TEXT PROBLEM WITHIN THE BOOK ONLY

ఆనందభవనము

అపరాధ పరిశోధక నవల.

శ్రీ రాధాకృష్ణ

ప్రకాశకులు:

కొండపల్లి వీరవెంకయ్య,
శ్రీ సత్యనారాయణ బుక్కుడిపో,
రాజమండ్రి.

1936.

(వెల 1-0-0

శ్రీ ప్రభాసీప్రెస్‌యందు ముద్రించబడియె.
రా జ మం డ్రి.

విషయసూచిక.

ఓం

అవిఘ్నమస్తు.

ఆనందభవనము

మొదటి ప్రకరణము

వివాహము—విచ్ఛేదము

"ప్రేయసీ! నిన్నువిడిచివెళ్లుటకు నామనస్సొప్పుటలేదు. కాని తప్పదు—ఏడుసంవత్సరములును ఎట్లో ఓపికపట్టుము, తిరిగివచ్చి నీ కానందము కల్గింతును"

ఈవాక్యములువిని, ఆఖైదీప్రక్కనిలిచియున్న పోలీసుఉద్యోగి కూడ జాలిపడినాడు. ఆతనికి ఏడుసంవత్సరములుకారాగృహవాసము విధింపబడినది. కలకత్తానుండి యతడు 'మాండలే' చెఱసాలకు పంపబడుటకు పూర్వము ఆతనికి—ఆమెకు అప్పుడే వివాహమైనది. ఆతని చేతులకు సంకెలలు తగిలింపబడి యున్నవి. ఆతడుధరించిన వస్త్రములు ధూళిధూసరితములై యున్నవి. ఆతనివదనమండలము విన్నదనము ప్రకటించుచున్నది. ఈవివాహము నవద్వీపమున విష్ణ్వాలయమున జరిగినది. అతనిప్రక్క నలుగురుఖైదీలు నిల్చియున్నారు. వారును మాండలేకు పంపబడవలసినవారే. పోలీసుఉద్యోగి యీవివాహము నకై పైయధికారులనుండి ప్రత్యేకముగా ప్రయత్నించి, అనుమతిబడసి

నాడు కాని వారందరును—ఆమె—శిక్షింపబడిన ఖైదీని—అపరాధి నేల వివాహముచేసికొననభిలషించినదాయని యాశ్చర్యపడసాగినారు. పోలీసుఉద్యోగి "అమ్మాయీ! కలకత్తాకుఁబోవు స్టీమరులో వీనిని మాండలేకు గొనిపోవలసియున్నది. నూతనవధూవరులకు వియోగము మిక్కిలి దుఃఖజనకము కాని ఉద్యోగధర్మము మీఱరానిదికదా ! మాకుసెలవిమ్ము" అనినాడు.

వధువు ఏమియు మాటలాడలేదు. భర్త ఆమెవంక నొకపరి చూచి. యామెతో చెప్పి బయలుదేరినాడు. వారు బస్సుపై కలకత్తాకు బోయినారు. ఆమె హార్బరువరకు భర్తననుసరించినది. ఆతడామెకొక యుంగరమును దనజ్ఞాపకచిహ్నముగ నొసంగినాడు. ఆమె స్టీమరు కదలిపోవువరకు హార్బరుకడనిలచినది. స్టీమరు దృష్టిపథమునుండి దాటి పోయినది.

ఆమె మోము మందహాసముచే వికసించినది. ఆమెనోటినుండి "ఏడుసంవత్సరముల కఠినవఱకము—తిరిగివచ్చుటకల్ల. నీలోని ప్రాణ బలముల నీకఠినవఱకము తనపొట్టబెట్టుకొనును. కాని యీవివాహ పాశమువలన నన్ను బంధించినావనుకొనుచున్నావేమో. నాశక్తి నీకు తెలియదు. ఏడుసంవత్సరములు నీనోరుకట్టివేయుటకే యీవివాహము కల్పించినాను, ఈఏడుసంవత్సరములు నేనేల నిరానందజీవితముగడుప వలెను? నేనేల కారాగృహవాసమొనరించు అపరాధిభార్యనని చెప్పుకొనవలెను? హాయిగా సుఖజీవనమాధుర్యము గ్రోలుదును" అను వాక్యములు వెలువడినవి. ఆమెయప్పుడే తనవ్రేలి నాతడుంచిన యుంగరముతీసి, బలముకొలది సముద్రములో దూరముగబడునట్టు విసరివైచి, "వివాహము—విచ్ఛేదము నొకసారే" యని, బస్సు నెక్కి కలకత్తానగరములోనికి వెడలిపోయినది.

ఆనందభవనము

రెండవ ప్రకరణము.

బారాబజారు రహస్యము

రెండు సంవత్సరములు గడచినతరువాత! రాత్రి తొమ్మిదిన్నర దాటియుండవచ్చును ఆకాశమున సుధాకరుండు దేదీప్యమానముగ వెలుగొందుచున్నాడు. బారాబజారుదగ్గరను జనసంచారము చాలమట్టుకు సన్నగిలినది. "స్టేట్సుమన్, ఈవెనింగున్యూస్, అమృతబజారు, బసుమతి" అను పత్రికలమ్ము న్యూస్‌పేపరువాలాల కోలాహలమణగినది ఇంతలో ఒకబస్సుభవానీపూరునుండి అప్పుడేవచ్చి, బస్సుస్టాండు కడనాగినది. డ్రైవరుక్రిందకుదిగి, ఫాలభాగము నావరించియున్న స్వేదబిందువుల దుడిచికొని, అరకప్పు చా త్రాగుటకై, ప్రక్కనేయున్న కాఫీహోటలులోనికిపోయినాడు. కండక్టరు ప్రయాణీకులనుండి సొమ్ము వసూలుచేసి; బారాబజారురోడ్డు యింకొక ఫర్లాంగుదూరమున్నదనగనే వెల్లింగుటన్ సినీమాకడ దిగిపోయినాడని, కారులో ఫ్రంట్‌సీట్‌లో నొకప్రయాణీకుడింకను కూర్చుండియున్నాడనియు డ్రైవరుకు జ్ఞప్తికి వచ్చినది. కండక్టరు మామూలుగా రాత్రిలందు వెల్లింగుడన్ సినిమాకడనే బస్సునుండిదిగిపోవుట క్రొత్తకాదు. ఆతని నివాసమాప్రాంతముననే. అతడుభోజనముచేసి, మరలస్టాండుకడకేగి, బస్సులోనే శయనించుచుండును. అరకప్పు చా త్రాగినవెంటనే, డ్రైవరు బస్సుకడకుబోయి చూచినాడు; ఫ్రంట్‌సీటులోనొకరు కూర్చుండియున్నారు. శిరమువంచుకొనియుండుటచే, డ్రైవరాపెద్దమనుష్యుడు నిద్రించు

చున్నాడనితలంచి, దగ్గఱకువెళ్ళి ‹‹అయ్యా! బాగాబజారుచేరినాము దయయుంచి దిగు'డనినాడు. అతడుపలుకలేదు. ఆతనికిజబ్బుగానున్న దేమోయని డ్రైవరు చేతినూతగానిచ్చి, మెల్లగాలేవదీసి క్రిందకు దింపినాడు. ఇంతలోనాపెద్దమనుజుడు తూలిరోడ్డుపైబడినాడు. డ్రైవరాతనినడుముబట్టుకొని మఱలలేవనెత్తి, సీటులోకూర్చుండజేసినాడు. డ్రైవరుచేతికేదో చల్లగా—తడిగానున్నది తగిలినట్లయినది. వెంటనే అగ్గిపుల్లవెచి చూచినాడు. రక్తము!

ఆతని చేయికంపించినది. వెంటనే లాంపువెలిగించి, చూచినాడు. రక్తసిక్తమైయున్న జేబురుమాలు కాన్పించినది. ఆపెద్దమనుష్యుడు ధరించియున్న కోటును మెల్లగాతీసి డ్రైవరాతని గుండెపై చేయినుంచి చూచినాడు. హృదయము చలనమాగిపోయి యున్నది. "సింగూ! అదేమి? ఆపెద్దమనుష్యుని జేబు కత్తిరించుచున్నావని యెవ్వరైన ననుకొందురుసుమా" అన్న కండక్టరును చూచి, సింగు "అరే జానీ! ఎవరో యీతడు చనిపోయినాడురా" అనినాడు లాంపు కండక్టరు పట్టుకొనగా, డ్రైవరు చొక్కా తొలగించి చూచినాడు. బాకుతో పొడువబడిన గాయమునుండి రక్తమికను ప్రవహించుచు నేయున్నది.

"ఎవరో శక్తికొలది బాకుతో పొడిచి నారు—హత్య, జానీ! కర్తవ్యమే"మనిడ్రైవరు ప్రశ్నించినాడు.

"వెంటనే పోలీసు రిపోర్టుచేయుటకు నేను వెళ్ళి రక్షకభటునొకనిగొనివత్తు" నని కండక్టరు వెళ్ళినాడు. ఇంతలో చిన్నసమూహమేర్పడినది. ఆజేబురుమాలునుడ్రైవరులీసి చూచినాడు. చాల అందమైన బోర్డరులతో సిండియున్నది. "ఇది స్త్రీల కుపకరించు చేరుమాలు" అనికొనినాడు. ఇంతలో యిరువురు పోలీసులు కండక్టరు వచ్చినారు. మరియొక నిముషమున కింకొకమార్గమునుండి డిటెక్టివు సార్జెంటు మరియొక రక్షకభటునితో వచ్చినాడు. జరిగినదంతయు డ్రైవరు టూకీగా

చెప్పగావిని, సార్జెంటు "ఈతనిని నీవెరుగుదువా?" యని డ్రైవరును ప్రశ్నించినాడు. రక్షకభటుల నిరువురి నేదో పనిచెప్పిపంపినాడు.—

"ఎరుగను అదిగాక యీతడు బస్సులో నెప్పు డెక్కినాడో కూడనాకు తెలియదు. బొంబజారు మొగలో కారాపినపు డిరువురుప్రయాణికులు దిగినారు."

"అప్పుడే యీత డెక్కి యుండవచ్చును. హంతకుడు కూడ అస మయముననే బస్సునెక్కి, హత్యచేసి, చాల చాకచక్యముతో బస్సు నడుచుచుండగనే దిగిపోయినాడు ఆతనిని యిచ్చటనే చూచినావన్న మాట"

"అవును సార్"

మరల సార్జెంటు "బొంబజారునుండి యిచ్చటి కెంతకాలములో బస్సువచ్చు?" నని ప్రశ్నింపగా, "నాలుగైదు నిముషములకంటె యెక్కు వకా"దని డ్రైవరు బదులుపలికినాడు.

ఇంతలో అంబ్యులెన్సు కారువచ్చినది. అప్పుడేయొక జట్కా వచ్చినది ఆజట్కాలోని యువకుడు అపుము, ఆగుంపేమో చూచివ చ్చెదను." అనికిందకుదిగి ".అదియేమి?" మని యొకని నడిగినాడు. హత్యయని యెవరో పలికినారు. డాక్టరుపరీక్షచేసి హత్యయని స్థిరపర చినాడు ఇరువురు రక్షకభటులాతని కళేబరమును కారులో నెక్కించు చుండగా యెదుటనున్న కాఫీహోటలు బోర్డుకమర్చబడియున్న విద్యు ద్దీపముల కాంతియాతని ముఖముపై బడినది. చూపనకతడు ముప్పది యైదువత్సరములు వయస్సుకలవాడని, దరించినదుస్తు లతడున్నతకు టుంబీకుడని చాటుచున్నవి. జరిగిన దంతయు నాగుంపులోని యొకనివల నవిని, జట్కాలోనుండిదిగిన యువకుడు "ఇదియంతనిగూఢ రహ

స్యమా?" యని జట్కాలోనెక్కి ,,ఇట్టిభయంకర దృశ్యములు మన స్సునమితముగకల వరపరచును. ఆతనినెటనో మాచినట్లుజ్ఞాపకమున్నది. ఏమో! నాగొడవయే నాకుమతి పోగొట్టుచుండగా నితరులగొడవలలో తాపత్రయ పడుటెందులకు? "అని" గొణుగుకొని, పోనీ! నీశక్తికొలది అశ్వమును మేఘములపై పరుగెత్తించు మనగా జట్కావాడు నవ్వుకొని, శీఘ్రగమనమున బండిని పోనిచ్చినాడు.

ఆనందభవనము

మూడవ ప్రకరణము

నిస్పృహ

"ఇదిగో! క్షితీశబాబూ! నిన్నె-ందుచేత నట్లు ఏదో ఆందోళనతో నున్నట్లు కాన్పించుచున్నావో చెప్పెదవా లేదా?"

"నేను సర్వనాశనమై పోయినాను. అంతకంటె ఏమాత్రము చెప్పలేను."

"ఏమి? సర్వనాశనమా?"

"అవును."

చిత్రకారుడు చేతిలోని కుంచెను క్రిందనుంచి "క్షితీశా! నీపరిస్థితులన్నియు తెలుపుము. చేతనైనంతవరకు సద్దుబాటు చేసికొంద" మనినాడు. గతప్రకరణములోని సంఘటనలు జరిగిననాడుగాక మరుచటిదినము మధ్యాహ్నమున నొకస్టుడియోలో నిరువురకు పైరీతిని సంభాషణ జరుగుచున్నది. అదిచిత్రకారుడు, మహేంద్రనాథముఖర్జీ. స్టుడియో లోయరు చిత్పూరురోడ్డులోనున్న యొకమేడపై యంతస్తున నున్నయాస్టుడియో, ఆసమయమున చిందరవందరగ నున్నది. మహేంద్రనాథుడు క్షితీశ చంద్రునివంక రెప్పవాల్పక చూచుచున్నాడు. మహేంద్రనాథుడు ప్రశిద్ధ చిత్రలేఖకుడు. ఎన్నోమాసపత్రికల కతడు చిత్రములు వ్రాసియిచ్చుచుండును ఎగ్జిబిషనులన్నిటిలోను అతనిదే ప్రథమ బహుకృతి. అతడు నిత్యము కష్టపడి పనిచేయును, అతడు నిత్యము కష్టపడి పనిచేయుచు నేదోయొక చిత్రము రచించుచుండును.

క్షితీశచంద్రుడు సుందరుడు బలాఢ్యుడు విలువైనవస్తులుధరించిన యతడు నారీజన మన్మధుడన నొప్పును. వసునారేంద్ర పుత్రి యనుగల కోమలి--అసమాన సౌంధర్యవిభాశిత—వారి నిర్వేరనుజూచుచు వారిసంభాషణ నాత్రముతో నాకర్ణించుచుండెను, ఆమెయాచిత్రకారునిస్టుడియోలో "మోడలుగ"పనిచేయుచుండెను,(మోడలు-అన ఆర్టిస్టు యెదుట దిగంబరయై వివిధ భంగిమములలో నిలుచు స్త్రీ) ఆమె క్షితీసుడు వచ్చినంతనే చీరధరించివచ్చినది ఆమెపేరు సుహాసిని చిత్రకారుడు మహేంద్రనాథునకు సకల విధముల తోడ్పడుచు—స్నేహితునివలెనలహాలనిచ్చుచు, సోదరివలె నాదరింప బడుచుండెను. ఆమెను మహేంద్రునకు జాలవత్సరములనుండి పరిచయముకలదు. ఆమెయమోడలుగానుంచి కష్టపడి రచించినచిత్రములే, మహేంద్రునకు ప్రపంచవిఖ్యాతిగూర్చినవి. అతనిచేతిలో ధనము లేనపుడెన్నోసార్లామె ఉచితముగనే మోడలుగా పనిచేసినవిశ్వాసము,మహేంద్రుని చిత్తమున విశేషముగనుంకుటచేతనే ఆమె యీచిత్రసాలలో మిక్కినిచనవు కలిగిమెలగుచుండెను. ఆమెపాపమిబ్లుసంపాదించి తనవృద్ధ మాతృదేవతను కుంటిదై, కదలలేని సోదరిం పోషించుచుండెను. మహేంద్రుని మిత్రులందరును సుహాసినికి పరిచితులే.

తన యునికి వారిసంభాషణకు నిరోధముగ నున్నదేమో యని సుహాసిని "మహేంద్రా!" మీరేవో రహస్యముల మాట్లాడుకొందురేమో నేను ప్రక్కగదిలో విశ్రమింతునా అనినది. క్షితీశచంద్రుడు సుహాసినీ! నీకుతెలియరాని రహస్యములులేవు. మనముపూర్వము చిరపరిచితులము. ఒకగంటసేపిట కాలక్షేపము చేసిపోవుదమని వచ్చినాను. ఇచటకి వచ్చుట కిదికడపటిసారికదా! అనినాడు

"కడపటిపర్యాయమా!" అని సుహాసిని ఆశ్చర్యముతో ప్రశ్నించినది.

„అప్పును—"

„అందుచేత కడపటిసారియని, నిరాశాహతుడవై పలుకుచున్నావు క్షితీశచంద్రా!"

„సుహాసినీ! చెప్పలేదా—నేనుసర్వనాశనమైపోయినానని ప్రాణపదముగ మెలగు నీవావటి యింటిని విడిచిపోవుట సంభవమున్నను కష్టంత వ్యాకులముగ లేకపోలేదు కాని. దురదృష్టదేవత నన్నావరించినది. అప్పులు తలకు మించిపోయినవి. ఋణదాతలు పిశాచములవలె పీడించుచున్నారు. నన్నొక్కసారిగ నధోలోకమున త్రోసివేయుటయే వారి పరిబలమనోరథమని తోచుచున్నది. అందుచేత యీనగరము వదలి, ఏబొంబాయియో, మదరాసుననో పోవుటయే శ్రేయస్కరమని నా తలంపు."

„క్షితీశా! నీవు ఆస్థిపరుడవని, ఒకరికింద నౌకరీచేయక, హలాసాగా కాలక్షేపము చేయుచున్నావనియే యిన్నాళ్ళనుండియు నా యూహ. ఇట్టివిషమ పరిస్థితులందున్నావని, కలనైన నెరుగనైతిని. నీ భూవసతి యేమైనది?

"అంతయు నమ్మివైచినాను. నాతండ్రి మరణానంతర మాస్థిని చాలమట్టుకు సంగ్రహించుకొని నాజ్యేష్ఠసోదరుడు సురేశుడు వెడలి పోయినాడు. ఆతనికి నాకు జాతివిషయముల నభిప్రాయభేదముండుటచే నతనితో మాట్లాడుటకూడ మానివైచితిని. సాలుకైదువందల రూప్యములు పొలములవలనవచ్చెడి ఆదాయము నాకుజాలకుండెను. అప్పులు పెరిగిపోయినవి. భూమినివిక్రయించి, ఋణవిముక్తుడనుగాదలంచి, విక్రయించినను, నాకోరిక నెఱవేరలేదు. ఇప్పుడు నే నేయుద్యోగమును జేయలేను గదా! అందుచే వెడలిపోవుటయే కర్తవ్యము"

"అప్పులున్నవా రెందరులేరు? వారందరును దేశాంతరములకు బోయినారా? వారిబాధ యంతగా దుర్భరమైనచో నిచ్చటనుండరా

డా?" అనిన సుహాసిని పలుకుల కనుకూలముగ చిత్రకారుడు "మిత్ర
మా! నీవిచట నుండుమనినాడు.

క్షితీశుడు "మహేంద్రా! సుహాసినీ! మీకడ దాపరికమేల?
ఈస్థితిలో నొకమిత్రునిచెక్కు (Cheque) పై దొంగసంతకము
(forgery) ఫోర్జరీచేసి, బ్యాంకునుండి అయిదువేల రూపాయలు
తెచ్చినాను. ఎల్లుండి, ఆచెక్కు రహస్యమామిత్రునకు తెలియగలదు.
అపుడునేను అరెస్టుచేయబడుదును చెక్కుధనము చెల్లించుటకవకాశ
మింతమాత్రములేని, యీసమయమున నరెస్టగుటకంటె—దేశాంత
రము పోవుటయే మేలు" అనినాడు.

"ఫోర్జరీయా" యని సుహాసిని నిశ్చేష్టయైనది.

"మిత్రుడా! సరే. నాకోరికచెల్లింపుము. నేను నూరురూపాయ
లిచ్చెదను. ఉచితముని సంకోచింపవలదు. పోనీ ఋణముగ స్వీక
రింపుము."

"మహేంద్రా! క్షమింపుము. డబ్బులేని యీచిక్కుసమయ
మున నీకడనుండి నూరురూపాయలు ఋణముగ గ్రహింపజాలను.
ఎప్పుడో యొకప్పుడు మఱలనాదుస్థితితొలగకపోదు. మనస్నేహపాశ
మెప్పుడును నిట్లే దృఢతరముగనుండుటకై పరమాత్ముని ప్రార్థిం
తును."

"క్షితీశా! నీకెప్పుడేసహాయ్య మవసరమైనను, నదిచేయుటకు
సంసిద్ధుడనై యుందుననుమాట మరువకుము."

క్షితీశచంద్రుడు లేచినాడు. ఆతనిముఖము పాపము వన్నె
దొలగియున్నది. "నేను వెళ్ళెదను నిజముగా నాబాధలతో మిమ్ము
విసిగించరాదు" అనినాడు.

"ఏమివచ్చినను, నేను నీస్నేహితుడనని మరువకు"మని మహేం
ద్రనాథుడు పలికినాడు. క్షితీశచంద్రుడు వెడలిపోయినాడు.

ఆ నం ద భ వ న ము

నా లు గ వ ప్ర క ర ణ ము.

హాలాహలములో నమృతము

గడియారము టంగుటంగుమని తొమ్మిదిగంటలు కొట్టినది. భవానీపూరు హారిసుముఖర్జీవీథిలోని 11వ నెంబరు సౌధము పైయంతస్తునున్న గదిలో క్షితీశచంద్రుడు కూర్చుండియున్నాడు. పాపమతని ముఖపద్మము ముకుళితమైయున్నది. ఏమో ఆలోచనలోనతడు నిమగ్నుడయి యున్నాడు. ఆతడు టేబిలుపైనున్న గంటను నొక్కినాడు. గంట గణగణమోగినంతనే నౌకరు జయరాం ప్రత్యక్షమైనాడు. జయరాం ఏబదివర్షముల ప్రాయముగలవాడు. ముప్పదిసంవత్సరముల నుండి యతడాయింట పరిచారికోద్యోగము సేయుచుండెను. ఆయింట నతడు నౌకరువలెగాక, ఆప్తమిత్రునివలె భావింపబడుచుండెను. క్షితీశు డిట్లనినాడు—

"జయరాం! నాకొఱకెవరైన వచ్చినారా?"

"లేదు బాబూ!"

"తలుపువేసిరమ్ము. నీతో గొన్నివిషయములు చెప్పవలసియున్నది."

జయరాం తలుపుబంధించివచ్చి, దగ్గఱగా నిలిచినాడు. ఆతని నుద్దేశించి, క్షితీశుడు గద్గదస్వరమున నిట్లనినాడు-

"జయరాం! చిరకాలమునుండి యీసౌధమున కొలువుచేయు చున్నావు. నాపరిస్థితులిపుడు విషమించినవి. నేను సర్వనాశనమైనాను. ఈయదనున—యీభయంకర నరపిశాచముల బారినుండి—యీఋణ దాతల నిర్బంధపాశములనుండి యేదేశమునకైన పలాయనమొనరించి, ప్రాణము నిలుపుకొనుటకంటె గత్యంతరములేదు. ఇవిగో ఏబది రూపాయలు. ఈవెండిపళ్లెరము—చెంబు—గ్లాసులు తీసుకొని, విక్రయించి, ఆధనముకూడ నీవేతీసికొనుము. ఈసౌధములోని నునేవస్తువుకావలసినను తీసికొనుము. నీవుగొంపోవనివో ఋణదాతలు తప్పక గొంపోవుదురు. ఈసౌధమును వారెల్లును విక్రయించి, తమబాకీల క్రింద కొంతకొంత తీసికొందురు."

డ్రాయరులోనుండి క్షితీశుడయిదు పదిరూపాయులనోట్లను దీసి యిచ్చినాడు. అవృద్ధుడాసొమ్ము స్వీకరించుటకు సంకోచించి, "బాబూ! ఈరూప్యములు నాకువలదు. తమయొద్దనేయుంచుకొనుడు. నేనుకూడ మీవెంటవత్తు"ననినాడు. "నాసమాచారము నీకు తెలియజేయుచుందును. ఒక్కడనే పోవలయును. నీవుతప్పక యీనోటును దీసికొనవలయు"నని పలికి, క్షితీశుడు జయరాం జేబునందా నోట్లనిడినాడు.

"జయరాం! అదృష్టదేవత యెన్నటికైన నన్ననుగ్రహించినచో మనము కలసి కొందుము. నీవింకపోయి శయనించు" మని క్షితీశుడు పలుక; జయరాం విచారబాష్పాకుల నయనుడై, తనస్వామికి నమస్కరించి తనప్రభువు నావహించిన దురదృష్టదేవతను నిందించుచు; క్రింద కుదిగిపోయినాడు.

క్షితీశుడయిదు నిముషముల కాలమిట్లుయోచించి, టేబిలుపై నున్న "ఈవెనింగు న్యూస్" పత్రికను దీసినాడు. ముఖపత్రముపై పెద్ద యక్షరములతో "బారాబజారు బస్సుస్టాండు వద్దజరిగిన హత్య" యని యున్నది.

"ఓహో! అప్పుడేమఱచి పోయినా నీహత్యా సమాచారము ను గురించి వ్రాయబడిన రిపోర్టులు జదివి "విచిత్రమే—దారుణము కూడ—కలకత్తానగర మధ్యమున—బస్సునడచుచుండగా హత్యగా వించి, యెవ్వరునుచూడకుండ వెడలి పోయిన యాహంతకుని సాహస మే సాహసము. కానియీతడెవరై యుండును? ఈతనిని హత్య... చుటలో హంతకుని యుద్దేశమేమి?" అనుకొని యానా రా పత్రికను పరీక్షగా పారవైచినాడు.

"ఈగొడవల కేమి? ఇప్పుడు నాగతి ఏమి కావలయు ? ఏమియు తోచుటలేదు స్నేహితులు నన్ను అన్నివిధముల నాశనము చేసినారు దారిద్ర్యపిశాచమునకు బలియై తుదకు దేశాంతరమునకు పోవలసిన గతి పట్టినది. నన్ను నాశనముచేసిన మిత్రులకిపుడు నేను పరిహాస పాత్రుడనైనాను. నా తెలివితక్కువకిపుడు పశ్చాత్తాపపడుచున్నాను. నిజముగా తగినశాస్తియైనది."

క్షితీశుడు లేచి—"నాకిపుడు తగినశిక్షయేమి? భయంకర దారిద్ర్యము—తీఱనినిరాశ—ఇంతకంటె మరణమువేయిరెట్లుమేలు" అని ఆగినాడు.

"మరణము—ఏల నేను మరణించరాదు? బ్రతికియనుభవించ వలసిన సౌఖ్యమేమి? అనుభవించవలసిన సౌఖ్యము లీవఱకే యనుభ వించినాను. జీవితముపై నాకేమియునాశలేదు. నాకష్టములనుండి విడి నడుటకు మృత్యువుకంటె శ్రేష్ఠతరమైన మార్గములేదు. ఎచ్చటికైన వెడలిపోయినచో ఋణదాతలకుభయపడి, వెడలిపోయినారందురు. నే నట్లు చేయను మృత్యువుకొఱకే ప్రయత్నింతును."

దృఢముగ నిశ్చయించుకొని, క్షితీశుడు బీరువాలోని యొక సీసాను తెచ్చి బల్లపై నుంచినాడు. ఒకగ్లాసులో బ్రాందీపోసి, ఆసీసాలోని మందునందుంచినాడు. ఈవిషపానీయము నాఋణదాతల హృదయ

చలన మాపివేయగల''దని త్రాగుటకు సంసిద్ధుడై, కుర్చీపైగూర్చుండి గ్లాసును పైకెత్తునంతలో నౌకరు జయరాం తలుపుతట్టినాడు.

క్షితీశుడాగ్లాసును బల్లపైనుంచి, తలుపుతెరచినాడు. జయరా మొకకవరు నిచ్చివెడలిపోయినాడు. క్షితీశుడాకవరులోని యుత్తరమును జూడ నందిట్లున్నది.

''కైలాసనాథముఖర్జీ యం. యే. యల్. యల్. బి.

సొలిసిటరు. కలకత్తా

మిస్టర్ క్షితీశచంద్రరాయ్!

ఛాబ్రాజరుగురువిషయమునుగూర్చి మాట్లాడవలయును. రేపు పగలు[illegible]గంటలకు మీకై వేచియుందును. అతిజరూరుగా సంభాషించవలసిన విషయము

యిట్లు

కైలాసనాథముఖర్జీ''

ఆయుత్తరమును క్షితీశుడెన్నో పర్యాయములు చదివినాడు వెంటనే యాతడాగ్లాసులోని విషపానీయమును పారబోసి, మరునాటియుదయమున కైలాసనాథముఖర్జీకడకరిగి, ఆజరుగురు వ్యవహారమేదో తెలిసికొనుటకు నిశ్చయించినాడు.

హాలాహలమును ద్రాగనెంచిన క్షితీశునకా లేఖ యమృతమైనదిగద !

ఆనందభవనము

అయిదవప్రకరణము

రెండులక్షల రూపాయలు

వకీలు కైలాసనాథముఖర్జీ ఆఫీసుగదిలో కూర్చుండి, ఏదో దస్తావేజులు శ్రద్ధగా పరిశీలించుచున్నాడు. అతడు క్షితీశచంద్రుని తండ్రి వ్యవహారములను కూడ సరిచూచెడివాడు, సుమా[illegible]దువత్సరముల ప్రాయముగలవాడు. ఇంతలో నొకరువచ్చి, విజిటింగు కార్డు నిచ్చినాడు, "క్షితీశచంద్రరాయ్" పేరుచూచి, లోనికిరమ్మనుమనినాడు. క్షితీశుడు లోనికివచ్చి కుర్చీపైనాసీనుడై "మిస్టర్! కయిలాసనాథ్! దయయుంచి, నన్నిటకు రావించినకారణము తెలుపకోరెద" ననినాను వకీలిట్లనినాడు-

"నీయదృష్టము నభినందించుటకే రమ్మని కబురంపినాను, నేను చెప్పబోవునది నీకు కొంతవిచారమును కల్గించినను, విశేషమైన సంతృప్తినిగూడ యీయగలదు—"

"ఏమి! అదృష్టమా? త్వరగా చెప్పుడు—"

"నీసోదరుడు సురేశచంద్రుడు చనిపోయినాడు, అతనిమరణశాసనమును బట్టి, కిడగుపూరులోని ఆనందభవనమును, అతడార్జించిన రెండులక్షలరూప్యములవిలువైన ఆస్తియు నీకు చెందును—"

"మహాశయా! నిజముచెప్పుడు, నాసోదరుడు-సురేశుడు మృతినొందెనా?"

"ఇదిగో చూడు" మని, యావకీలు కయిలాసనాథముఖర్జీ "అమృతబజారు" వార్తాపత్రికనిచ్చినాడు. "బారాబజారు బన్సుస్టాండుకడ హత్యగావింపబడినది సురేశచంద్రరాయ్ అను ధనాఢ్యుడని, అతని జేబులోదొరకిన కొన్ని యుత్తరములవలన బోధపడినది, కొన్ని కారణములచే పోలీసువారీ విషయమునింతవఱకు గూఢముగ నుంచవల సివచ్చినది," అని యందున్నది.

"ఆహత్యగావింపబడినది నాసోదరుడు సురేశుడేయని యెట్లు స్థిరపరచగలము?"

"క్షితీశా! అవిచారించుయు ననవసరము. రమ్ము ఆతనిఫొటో యున్నది, నీవుగుర్తింపుము, రేపే పంచాయతీజరుగును, మనము హాజరుకావలసియున్నది"

"మహాశయా! సురేశునిచూచి అయిదాఱువత్సరములైనది, ఆతనినిపుడు గుర్తింపగలనా?"

"వెఱ్ఱివాడా! ఆరుకాదు, పండ్రెండుసంవత్సరములైనను, సోదరుని గుర్తించవచ్చును, నీతండ్రివలెనే, నీసోదరుడుకూడ తనవ్యవహారములజూచుబాధ్యత సంపూర్ణముగ నాపైనుంచెను, ఆతడిటీవలనే దేశాంతరములనుండి, మహదైశ్వర్యమార్జించి వచ్చినాడు, నిన్ను నన్ను కలిసికొందునని యుత్తరముకూడ వ్రాసినాడు కాని హత్యజరిగి—"

"ఆర్యా! హత్యారహస్యము మీకేమైన దెలియునా?"

క్షితీశా! నన్నువిశేషముగ నేమియు నడుగవలదు. అడిగినను చెప్పుటకు నాకిష్టములేదు. నీయదృష్టమువలన నాతడువివాహముచేసికొనలేదు. ఆతని మరణశాసనమునననుసరించి, నీవే ఆతనియాస్తికి— ఆనందభవనమునకు— 'సీల్డా' జమీందారుకి కర్తవు. రమ్ము మార్చు

యరీకి (*Mortuary*) పోయి, అతని మృతకళేబరమును గుర్తించి వత్తము. నేనుకూడ తోడ్పడుదును—”

క్షితీశచంద్రుడును, వకీలు కైలాసనాథుడును శవపరీక్షకై పంప బడిన సురేశుని మృతకళేబరమున్న చోటునకుబోయి, యొకగంటకు తిరిగివచ్చి మరలకూర్చుండినారు—వకీలిట్లనినాడు—

“క్షితీశా! నీకింక నేమియు సందేహములేదుగదా?”

“లేదు. ఆచెవివంకర నాకు బాగుగా జ్ఞాపకమున్నది.”

“పంచాయితీ పూర్తియైనంతనే, జమీందారీ, ఆనందభవనము ఆయాస్థి నీస్వాధీనము కాగలవు. ఋణముల దీర్చివైచి, హాయిగా కాలము గడుపుము.”

“ఇది భవానీమాత లీలావిలాసము. మీలేఖ చేరుటకుపూర్వము నేను హతాశుడనై యుంటిని.”

“మీతండ్రివలెనే—మీఅన్నవలెనే నీవుకూడ నాయందు దాద రాభిమానములు కలిగి మెలగుదువని విశ్వసించుచున్నాను. నేను రేపటి యుదయమున కలిసికొందును.”

“సరే! యని క్షితీశుడు వెడలిపోయినాడు.

ఆనందభవనము

ఆఱవ ప్రకరణము.

నళిని

"అదిగో! చూడు. ఆమె యెంత యందముగా—ముద్దుగా నున్నదో—స్త్రీలలో నంతసౌందర్యవతిని నేనెచ్చటను జూచియుండ లేదు."

"కాని—ఆమెవంటిస్త్రీలు లేకుండుట సంఘమునకెంత మంచి దనుకొన్నావు? అబ్బా! అట్టియువతులు నిజముగా సంఘమునకు వేరు పురుగులవంటివారు"

"ఏమి? ఆమెను నీవెరుగుదువా?" యని క్షితీశుడడిగినాడు.

"ఆమె పరిచయమొకప్పుడు విశేషముగాగల దురదృష్టవంతు డనే."

"ఎన్నాళ్ళనుండి, ఆమెకు నీకు పరిచయము?"

"సుమారొక పక్షమునుండి"

ఈవిధముగా కాస్మాపొలిటన్ క్లబ్బులో నొకగదిలో కిటికీదగ్గఱగా కూర్చుండి, సిగరెట్లు కాల్చుకొనుచు యిరువురుయువకులు మాట్లాడుకొనుచున్నారు. ఉదయమున నపు డెనిమిది గంటలై యుండును. క్లబ్బు హుగ్లీనదీతీరముననున్నది. ఉదయసాయంకాలములందెందరో ఆపార్కునకువచ్చి, కాలక్షేపము చేయుచుందురు.

ఆస్తియంతయు తనవశముకాగా, క్షితీశచంద్రుడు ఋణము లన్నియు దీర్చివైచినాడు. చెక్కుధనమైదువేలు చెల్లించినాడు. తావ

త్రయము లేమియులేక, సౌఖ్యముగ—ఆనందమయజీవనము చేయ నిశ్చయించినాడు. నౌకరు జయరాం మరలకొలువున్నాడు. ఆస్తినంత యు స్వాధీనపరచుకొని, క్షితీశుడు రెండువారములు కిడరుపూరు ఆనం దభవనమునుండి, యంతయుభాగుచేయించి వచ్చినాడు. చిత్రకారుడు మహేంద్రనాథునకుగూడ నేమియుపనిలేక, కొంచెముతీరికగా నున్నం దున తనతో నాలుగైదుదినములు గడుపుమని, క్షితీశుడు కోరినాడు ఇరువురును క్లబ్బులో కూర్చుండి; సంభాషించుకొనుచున్నారు.

క్షితీశుని దృష్టినాకర్షించిన యువతి విలువైన సిల్కుచీరధరించి నది. బి. ఏ., చదువుచు, ఏకారణముచేతనో మానివయిచిన్నది. ఆమె చక్కగా నలంకరించుకొనినది. ఆమె తఱచుగా క్లబ్బులోనికి, డ్యా న్సింగుహాలులోనికి వచ్చుచుండును, చాల భాగ్యశాలినియని పాఠుక. సంఘములో నెరమరికలేక తిరుగుచు నామె వేసంగికొకసారి డార్జిలింగు మరొకప్పుడు సిమ్లా యింకొకప్పుడు, ఉదకమండలము—యీవిధ ముగా వెళ్లుచు హాయిగా కాలముగడపుచుండెను.

“మహేంద్రా! రమ్ము ఒకసారి పార్కులోనికి షికారువెళ్లు దము”

క్షితీశుడును మహేంద్రుడును పార్కులోనికివెళ్ళినారు. ఒక చెట్టునీడను నిర్మింపబడిన ఱాతితిన్నెపైగూర్చుండి, నళిని యేదోకథల మాసపత్రిక చదువుచున్నది. ఆమెయిరువురనుజూచి, మందహాసమొన రించినది. క్షితీశుడును మహేంద్రుడును ఆమెప్రక్కనే కూర్చుండి నారు. ఆసౌం[illegible]స్వరూపిణి నళినిని, క్షితీశచంద్రుడు రెప్పవాల్పక చూచుచుం[illegible] మహేంద్రుడు గమనించినాడు క్షితీశుడు “నళిని వం టి సుందరి [illegible]మునకు వేరుపురుగు వంటి”దని హెచ్చరించిన మహేం ద్రుని వా[illegible]ములజ్ఞప్తికి దెచ్చుకొని, “ఈఅమాయికురాలి హృదయ మున విష[illegible]ండునా? ఈమెమోము సౌజన్యము ప్రకటించి, హృదయ

ము దారుణవిషజ్వాలాన్వితమై యుండుననీ, నేను నమ్మజాల ననుకొని నాడు.

నళిని క్షితీశుని చూచి "చిత్రకారుడు మహేంద్రుడు మీకు పరిచితుడేనా?" అనినది.

'మేము చాలకాలమునుండి పరిచితులమే కాదు స్నేహితులము'

"నళినీ! నీవిటనుండుట కోనలేదు" అని మహేంద్రుడు పలికె నాడు.

"ఓహో! అటులనా" యని నళినియాతనిపై తీక్ష్ణములగు దృక్కులబఱపినది.

"అదిగో నాస్నేహితుడు. క్షితీశా! ఇప్పుడే అతనితో సంభాషించివచ్చెద" నని, మహేంద్రనాథుడు వెడలినాడు. అతడు వెడలి నంతనే నళిని "అయితే క్షితీశచంద్రా! నీవును మహేంద్రుడును మిత్రులా?" యని, ప్రశ్నించినది.

"అవును. అతడుచాలమంచివాడు. సహృదయుడు"

"కాని నాకు తెలిసినంత సవిస్తరముగా అతని వృత్తాంతము నీకు దెలియదు."

"నళినీ! అతనితోడి మైత్రికి నీకభ్యంతరమేమి?"

"క్షితీశా! నన్ను ప్రేమించుచున్నానని నిన్ననాతో చెప్పలేదా?"

"అవును. మనసార నిన్ను ప్రేమించుచున్నాను కనుకనే అట్లు చెప్పినాను."

"సరే. అట్లయిన నామాటవినుము నీతోనేను జెప్పినట్లుగా నాకు జాలమంది విరోధులు కలరు అట్టివారిలో నీమహేంద్రనాథుడు కూడచేరును. మనము పరస్పర ప్రణయపాశబద్ధులమని తెలిసినంతనే అతడు నాపైనికఃగల నదభిప్రాయమును జెడగొట్టుటకు యథాశక్తిని ప్రయత్నించును."

"నళినీ! ఆతనిస్వభావము నాకు పూర్తిగా తెలియును. నిన్ను గురించి, అతడు హీనమైన చెడ్డగా చెప్పును."

"అతనిని విశ్వసింపవలదు ఒక్కవిషయమై వాగ్దానము చేయుము"

."ఏవిషయమైనను వాగ్దానము చేయుదును. చెప్పుము."

"క్షితీశా! నాకువ్యతిరేకముగ మంత్రిపుత్రుడేమి చెప్పినను విశ్వసింపనని వాగ్దానముచేయుము"

ఆమె ప్రేమరసప్రపూర్ణములగు దృక్కుల నతనిపై సారించినది.

"నళినీ! నామాటపై విశ్వాసముంచుము. నిన్ను గురించి, యెవ రేమిచెప్పినను నమ్మను."

"క్షితీశా! నేనువిద్యావతినై, అవివాహితనై యుండుటచే ననేకులకు నేనయిష్టురాలనైనాను. నన్నుగూర్చి, కనరానితులువాక్యపింప జేయుటయే కొందరికి వృత్తిగానున్నది."

"నళినీ! నిన్ను మనసార ప్రేమింతును. ఇంక భయమేల?"

క్షితీశు డిట్లుపలికి, ఎంతో మృదుగోలుపు నామెకోమలకరపల్లవమును ముద్దిడుకొనినాడు. నళిని యవాచ్యానంద పరవశయైనది. "నళినీ! నిన్ను మనసార ప్రేమింతు"నన్న క్షితీశునింపలుకులామె హృదయకుహరమున ప్రతిధ్వనింపసాగినవి. నదీతరంగముల మంజులనిస్వనమా ప్రేమపాశబద్ధుల కర్ణములందు వినబడుచున్నది. పార్కులోని జనము ఒక్కొక్కరే వెడిలిపోయినారు. నళినీ క్షితీశు లట్లే కూర్చుండి పోయినారు.

ఆనందభవనము

ఏడవప్రకరణము

ప్రమాణము.

ఆమరునాటి సాయంకాలము ఆల్ఫ్రెడ్ థియేటరులో గొప్ప డ్యాన్సింగు జరుగునని. ప్రకటింపబడినది. చైనాదేశమునుండి ప్రసిద్ధ నర్తకి వచ్చినందున, హాలు అయిదుగంటలుకాకుండగనే ప్రేక్షకజనముతో క్రిక్కిరిసిపోయినది. క్షితీశచంద్రుడు కొందరుమిత్రుల న్వెంజరుగురుగా కలిసికొని, మాట్లాడుటకై, ఆలీపూరు వెళ్ళినాడు. ఉన్న పనిముగించుకొని, చిత్రకారుడు మహేంద్రనాథుడు ఆనాట్యము చూచుటకై ఆల్ఫ్రెడ్ థియేటరుకు బోయినాడు.

మహేంద్రుడు హాలులోప్రవేశించగనే, అతనిదృష్టి నాకర్షించినది నళిని. ఆమెగేటుదగ్గరగా కూర్చుండి, ద్వారమువైపు పదింబదిగ నెవరి రాకకో వేచియున్నట్లు చూడసాగినది. ఆమెప్రక్క నొకకుర్చీ రిజర్వుచేయబడియున్నది. అతడామెను సమీపించి, "నళిని! గుడ్ యీవెనింగ్" అని యామెప్రక్కకుర్చీలో గూర్చుండినాడు. నళిని యలంకరణ మత్యంతానంద సంధాయకముగ—నతిమనోహరముగ నున్నది.

ఆమె „మహేంద్రా! నీమిత్రుడేడీ?" అన్నది.

„ఏదోపనిమీద నతడాలీపూరు వెళ్లినాడు"

„అతడెప్పుడు తిరిగివచ్చును"

"నాతో చెప్పలేను. నీసౌందర్యమునుగాంచి, విమోహితుడై యుండిన క్షితీశుడాట్టేసేపు నిన్ను విడిచియుండజాలడు. ఆతనిని ముగ్ధుని చేయజాలిన నీచాకచక్యము నిక్కముగా ప్రశంసాపాత్రమైనది."

నళిని మహేంద్రునిపంక రూక్షవీక్షణములబఱపి "ఏమి మహేంద్రా! నన్ను గురించి, క్షితీశునితో వ్యతిరేకముగ చెప్పియుందువా?" అని కర్కశస్వరమున నడిగినది.

"చెప్పియున్నను, మానినను, ఏలనింతలో నవ్విధమున నుద్రేకముతో సంభాషింతువు నీట్లు రిజర్వుచేయబడిననేగదా. ఆవలకొకసారి రమ్ము మాట్లాడుదము. మనసంభాషణ వీరు విననేల?" నని ప్రశ్నించినాడు.

ఆమె యాతనిననుసరించెను. ఇరువురును థియేటరులో నొక మూలనున్న వెయిటింగురూములోనికి వెళ్ళి, కుర్చీలపై నాసీనులైనారు.

"నళినీ! ఇప్పుడు నీమనస్సులోనున్నది తెలుపు"మని చిలిపి కారుడు మహేంద్రు డడిగినాడు.

"మహేంద్రా! వినుము మనము తెలివితేటలలో—సాహసములో నొకరికొకరము తీసిపోవువారము కాము. నాజీవితాకాశములో కొన్నినీలిమేఘములు లేకపోలేవు. నాచర్యలను క్షితీశునకెరిగించినదో నేను నానిర్దోషిత్వమును ఋజువుచేసికొనుటలో శ్రమపడనక్కర లేదు. సరిగదా, నాకు తెలిసిన నీవృత్తాంతము నిన్నగాథములలో వ్రాసివేయుదనని మఱచితివికాబోలు."

"అట్లయిన నన్ను బెదరింతువా? "నారహస్యముల క్షితీశునకు తెలుపుపక్షమున నీకుతప్పక అపకారము సేయుదును." "ఇంతవఱకు నీప్రేమ విషవాహిని" యనియతనికి తెలియదు, అతడును నేనును చిరకాలమునుండి యాంతరంగికమిత్రులము. నీమాయాజాలములో నతడుపడిపోకుండ చూచుట నావిధ్యుక్త ధర్మము.

మహేంద్రా! అతనినిరక్షింప బద్ధకంకణుడవయ్యెదవా? నీరహస్యము తెలిసినపిమ్మటకూడ నతడు నీస్నేహము నంగీకరించుననియే భ్రమించుచున్నావా?

"నాకుభయములేదు. నీగౌరవప్రతిష్ఠల కాపాడుకొనుటకై నీనోటినుండి నారహస్యము వెలువడదనుధైర్యమునాకు కలదు."

"మహేంద్రా! క్షితీశుడు నన్ను గాఢముగ ప్రేమించినాడు."

"ప్రేమించినాడా? అతని ప్రేమప్రవాహము పూర్తిగ ప్రవహించకుండ నరికట్టెదనులే."

"ఎట్లు?"

"ఆయుపాయమునాకు తెలియును. రంగూనులో పగోడావీధిలో హరికృష్ణభవనరహస్య—

"ఆగి వినుము మనముయిరువురము ప్రవర్తనలో కళంకములు కలవారమే. మోసగించుటలో నసత్యమాడుటలో నిరువురము నగ్రగణ్యులమే. నారహస్యమొక్కింత యాతని చెవియందూదితివేని, యెంతకయిననువెనుదీయక నీయంతముచూచెదను. ప్రపంచ మంతకు నీరహస్యము వెల్లడింతును. క్షితీశుడు నాప్రియుడు. నేనాతనిని వివాహముచేసుకొందును."

"నళినీ! ఆతనికి నీయుదంతము తెలుపుచో"

"అనుభవింతువు. నేనుమాత్రమతనిదృష్టిలో పూర్వపునళినినేయయియుందును. మహేంద్రా! ఒకరిగౌరవము కాపాడుకొనుటకొరకు మనకొల్లు కట్టివేయుటశ్రేయస్కరము. నారహస్యమాతనికి చెప్పుటవలననీకులాభముండదు. సరిగదా నీసత్వరవినాశమునకు హేతుభూతమగును. కనుక మనమొక యొడబడిక చేసుకొందము. రహస్యముల నెవ్వరము తెలుపరాదు"

"నాస్నేహితుని వినాశమునకు నమ్మతించి యీరహస్యముల నన్వేషించుచుంటివా?"

"నాస్నేహితునికి నేనేమియు నపకృతిసలుపను."

"నళినీ! అతనికేయపాయము జరుగదుగదా?"

"నాకు బోధపడుటలేదు సరిగాచెప్పుము."

"ప్రేమమంటె మనుజులప్పుడప్పుడు ఆకస్మికముగా మృతినొందుచుందురు. ఏమో. అతనికి దారుణమైనవిపత్తు ఘటిల్లునను భీతినాచిత్తమున నుత్పన్నమైనది. అతనితో నీసంగతి సవిస్తరముగా చెప్పెదను. తదనంతరమతడే కర్తవ్యము నిర్ధరింపగలడు."

"చెప్పెదనని బెదరింతువా మహేంద్రా! అట్లయిననీబ్రతుకును గూర్చియోచించుకొనుము. ఒక్కత్రుటిలో నధఃపతితుడవైపోవుదువు నారహస్యము కాపాడుదునని వాగ్దానము చేయుము. లేదా తెల్లవారు సరికి నిన్నుపోలీసుల వశమొనరింతును కారాగృహజీవనము నీకానందము కలిగించునేమో——" నళినిమోము క్రోధముచే నెఱ్ఱబారినది.

"అతనికపకార——"

"అనవసరము రహస్యసంరక్షణమో——కఠిన కారాగారావాసమో——రెండే నీకు తెరువులు" అని నళిని కఠినముగ పలికి, అతని వంకచూచినది. ఏలకోనళినికి క్షితీశునిపై నకారణవ్యామోహముదయించినది. మహేంద్రుడు తనవృత్తాంతము తెలుపుచో, నతడు వెంటనే [illegible] తిరస్కరించునని యామెయెరుంగును. అంతవఱకు నామెకు పథముల గుస్మరిలినమాట వాస్తవమే కాని' క్షితీశునియెడ నామెకు జనించిన మోహమగ్గల మగుటచే——నతనిని పరిణయమై, సుఖముగ జీవించుట కాంక్షించినది. తనప్రణయమును——తనమనోరథమును తలంచుచో మహేంద్రుడు భగ్నమొనరింపగలడని యామెకు తెలియును.

కనుక నేయాతని నోరునెట్లయిన కట్టుట కామె సంకల్పించుకొనినది. నళిని "ఏమిమహేంద్రా? నీవేమినిర్ధరింతువ?"వని యడిగినది.

"ఒక పద్ధతిమీద నీరహస్యమును కాపాడుట అంగీకరింతువా?"

"ఏమది?".

"క్షితీశునకేవిధమైన యపాయము కలుగకుండజేయుదునని బాస చేసినచో—"

"మహేంద్రా! క్షితీశునకేయపకృతియు జరుగదు. నేనాతనిని త్రికరణశుద్ధిగా ప్రేమించుచున్నానను మాటమరచితివా?"

"సరే. ఆతనితో నావృత్తాంతమెన్నడును చెప్పనని, యాతడు ప్రమాణముచేసినాడు.

"ఆమాటపై నిలిచియుందుము. మనమిద్దరమును స్నేహపాశబద్ధులమై, యొకరి మర్మములు నొకరము కాపాడుకొనినచో—నిర్వివము నధఃపతితులమగుదుము. నీప్రమాణమునకు భిన్నముగ ప్రవర్తించితివా—విశేషముగా పరితపింపగలవు సుమా."

ఆనందభవనము

ఏడవప్రకరణము

గదిలోనియుత్తరములు.

కిడరుపూరులోని 'ఆనందభవనము' మనోజ్ఞమైనయుపవనమధ్యమున నున్నది. ఆయుద్యానవనమున నెన్నోరకముల పుష్పజాతులు కలవు, ఆభవనమెంతో రమణీయమైనది, కుడ్యములపై చిత్రకారులు రచించిన చిత్తరువులు చూపరదృష్టినాకర్షింపగలవు, కిడరుపూరులో 'నానందభవనము' నిజముగా సౌందర్యనిలయమని యెల్లరుపలుకుచుందురు. భవనములో కొంతభాగము మరమ్మతుచేయించుటకును, తన యాస్తిని గూర్చిన వ్యవహారముల రైతులతోను తదితరమిత్రులతోను మాట్లాడుటకును, క్షితీశచంద్రుడు వారమురోజులనుండి కిడరుపూరులోనే మకాముచేసినాడు.

క్షితీశుడు కిడరుపూరులోనున్నను, అతనిచిత్తముమాత్రము సౌందర్యమయి నళిని వంకనే పరుగెత్తుచున్నది. ఆమెను చూచుటకై యతని హృదయ మారాటపడసాగినది. మరునాటిమధ్యాహ్నము తన ప్రేయసి నళిని దివ్యసుందర వదనాలోకనార్థము కలకత్తాకు పోవలెనని యాతడు నిశ్చయించుకొనినాడు.

కాలక్షేపమునిమిత్తమై, యతడు గదిలోకూర్చుండి సిగరెట్ కాల్చుచు బీరువాలోనున్న యుత్తరములకట్టలవిప్పి, ముఖ్యములైన లేఖలేమైన యుండునేమోయని చదువసాగినాడు. ముఖ్యవిషయములే

మియులేనియ..్గ్రములను దనయన్న తగులబెట్టక యేలబీరువాలో నలల్చి కారణము, లుంచినాడాయని సంశయించినాడు. ఇంకనీగదిలో చూడవలసినదేమికలదా?' యనుభాసనుతనిహృదయాంబరమున విద్యుల్లతవలె మెరసినది. అతనిదృష్టిసాకస్మికముగా గడ్యముపైనున్న యొకచిత్రరువాకర్షించినది. క్షితీశుడు వెంటనేలేచి, యాప్రతిమ నీవలకు దీసిచూచినాడు. ఆశ్చర్యము! అఫొటో నళినిది.

నళిని చిత్రరువు తనయన్న సురేశుని వశమున నెందులకున్నదా యను సంశయమతని చిత్తమున నుదయించినది. నళిని సురేశుని బ్రేమించినదా? అతడు వెంటనే బీరువాను సమీపించి, యెర్రని టేపుతో కట్టబడిన యుత్తరములకవరును తీసినాడు. ఆకవరులో మూడుత్తరములున్నవి, క్షితీశుడొకలేఖనుగీసి, చూచినాడు. దస్తూరి నళినిదే. క్షితీశుని హృదయమున నేదో చెప్పరాని బాధబయలుదేరినది. ఆయుత్తరములో రెండేవాక్యములున్నవి.

"డియర్ సురేశబాబు! రాత్రి పదుగంటలకు డాల్హౌసీస్క్వేరులోని 'కైలాస్ నివాస్ రెస్టారెంటు'లో కలిసికొనకోరెదను. "న"

క్షితీశుని వదనమండలమును విషాదమేఘములాక్రమించుకొనినవి. రెండవయుత్తరమతని చిత్తమును మరింత కలవరపరచినది. ఆ యుత్తరము రంగూనునుండి వ్రాయబడినది. అందిట్లున్నది—

రేపు మధ్యాహ్నము రెండుగంటలలోపుగా నన్నునీవు కలిసికొననియెడల, నీవునాతో సరియైనపద్ధతిలో రాజీచేసికొనుట కంగీకరించుట కిష్టములేదని భావింతును. నీతో వాదోపవాదముల నొనర్చుటకు నాకునుంతయైన వ్యవధిలేదు, రేపురాత్రియైనను, నేనురంగూనువిడిచి పోవలయును. అప్పుడైనను, యీవృత్తాంతమెల్లరకును దెలియకమానదు. నీవు రేపురానిచో— విరోధివని నిశ్చయించుకొందును. నేను దురదృష్టవతినైన—నేనొక్కర్తెనే యనుభవింతునని భ్రమింపకుము.

"ఈ లేఖయందిన వెంటనే—నేను వెడలిపోవులోపున నన్ను గలిసికొని విషయములన్నియు గ్రహించి చర్చించుట నీకు శ్రేయస్కరము. న’’

నళినీ సురేశులమధ్య నేదో నిగూఢ రహస్యముండితీరవలయును. అదియేదో తెలిసికొనుటెట్లు? వీరిద్దరు నేదో యాపదలో చిక్కుకొని యుందురని యీ లేఖలోని విషయములవలన దెల్లమగుచున్నది.’’

క్షితీశు డివ్విధమున తలంచుచుండగా చిత్రకారుడు మహేంద్రనాథుడామెను గూర్చి క్లబ్బులో హెచ్చరించిన వాక్యములు జ్ఞప్తికి వచ్చినవి. ఆతని మెదడు పనిచేయమానినది. మూడవ లేఖ నతడు విప్పి చదువసాగినాడు. ఆయుత్తరముచుట్టును కాల్చివేయబడియున్నది. కాని ముక్కలలో నిట్లున్నది.

"మన అగ్రిమెంటు.[illegible] చనిపోయి............నేను .[illegible].కలకత్తాలో కలిసికొందును ....నెల 13 వ తేదీ ......సొమ్ము విషయమై...రం..........పగోడావీధి ......హరి కృష్ణభవన.........నిరూపించుటకు సాధ్యముకాదు’’.......... ..

ఆ లేఖ నతడెన్నో సార్లు చదివినాడు. కాని అక్కడక్కడి మాటలవలన నతని కేమియు బోధపడలేదు. ఏదో సొమ్మునిచ్చు విషయమై యెవరో వాగ్దానము చేసియుందురని, చనిపోవు విషయము మెవరిమృతినిగూర్చియో యైయుండునని, యూహించినాడు. ఆలేఖలను, నళినిఫొటోను తనకోటు జేబుననుంచుకొని మిగిలిన వానినన్నిటిని భస్మీభూతమొనరింప సేవకు నికాజ్ఞాపించినాడు నళినియు, తనసోదరుడు సురేశుడును సుపరిచితులే యని క్షితీశుడా లేఖలవలన గ్రహించినాడు. నళిని సురేశుడనిన భయపడుచుండెననికూడ యాయుత్తరములలోని విషయములు సూచించుచుండెను. ఎట్లయినను, నళినియుదంతము సాంతముగ నెరుంగవలెనని యాతడు సంకల్పించుకొనినాడు.

ఆ న ం ద భ వ న ము

తొ మ్మి ద వ ప్ర క ర ణ ము.

రహస్యాలోచనము.

ధూళిధూసరితములైన గోడలతో నున్న ఆగదిలో నలిగిపోయిన తివాచీ, నాలుగుకుర్చీలుయున్నవి. ఆగదిలోనిరువురు మాట్లాడుచున్నారు వారిదుస్తులుకూడ—ఆగదిగోడలవలెనే—క్రిందపరచబడినతివాచీవలెనే చినిగి మాసిపోయియున్నవి కలకత్తాలో చౌరంఘీలో మదన్‌థియే టర్సు ప్రక్కనున్న ద్వారకనాథ్ లేన్‌లో కొంతదూరముపోయి, యచ టినుండి యెడమవైపునకు మరలినచో నీ "జయరాం బిల్డింగు" కన్పించును. ఆసౌధము నిజముగా నిర్భాగ్యులపాటిదై యుండును. ఆమేడపై యంతస్తులోని గదిలో మనమిత్రులు సంభాషించుచున్నారు. ఆసందులో నివసించునది 'సకలంపాపహ్యాండుసరుకు' అనిచెప్పవచ్చును. ఆచిన్నసందులో త్రాగుబోతుల దాహముతీర్చువైనుషాపులు రెండుకలవు. ఆయిరువురును ఒకరికొకరెదురుగా కూర్చుండి సిగరెట్లుకాల్చుకొనుచు, ఎవరిరాకకో వేచియున్నారు.

అందులో నొకడిట్లనినాడు—

"విలాసబాబూ! మనమిచటకూర్చుండి కాలము వ్యర్థపుచ్చరాదు. త్వరితముగా కార్యసాఫల్యమునకై యత్నించవలెను."

విలాసబాబు "శశిపాదబెనర్జీ! మనముకొంతకాలమైన నిచటనే యుండుట శ్రేయస్కరమని నాతలం"పనినాడు.

విలాసబాబు సుందరుడు. పొడవరి. అతడు ,,మనమిచట కూర్చుండియున్న వో మనకున్న యవకాశముకొంచెము జాఱిపోవునుగదా' యనినాడు.

,,రెండునెలలపాటు మనమిటతటస్థముగనుండుటయే శ్రేయస్కరము. పరిస్థితులు మనకనుకూలముగ నుండుటకు కొంతకాలముపట్టును ఈలోపుగా తొందరపడుటవలన ప్రమాదము సంభవింపగలదు.''

''అవునుకాని విలాసబాబూ! ఆకార్యభారమంతయు నాకు నదలుము. మనమేల సఫలీకృతమనోరథులము కాజాలము? కొంచెము చాకచక్యమున్న చాలును. మనపనిముగిసినపిదప, నీదేశమునుండి వెడలిపోవుదము.''

'' మనమిచ్చటినుండి, యేదేశాంతరమునకో రేపేబయలుదేరినను, నాకువిచారము కలుగదు''

,,విలాసబాబూ! అదేమి? చిత్రముగామాట్లాడుచున్నావు? కార్యము సఫలోన్ముఖమునకు వచ్చినసమయమున—నిందుండి విరమించుట తగునా?''

శశిపాదబెనర్జి ,,అదిగో? అన్నట్లైమునకు సరిగా నళిని వచ్చినదనినాడు.

నళినిలోనికివచ్చి, ఒకకుర్చీపైకూర్చుండినది. ,,ఏమిటి శేషము?'' లని, యువకుడైనవిలాసబాబు నుద్దేశించి ప్రశ్నించినది శశిపాదబెనర్జి ,,నళినీ! చనిపోవుచున్నాము. చేతిలో నెరవని యేగాణియైనలేదు.'' అనినాడు—నళిని యిట్లనినది.

,,శశిపాదా! నాకసలేదోయున్నదను కొనుచున్నావేమో. నేనకూడచాలయిబ్బంది పడుచున్నాను.ఎట్లయిననాకిపుడు వేయిరూప్యములవసరము. లేనిచో కార్యముసఫలము కానేరదు. రోజుకథమమైదార

రూపాయలు ఖర్చుపెట్టనిదే—ప్రపంచము నేఁ భాగ్యశాలిని ననివిశ్వసింపదు" విలాసబాబిట్లనినాడు—

"నళినీ! అట్లయిన మాగతియేమి?"

"విలాసబాబూ! గతఅయిదు వత్సరములనుండి యెట్లుగడపుకొనుచున్నారో యిట్లే మరికొంతకాలము గడపుకొనుడు. ఎట్లయిన మీరు వేయిరూపాయలును తెచ్చియీయనిచో కార్యము సంపూర్ణముగా నాశమైపోవును"

"నళినీ! డబ్బులేక మాడిపోవుచున్న యీరోజులలో వేయి రూపాయల నేకరించుటె"ట్లని, శశిపాదబెనర్జియడిగినాడు—

"ఎట్లు సంపాదింతువో నాకుతెలియదు. ధనము రేపునా యంకాలమునకు నాకందవలెను."

"అయిదువందలు చాలదా?"

"చాలదు. అయితే సత్యానందస్వామి కనబడుచున్నాడా?"

"నళినీ! ఆతనిమాటయే నాకిపుడుస్ఫురించినది. మఠములో నతనిని కలిసికొందునా?" యని శశిపాదుడడుగనామె 'నల' దనినది.

"అట్లయిన రేపుకలిసికొనుమని, మొక కార్డు వ్రాయుదును. నళినీ! మనస్సు విస్కీపై పోవుచున్నది నీకడ నేమియులేదా?"

నళిని పర్సులోనిచిల్లర బల్లపై దిమ్మరించినది. నాలుగురూపాయల పండ్రెండణాలున్నవి. శశిపాదుడా చిల్లరకిక్కురుమనకుండ జేబునందిడుకొని, 'క్రిందకు రండు. ముప్పురము నారగింత మనినాడు. ఆతడేమరల "విలాసబాబును మాయముచేసినచో కొంతధనము సులభముగా సంపాదింపగల" మనినాడు.

నళిని, "జాగరూకతగలిగి మెలగనిచో విలాసబాబు చాలగొప్ప చిక్కులో నిఱుకుకొనునుసుమా" అని, యాతని బుగ్గపైనవ్వుచు నొకచిన్న దెబ్బకొట్టినది

"తెలివితక్కువగ ప్రవర్తించుటకుమేమంత బుద్ధిహీనులమా?" యని విలాసబా బానందాంబుధిమగ్నుడై, నళినిని లేవదీసినాడు. ముగ్వురును హాలులోనికిపోయి, నౌకరుచే విస్కీబుడ్డి తెప్పించుకొని, త్రాగి, వెడలిపోయినారు.

ఆనందభవనము

పదియవప్రకరణము

ప్రేమప్రమాణము

ఒకనెల గడచినది——

మిషనురోడ్డులోని 12వ నెంబరు సౌధమున నళిని తనగదిలో సోఫాపై కూర్చుండి, యింగ్లీషునవలను చదువుచున్నది. నిజముగా నామె చేతిలో పుస్తకమున్నను, నామెచిత్త మాలోచనాయత్తమై యున్నది, ఆమె యానాడత్యంత మనోహరముగ నలంకరించుకొని నది. ఆమె ఒకదీర్ఘనిశ్వాసమువిడిచి, "అతడు వచ్చునా?" అనినది. ఇంతలో పరిచారికవచ్చి "అమ్మా! క్షితీశచంద్రరాయ్ వచ్చినా" రనినది.

"లోనికి రమ్మనుము"

క్షితీశుడు లోనికివచ్చి "నళినీ! అనుకొనినంతత్వరగా రాక, ఆలసించినందులకు మన్నింపగోరెదను. కారులో కొంతదూరము పోయివత్తమా?" అనినాడు.

"నన్ను క్షమించవలెను. నాశరీర మస్వస్థముగ నున్నది"

"నళినీ! బజారులోనికిపోయి, యాస్పిరిన్ బిళ్ళలుకొందము. లేదేని మందుతీసికొనవచ్చును"

"వలదు——కాని మహేంద్రుడు నిన్నుతరచుగా కలిసికొనుచున్నాడా?"

"ఆహా! మాయిరువురి మైత్రి ప్రగాఢమైనదిగదా!"

"అతడు నీప్రాణస్నేహితుడు. అదేచాల విచారకరమైన విషయము. అతడు రంగూనులో విద్యార్థిగానున్నపుడు నీకుస్నేహితుడు కాడనుకొందును"

"నళినీ! నేనతనినపుడెరుగను. అతడుచేసిన యపరాధమేమి?"

"అపరాధమా? క్షితీశా! అతనియపరాధమునుగూర్చి నీకెవరు చెప్పినారు?" రని తొట్రుపడుచు నడిగినది.

ఆమె యాశ్చర్యావేశములగాంచి, క్షితీశుడు దిగ్భ్రాంతుడయి నాడు. "నీవుచెప్పినదానికంటె, మహేంద్రునిగూర్చి నాకేమి తెలియదు" అనిన క్షితీశునకు రంగూనుమాటజ్ఞప్తికిరాగానే, తనయన్న సురేశుని గదిలోనియుత్తరములు—ఆమెఫొటో స్ఫురణకువచ్చినవి. మహేంద్రుని ప్రశంసతెచ్చిన నళిని నేత్రములవంక తీక్షణముగ జూచుచు క్షితీశుడిట్లుప్రశ్నించినాడు—

"నళినీ! నీవునాసోదరు నెఱుగుదువా?"

"నాసోదరుడు సురేశచంద్రుడీ మధ్యనే హత్యగావింపబడిన విషయము నీకుతెలిసియుండునని యూహింతును."

"ఏమీ! సురేశచంద్రుడు—మీయన్న హత్యగావింపబడి నాడా? అతడు జ్వరపీడితుడై మృతినొందినాడని వింటిని"

"అయితే నీవాతని నెరుగుదువా?"

"ఎరుగను—ఎప్పుడు నితనిని కలిసికొనలేదు—"

"విపరీతమే—ఆతనికి నీకును పరిచయములేదనుట నాకాశ్చర్యముకలిగించుచున్నది"

"ఆశ్చర్యమా? ఆతడు నేను పరిచితులమనుభావము నీహృదయమున నెట్లుజనించినది."

"నళినీ! కారణమున్నది. ప్రబలమైనది కాదనుకొనుము—కాని నీకాయాత్రమేల?"

"క్షితీశా! ఆత్రము కాదు—స్త్రీజన సహజమైన కుతూహలము."

"నాకును అట్టికౌతుకమే. అతని నెచటనైన కలిసికొంటివా?"

"లేదు. ఎన్నడు నతనిజూచి యుండలేదని చెప్పితివిగాదా?"

"అతని ప్రేమించియుందువా నళినీ!"

"అతనిగూర్చి నాపై నపోహపడుచుంటివా? క్షితీశా! నేడిట్లువిరుద్ధముగ సంభాషించు చున్నావేమి? నీహృదయము మత్సరగ్రస్తమైనదా?"

నళినీ! నిన్ను నేను గాఢముగ ప్రేమించియున్నందున, నిన్ను గూర్చియేమి విన్నను, నాహృదయము దురంత విషాదానల తప్తమగుచున్నది."

"క్షితీశా! క్షితీశా! నన్నెల్లప్పుడును ప్రేమింతువుగదా!" యని, నళిని లేచి, ఆవేశముతోనతని యొడిలోగూర్చుండి, శిరమునతని భుజముపైనుంచి, వెక్కి వెక్కి యేడ్చుచు క్షితీశా నాహృదయమున మరొకరికి స్థానములేదు నిన్ను ప్రేమించినంత గాఢముగా నెవ్వరిని ప్రేమించలే"దని, యామె యతనిని గాఢాలింగన మొనరించుకొనినది. తనహృదయమునకు నళిని తనగుండియల నదిమి, కౌగలించుకొనినను, ఆమెవిశాలలోచనములు ప్రణయామృతమువర్షించుచున్నను, ఆమెస్వరముగాద్గద్యమువహించినను, క్షితీశునిహృద యావేదన మించుకైన నయుపశమింపలేదు ఏదో చెప్పరానిబాధ—ఆమెజీవితమును ఆమెప్రవర్తనమును గూర్చిన నిగూఢ రహస్యము నెరుంగవలెనను నాందోళన మతని సౌఖ్యమును నాశమొనర్చినది. అతని యాశాలతిక నాయనుమానపిశాచము తుంచి వేసినది. అయినను తనహృదయమున నామెచిత్రముగాఢ

ముగా ముద్రితమైనదని—ఆమెతోడి వియోగము కేవలమసంభవమని యతడెరుంగును తమయిరువురిచిత్తములు నేకీభవించిన వనియతనికి తెలియును.

నళిని "క్షితీశా! నాహృదయముననేదో యారాటముదయించినది. ఇంకవెళ్లిపొమ్ము. ఒక్కర్తుకనే యుండనభిలషింతును" అని యతనిని ముద్దిడుకొనినది.

"నళినీ! నేనట్లు విరసముగ మాట్లాడినందులకు క్షమింపగోరెదను."

"క్షితీశా! నిజముచెప్పుము. నన్ను వివాహముచేసికొందువా?"

'తప్పక నీవుతక్క తదన్యులు నాప్రేమకు పాత్రములుకాజాలరు.'

'నామనస్సిప్పుడు సంతుష్టి నొందినది.'

క్షితీశుడు వెడలిపోయినాడు. నళిని 'నాయెడలనాకే యసహ్యము కలుగుచున్నది. ఇదంతయు భయావహముగనున్నది. ఏమో.-నేను కేవలమశక్తురాలనైపోయినా' ననినది.

ఆ నం ద భ వ న ము

ప దు నొ కం డ వ ప్ర క ర ణ ము.

నాల్గవ ప్రయాణీకుడు.

'మనపని చాలమట్టుకు పూర్తియైనదని తలంతును.

'అవును'

'అంతయు సిద్ధముగ నున్నదా?'

'ఉన్నది.'

పైవిధమున ద్వారకనాథ్ లేన్‌లోని జయరాం బిల్డింగ్సులో నొకగదిలో కూర్చుండి యిరువురు మాట్లాడుకొనుచున్నారు అట్లు ఏకాంతముగ సంభాషించువారిలో నొకడు శశిపాదబెనర్జి. మరొకరు సత్యానందస్వామి. సత్యానందస్వామి కాషాయాంబరముల దాల్చియున్నాడు. వారికెదురుగా విలాసబాబు, నతనిప్రక్క సుమారు ముప్పదివత్సరముల ప్రాయముగల జగన్మోహనచటర్జి కూర్చుండినాడు. ఆనలువురును విస్కీ త్రాగియున్నను, కొంచెము హెచ్చుగా మోతాదు సేవించుటవలన జగన్మోహనఛటర్జి యిటునటు తూలుచున్నాడు. శశిపాదబెనర్జి, సత్యానందస్వామితో నిట్లనినాడు.

'మనముచేయనున్న యీసాహసకృత్యము నెవ్వరును యెరుగజాలరు.'

''కానినాకు క్షితీశచంద్రుడనిన భీతికలుగుచున్నది. ఆతనికి చాలవఱకు తెలియును.''

స్వామీ! క్షితీశుడేమియు చేయజాలడు. నళిని ప్రేమజాలము లో నతడు చిక్కుకొనినాడు. ఒక్కమహేంద్రునకే భయపడవలసిన వారము. ఆతనినోరుకూడ నళిని బంధించినది.

'అట్లయిన నీకార్యములో నాతలదూర్చినందులకు నాకు కల్గులాభ మేమి?'

'వేయిరూపాయలు—'

'చాలదు. రెండువేలైన కావలయును.'

"వీలులేదు. వేయిని మించి, కాసీయైననీ కీయబడదు."

"నేను నీపనిచేయ నిరాకరించినచో—"

"నీభవిష్యత్తునుగూర్చి యోచించుకొనుము. నళిని ఒక్కమాటాడినచో నీబ్రతుకేమగునో యాలోచించుకొనుము"

"సరే అట్లయిన నాక్షేమముకొరకు నీవుచెప్పినట్లుచేయుదును"

ఇట్లని, స్వామిజీ "విలాస్ బాబూ! మనము బయలుదేరవలసిన దైనది. ఆలసించినచో నెనిమిదిగంటలకు సీల్దాచేరజాల"మనినాడు.

నలువురును వీధిలోనికివచ్చి, కారునెక్కి స్టేషనుకుబోయినారు. దారిలో జగన్మోహనఘటర్జీ మైకము హెచ్చుకాగా, స్మృతిహీనుడై పడియున్నాడు. స్టేషను చేరగనే విలాసబాబు ఘటర్జీని లేపినాడు. శశిపాద బెనర్జీ సీల్దాకు టిక్కెట్లుతీసినాడు. నలువురును రైలెక్కినారు. రైలులో విలాసబాబు "దాహముగానున్న"దనగా, బెనర్జీ తనకిడనున్న సూట్ కేసునుండి యొకబ్రాందీబుడ్డి తీసి, రహస్యముగా దానిలోనొక పొట్లములోని మందునుంచి, యిచ్చినాడు. విలాసబాబు ఘటర్జీవంక చూచి "జగన్మోహన్! ఈబుడ్డినంతయు త్రాగినచో 10 రూపాయలిచ్చెదను. లేదా నేనుత్రాగుదును. మీలోనెవరైన పందెమిడగలరా? అనినాడు.

బగన్మోహనఘోష్ జ్ఞి తానాపందెమును గెలుతునని, యానీసాలోని పానీయమును బూర్తిగ త్రాగివైచి, "అబ్బా! విషమువలెనున్నది మీరందఱునుకలిసి, ఏదోకలిపిన బ్రాందీనిచ్చినా"రనుచు, తూలి పడిపోయినాడు. ఆతనిజేబులోని కాగితములు తొలగింపబడినవి. మరికొన్ని కాగితముల నాతనిజేబులో విలాసబాబుంచినాడు.

రైలు సీల్దాస్టేషనులో నాగగనే, కంపార్టుమెంటునుండి ముప్వురు మాత్రిమే ప్లాటుఫారముపై దిగినారు. ఒకరినొకరెఱుగనట్లు వారుస్టేషను నుండి వెడలిపోయినారు. సత్యానందస్వామియును, శశిపాదబెనర్జీయును నడచి, యూరిలోనికిబోయినారు.

శశిపాదబెనర్జి బండినెక్కి, వెడలిపోయినానాడు. స్వామిజీ యూరిలోనికినడిచిపోయినాడు. విలాసబాబు ఆవలకుబోయి, సమీపమున నున్న కాఫీహోటలులో నొకకప్పు 'చా' త్రాగి, మరలస్టేషనుకువచ్చి కలకత్తాకుబోవు రైలురాగానే, టిక్కెట్టుకొని, యందెక్కినాడు. వెనువెంటనే రైలు కదలినది.

కలకత్తా రహస్యములజాబితాలో మరొకక్రొత్తరహస్యము చేర్చబడినది.

ఆనందభవనము

పంచదశప్రకరణము

అసహ్యకరమైన దొంగపని.

వకీలు కైలాసనాథముఖర్జీ తన ఆఫీసుగదిలో కూర్చుండి బల్లపై నున్న కాగితములు పరిశీలించుచుండగా, నౌకరు వచ్చి యేదో కార్డు నిచ్చినాడు.

"అసహ్యకరమైనపని—దొంగపని—కాని దస్తావేజులో సాక్షుల సంతకములు—అన్నియు సరిగానున్నవి. కావున నిందులకువ్యతిరేకముగా జరుగునని భీతిల నవసరములేదు."

ఇట్లుతలపోసి, వకీలు నౌకరునుజూచి, రమ్మనుమనినాడు. శశిపాదబెనర్జీ లోపలికివచ్చి కుర్చీలోగూర్చుండినాడు. ఆతనివదనము మందహాసోదంచితమై యున్నది. "అట్లయిన మీనాటకమునకు నాందియప్పుడే వ్రాసినారన్నమాట. ఈవిషయమై వార్తాపత్రికలందు చదివి, నీవుకూడ నిందు ప్రమేయముకలిగి యున్నావని యూహించినా"ననినాడు.

'అవును మహాశయా! మీబుద్ధివైశద్యమెంతయు ప్రశంసింపదగినది. కార్యమింతవరకు మనకనుకూలముగనే నెరవేరినది. అనుమానమేమియు నెవ్వరికిని జనింపదు. మేము వెళ్లిపోయిన అరగంటకు శవము రైలుపట్టాలపై కన్పించినది. ఆనవాలు పట్టుటకుకూడ వీలులేకుండ ముఖము వికృతమైపోయినది. శవపరీక్షముజేసిన డాక్టరు మితిమీరి త్రాగి, రైలుపట్టాలపై బడిపోయినాడనియు, పంచాయితీదార్లు మరణము

ప్రమాదజనితమనియు సిఫారసుచేసినారు. మనలోనెవరో నీరహస్యము నితరులకు జెప్పవలెనుకాని మరెవ్వరును చెప్పజాలరు మనమెవ్వరితో ను చెప్పుకొనముగదా. నేనును, సత్యానందస్వామియును నీయాజ్ఞాను సారముగ ప్రవర్తింతుము అతనిజేబులోని కాగితములలోనున్నట్లుగనే గుర్తింపబడి పత్రికలలో ప్రకటితమైనది. వారములోజాలకంటె ఎక్కువగ నాలసింపవలదు. సొమ్ము చాలజరుగురు."

"సరే. నేనంతయు సానుకూలము చేయుదునుగదా!"

నౌకరువచ్చి, మరొక విజిటింగుకార్డు నిచ్చినాడు. దానిపై "క్షితీశచంద్రిరాయ్" అనియున్నది.

"సరే. శశిపాదబెనర్జి! నీవింక వెడలిపొమ్ము. ఎల్లుండి ఉదయమున పదిగంటలకు నీవు సత్యానందస్వామితో నిచ్చటికిరమ్ము. మనము మిగిలిన పనుల పూర్తిచేయుదము. ఈదారినిపొ" మ్మని, వకీలు కైలాసనాధముఖర్జి పలికినాడు.

శశిపాదబెనర్జి వెడలిపోవగనే, వకీలు గంట మోగించినాడు. క్షితీశచంద్రుడు "హల్లోగుడ్ మార్నింగ్ వకీలుబాబూ!" అనుచు వచ్చి, కూర్చుండినాడు.

"ఒకవిషయమై మిమ్మడుగుటకు వచ్చినాను ఒకస్త్రీనిగూర్చి"

"ఆహా! ఏమది?"

"బాబూ! నాయన్న సురేశునకు నళినియను పేరుగల స్త్రీతో పరిచయము కలిగియున్నట్లు మీకు తెలియునా?"

"న-ళి-ని- పేరుమంచిదేకాని నేనెరుగను."

క్షితీశుడు వకీలు ముఖవైఖరిలోని మార్పునుగ్రహించకపోలేదు

"వినని చో సరే నేనుపోవుదును."

"క్షితీశచంద్రా! ఆమెకును నీకును పరిచయముకలదా?"

"అవును"

"ఓహో! నీబోటి యువకులకు వయస్సులోనున్న స్త్రీల పరిచయము కలుగుట సహజముగదా?"

క్షితీశుడునవ్వి, వెడలిపోయినాడు. శశిపాదబెనర్జి పలుకులు క్షితీశుని వాక్యములు వీనినిగూర్చి వకీలు యోచింపసాగినాడు. ఆవిషయము లసమంజసముగనున్నను చాలదగ్గర సంబంధమున్నవిషయము నతడు గమనించకపోలేదు.

ఆ న ం ద భ వ న ము.

ప ద మూ డ వ ప్ర క ర ణ ము.

స్టుడియోలోని రహస్యము.

"బాబూ! ఎవరోపిల్ల మిమ్ముకలిసికొనుటకు వచ్చిన"దనినాడు నౌకరు జయరాం.

"పిల్ల! లోనికిరమ్మను"మని క్షితీశచంద్రుడు పలికినాడు. సుహాసిని మెల్లగా లోనికివచ్చినది,

"అట్లు బెదరినలేడిపిల్లవలె సందేహించుచువచ్చెదవేమి? నేనేమి కొ్రత్తవాడనా సుహాసినీ!"

"సందేహములేదు. ఒకవిషయమునుగూర్చి మాట్లాడుటకు వచ్చినాను."

ఆమె యొకసోఫాపై కూర్చుండినది. ఆతడు మరొకసోఫాపై కూర్చుండి, సిగరెట్ కాల్చసాగినాడు. నౌకరు టీ తెచ్చియీయగా నిరువురును త్రాగినారు. తానేవిషయమై సంభాషించుటకు వచ్చెదించినదో యావిషయమై యాతనియభిప్రాయమెట్లుండునో యనుసంశయ మామె చిత్తమును పీడించుచునేయున్నది.

"సుహాసినీ! ప్రత్యేకముగ నాతో మాట్లాడదలచివచ్చినవిషయ మేమి?" అని నవ్వుచు క్షితీశుడు ప్రశ్నించినాడు—సుహాసిని యిట్లనినది—

"నాపై కోపించనని వాగ్దానముచేసినగాని చెప్పుటకు నాకిష్టము లేదు. అదిగాక నాయీరాక రహస్యముగ నుంచకోరెదను. నీపరిచయ భాగ్యము లభించినయొకరినిగూర్చి కొన్నిమాటలు చెప్పుటకే వచ్చి నాను."

"ఎవరినిగూర్చి?"

"నళినిని___"

"చెప్పుము. నా అంతరంగికమిత్రులలో చేరిన సుందరాంగివి. నేనువివాహముచేసి కొందునని నళినికి వాగ్దానముచేసియున్నను, నీవేమి చెప్పినను కోపధముపూనను."

"వివాహముచేసికొందునని వాగ్దానముచేసితివా?" యని సుహా సిని నిర్విణ్ణతచెందినది

"ఏమి? ఆమెనుగూర్చి ఏదో అసహ్యాకరముగ సంభాషించు టకే నీవును వచ్చియుందువా?"

"క్షితీశా! నళినిని నేనున్వయముగా నెరుగను. కాని నీమిత్రుడు నీక్షేమాభివృద్ధుల నిరంతరము నభిలషించుచిత్రకారుడు మహేంద్రుడు నీకామెభార్యగా నుండతగదని చెప్పలేదా?"

"ఆతడట్లు స్పష్టీకరించక, అదొకమాదిరిగా___అస్పష్టముగ___ వ్యంగ్యముగా చెప్పినాడు. అదిగాక సుహాసినీ! యువకులు___నావంటి వారు ప్రేమనుగూర్చిన విషయములందు తమమిత్రుల మాటలను వినుటకంటె తమకుతోచినట్లు చేయుటకే ప్రయత్నింతురు."

"అవును. అందులకే నేనిచ్చటికివచ్చినది. మహేంద్రుడు నళినిని గూర్చి చెప్పినది నీకెరిగించుటకే నేనువచ్చినాను___"

"ఏమది?"

"ఎవరికిని చెప్పరాదనుమా. కొలదిదినములకుపూర్వము నీవు నళిని సౌందర్యమునకు ముగ్ధుడవైనావని, ఆమెను ప్రేమించుచున్నావని

మహేంద్రుడు చెప్పినాడు. ఆమె రహస్యమును తెలిసికొన్నచో—నీవామెను విషముగాంచె నికృష్టముగ చూచెదవని—యితరులనెందరనో ఆమె తన ప్రేమజాలమున బంధించుకొని నాశనమొనర్చెనని—నీకు కూడ కష్టములను—దుఃఖమును కల్పించితీరునని చెప్పినాడు. ఆమెను గూర్చి యతనికి సంపూర్ణముగ తెలియును. నిన్న నామె స్టుడియోకు వచ్చినది. నళినీ మహేంద్రులిరువురును ఏదో ఉద్రేకముతో మాట్లాడుకొనినారు. నేనపుడు హాలులోలేను గాని—"

"ఏమీ? నళిని నిన్న మహేంద్రుని స్టుడియోకొసకివచ్చినదా? ఎందులకు?"

"నాకు తెలియదు. నేడుకూడ వచ్చెదనని చెప్పినది. ఏవిషయమునుగూర్చియో, అతనిని నిర్బంధించుచున్నదామె. అతని సహాధాసము నెరుగుంగుటకే ఆమె చిత్రశాలకు వచ్చునట."

"ఇప్పుడు నళిని స్టుడియోలో నుండునా?"

"ఉండవచ్చును—"

"అట్లయిన నేనువెళ్ళి ఆమె రాకలోని యర్థము తెలిసికొందును. జయరాం! కారువానినెవనినైన గొనిరమ్ము."

సుహాసినీ క్షితీశులు కారునెక్కి వెడలినారు. ఇరువురును ఒకే సారిగా వెళ్లుటమంచిదికాదని, సుహాసిని స్టుడియో యికఫర్లాంగుదూరములోనున్నదనగా దిగిపోయినది. మహేంద్రునిసౌధము పైకిపోయి క్షితీశుడు నిశ్శబ్దముగా నోరవాకిలిగానున్న తలుపునుతోసి, లోనికేగినాడు. నళిని కుర్చీలో కూర్చుండియున్నది. మహేంద్రుడామెకు చాలదగ్గరగా కూర్చుండినాడు. ఆమెకుడిచేతినితడు పట్టుకొని, ఏవోప్రణయరస భరితములైన మాటలను మెల్లగా పలుకుచున్నాడు. నళిని క్షితీశునిచూచి, యులికిపడి, యకస్మాత్తుగాలేచి నిలువబడినది. ఆమె బుగ్గలెఱ్ఱవారినవి. ఆమెమోము వన్నెదొరలగినది.

తలుపుతటక లోనికి వచ్చినందులకు క్షమింపగోరెద" ననినాడు క్షితీశుడు.

"నీవా!—క్షితీశచంద్రా!"

"ఓహో! నళినీ! ఏమిది? సంజవేళ మహేంద్రునిచిత్రశాలలో నుండుట విచిత్రమే ఆనందదాయకమైన మీసంభాషణ కంతరాయము కలిగియుందునా?"

"లేదు—ఊరకనే మాట్లాడుచున్నార" మని మహేంద్రుడు పలికినాడు.

"నాఫొటోఎన్లార్జిమెంటు వ్రాయమని యడుగుటకు వచ్చినా" ననినది నళిని.

"నేనడుగకుండగనే యిద్దరును తగినసమాధానములనిచ్చినారు నిన్ను భార్యగా స్వీకరింపబోవుచున్నందున యిచ్చటకీ యసమయమున వచ్చిన కారణ మడుగుటలో తప్పులేదనుకొందును. నేను లోనప్రవేశించునరికి మీరు విపరీతమైన పరిస్థితులలో నుండుటచూచినాను-" నళిని యిట్లనినది.

"క్షితీశచంద్రా! నాకును మహేంద్రునకును నెట్టి విరుద్ధమైన సంబంధమునులేదు.నామాటనమ్ముము. ఇరువురము స్నేహితులమంతే"

"నీవేమందువు మహేంద్రా!"

"శ్రీసుపరీక్షచేయుటకు నాకిష్టములేదు. ఇరువురము చిరకాలమునుండి పరిచితులము."

"నళినీ! మీపలుకులు విశ్వసనీయముగ తోచుటలేదు మీరిరువురు నొకరినొకరు ప్రేమించుకొనుచున్నారు." నళిని యిట్లనినది—

"లేదు క్షితీశా! ప్రమాణముచేసి చెప్పెదను."

"నమ్మను—"

"అట్లయిననిక చేయునది లేదు. పోనిమ్ము, నీయిచ్చవచ్చినట్లొనర్పుము."

"నీవు నీనిర్దోషిత్వము ఋజువుచేసికొనువఱకును నాకుకనబడవల"దని క్షితీశచంద్రుడు నళినినుద్దేశించి పలికినాడు.

నళిని నిశ్చలముగ నొకసారి క్షితీశునిపై దృష్టినిల్పి, మారుమాటాడకుండ స్టుడియోనుండి వెడలిపోయినది.

"మహేంద్రా! దీనియర్థమేమి?"

"ఏమియును లేదా?"

"నాకు సంతృప్తికరముగ సమాధానముచెప్పజాలవా?"

"ప్రియస్నేహితుడా! నేనుచెప్పలేను—నీవే గ్రహింపవలెను. చెప్పుట సంభవముకాదు—"

"నీవామెను ప్రేమించుచున్నావా?

"లేదు. క్షితీశా! నీకిదివఱకే చెప్పియుంటిని. ఆమెయునిన నాకసహ్యము. ఆమెనుగూర్చి, నాకుగల యభిప్రాయము నీకతకుమున్నే తెలిపియుంటిని. నళినిగాని నేనుగాని ఒకరినొకరము ప్రేమించుకొనియుండలేదు."

"ఆమెనుగూర్చి నీకుచాల తెలియును. ఇప్పుడామె యెందులకు వచ్చినదో చెప్పవా?"

"నేను ఏమియును జెప్పుటకువీలులేనిస్థితిలోనున్నాను. క్షితీశా! క్షమింపుము. నన్నునిర్బంధింపకుము."

మరికొంతసేపు మాట్లాడి క్షితీశుడు వెడలిపోయినాడు. ఇంటికిపోవుసరికి జయరామెుక యుత్తరమిచ్చినాడు—నళినివ్రాసినలేఖయది.

"నన్నుగురించి నీవుసందేహించినందున నేను రంగూను వెడలిపోవుచున్నాను. ఎవుడైన లేఖవ్రాయదలచినచో "17—పగోడావీధి, రంగూను" అని వ్రాయకోరెదను. నళిని" అని యందున్నది.

క్షితీశచంద్రుడు యీజీచైర్‌లో మేనువాల్చి, మఱల నాలేఖవంకచూచి, నిట్టూర్పువిడిచినాడు.

ఆ న ం ద భ వ న ము

ప దు నా ల్గ వ ప్ర క ర ణ ము.

న దీ తీ ర ము న.

"క్షితీశా! చాలనాలస్యమైనది. ఇకపోవుదముర మ్మా. చలిగా కూడనున్నది. విశేషముగ జాగుచేసినచో మహేంద్రుడు మనల నను మానింపగలడు."

కిడరుపూరులోని ఆనందభవనమున్న యుద్యానవనమున రెండు చిన్న డాబాల నిర్మించు తలంపుతో ప్లాను గీయుటకు చిత్రకారుడు మహేంద్రనాథుని రమ్మని క్షితీశుడు లేఖవ్రాసినందున ఆతడును, సుహాసినియు వచ్చినారు. ముగ్గురు నానందమయముగ నొక నెలదినములు గడిపినారు. మరునాటి యుదయమున నిర్వురును కలకత్తాకు పోవుటకు నిశ్చయించుకొనినారు. సాయంసమయమున నారుగంటలకు క్షితీశుడును సుహాసినియు కారులో హుగ్లీనదీతీరమునకు షికారు వెళ్లినారు వారల్లు చాలదూరముపోయి, యొకచో కారునాపి, అందేకూర్చుండి సంభాషించ సాగినారు. ఇరువురును అయిదు నిమిషములకాలము నిశ్శబ్దముగనున్న పిదప క్షితీశుడు "సుహాసినీ! మనకందరకును వివాహములై హాయిగా కాలముగడుపుటయే నాహృదయమున జనించిన కోరిక" యనినాడు.

"అందరిమాటయేల? నీమాటయేమో చెప్పరాదా?"

"నామాటకాదు సుహాసినీ! అందరిమాట——"

"క్షితీశా! నళినిమాట యీామధ్య వినబడుటలేదు. ఆమెయే

మైనది?"

"రంగూనులోనున్నది. ఒకనెలకుపూర్వమొక లేఖవ్రాసినది. కొలదిదినములలో నామెను చూడవలెను." సుహాసిని ఆలోచనానిమగ్నయై యిట్లు పలికినది.

"కొలది దినములలోనా? ఆమెయిచ్చటికివచ్చునా?"

"రాదు. నేనే రంగూనుపోదలంచినాను"

"అయితే క్షితీశా! నీవు ఆమెను మరచిపోలేదన్నమాట"

"లేదు. ఎందులకు మఱచిపోవలెను?"

"మఱచుట శ్రేయస్కరముకనుక. క్షితీశా! నేను నీయెడల చాలగాఢమైన స్నేహభావము కలిగియున్నాను. ఏలనో చెప్పలేను కాని నళిని నీజీవితమును దుఃఖభాజనమొనర్ప గలదని నావిశ్వాసము ఆమె నీకు సతిగానుండతగదని నాతోనెన్నోసార్లు మహేంద్రుడు చెప్పినాడు ఆమె మొదటవచ్చినపుడు కఠినముగనేవేవో యడిగినది."

"నాకును నది విచిత్రముగ—దురవగాహముగనున్నది."

"క్షితీశా! మనోజ్ఞమైన యీయుద్యానవనసౌధమున నానందముగ కాలము గడపరాదా? రంగూనుపోవుటకేల సంకల్పించు కొంటివి కష్టములనేల కోరుకొందువు?"

"అసంభవము సుహాసినీ! నళినిని నేను విడిచియుండ జాలను.. ఆమెయెడల నాకుగల ప్రేమ యపారమైనది. దయయుంచి, ఆవిషయమై మఱల ప్రశ్నింప వలదని కోరుచున్నాను. రమ్ము పోవుదము"

క్షితీశుడట్లు పలుకునని తలంపని సుహాసిని నివ్వెఱపోయి క్షమింపుము. నీహృదయము నొవ్వజేసిన నాతప్పుసైరింపగోరెద "నని మెల్లగా పలికినది. కారు తిరుగుముఖము పట్టినది.

ఇట నిట్లుజరుగుచుండగా నానందభవనములో క్షితీశునిగదిలో కూర్చుండియున్న మహేంద్రుని గమనించుటవసరము. ఆతడేదో

వార్తాపత్రిక చదువుచుండగా జయరాము కవరు తెచ్చి ,,క్షితీశబాబు'' కని, టేబిలుపైనుంచి వెడలినాడు. మహేంద్రుడా కవరుపై ముద్రి చూచినాడు. ‚రంగూ'నని యున్నందున నది నళినిచే వ్రాయబడిన లేఖయని గ్రహించి, నగ్గిపుల్ల వెలిగించి కొంచెము వెచ్చదనము కలుగజేయు జిగురు కరిగిపోయినది. మెల్లగా నాకవరులోని యుత్తరముదీసి, పూర్తిగ చదివి, దీర్ఘనిశ్వాసము విడిచి ,,నళినీ! ఇదియంతయు నీవు పన్ని నపద్మవ్యూహమే సంశయములేదు. కాని పక్షియింకను వలలోపడలేదు. నేను ఖైదుకు భయపడి నీరహస్యము నాతనికి దెలుపనని నీధయిర్యము, కానిమ్ము. చూత''మని, మరల నంటించి కవరును బల్లపై నుంచినాడు. బీరువా తెరచి, యందురహస్యముగనున్న యరలోనున్న వార్తాపత్రికనొండు తీసినాడు. ఆపత్రికలో నొక కాలము ప్రక్క నెర్రసిరాగీతయున్నది. ఆయరసంగతి క్షితీశునకుగూడ తెలియదు. ,,ఈవార్తాపత్రిక—యీ చిన్నియుత్తరము యిచ్చుటనుండుటకంటె నాకడనుండుట శ్రేయస్కరము'' అని తలంచి. మహేంద్రుడు, వానిని తనజేబునందిడుకొని, యథాప్రకారముగ బీరువా తాళము వైచి, సిగరెట్ కాల్చుకొనుచు, సుహాసినీ క్షితీశులకొరకు నిరీక్షింపసాగినాడు.

ఆ న ం ద భ వ న ము

ప దు నె ద వ ప్ర క ర ణ ము.

స మా గ మ ము

రంగూనునగరమున పగోడావీధి ఉన్న యన్నివీధులలోను మిక్కిలి యందమైనదని చెప్పవచ్చును. క్షితీశచంద్రుడు 17వ నెంబరు సౌధమెచటనున్నదో వెదకుచున్నాడు. అతనిదృష్టి వీధిలో నిరువంకల నున్న మేడలపై లేదు. ఆతని మనోగగనమున నళిని దివ్యసుందరవదనమే మెరయసాగినది. కొంచెము కష్టముమీద నతడు నళిని నివసించు 17వ నెం సౌధముకనుగొనినాడు.

మేడమీదగదిలో నళినితో శశిపాదబెనర్జీ మాట్లాడుచున్నాడు. "నళినీ! ఇంతవఱకుమన పన్నుగడ జయప్రదముగానే నిర్వహింపబడినది. ఇప్పుడు వెనుకంజ వేయుట వెఱ్ఱితన"మని శశిపాదబెనర్జీ పలుకునంతలో పరిచారికవచ్చి "అమ్మా! కలకత్తానుండి యెవలో క్షితీశచంద్రరాయ్‌గారు వచ్చినా"రనినది.

"ఆతడు మనల నిర్యరనిచట చూడరా" దనిశశిపాదబెనర్జీ లేచినాడు. నళిని శశిపాదునుద్దేసించి యిట్లనినది.

"తోటలోనుండి వెడలిపొమ్ము."

"ఆతనినెట్లువశముచేసుకొందువో, సాయంకాలమారుగం[illegible]కు కలిసికొందును. నిన్నుమోాల్మేను గొనిపోవలసియున్న"దని శశిపాద[illegible]ర్జీ వెడలి పోయినాడు.

నళిని యద్దముదగ్గఱనిలిచి, చెదరియున్న కుంతలముల సవరించు కొని, కుర్చీపై కూర్చుండినది. ఇంతలో క్షితీశచంద్రుడు లోనికివచ్చి నాడు. నళిని "తుదకు నన్ను కలిసికొనుటకు వచ్చినావే. ఆమాత్రము దయగలదా" యనినది.

"నళినీ! నిన్నానాడు నిరసించిన నాయవివేకమును క్షమింప గోరుటకే వచ్చినాను."

"క్షమించుటకు నీవేమి తప్పుచేసితివి?."

"నళినీ! నాడు నన్ను తృణీకరించి మాటాడినందులకు నేటి దనుక హృదయ మత్యధికముగ వ్యాకులపాటు నొందియున్నది. నా జీవిత మెండిపోయిన మొక్కవలె నానందరహితమైనది."

ఆతనిపలుకులు ప్రేమసుధను చిలికినవి. స్నేహితుల హెచ్చరిక లాయ గాధ ప్రేమప్రవాహమున గొట్టుకొనిపోయినవి. ఆమె రెప్పవాల్చక యతనివంకచూచి "క్షితీశా! నిజముగా నన్నింకను ప్రేమింతువా?" అనినది.

"ఇంకను సందేహమా ? నా హృదయము—నా సర్వస్వము నీవే. ఇతరు లెన్నో నీవయి లేనిపోనివి చెప్పినను, నేను విశ్వసింప లేను. నీకు కళంక మాపాదించిన యా దుర్మతులకు తగినశాస్తి చేయుదును. నిన్ను వివాహమాడుదును. నాహృదయేశ్వరివై, నిరతిశ యానంద మొనగూర్పుము"

నళిని నేత్రములు దుఃఖాశ్రుపూర్ణములయినవి. ఆమె మో మెత్తినది. ఇరువురి యధరములును కలిసికొన్నవి.

"నిన్ను మనసార ప్రేమింతును. నా జీవితములో నిది

మహోత్కృష్ట దివసము. మనము వివాహము చేసికొన్నదో, నీకు పతినై, నీవు విన్నది కల్లయని నిరూపణయగునట్లు వర్తింతును"

నళినీ క్షితీశు లట్లు సరస సంభాషణ నిమగ్నులై యుండగా గోడనున్న గడియారము టంగు టంగున నారుగంటలు కొట్టినది. 'మఱల రేపు' కలిసికొందునని క్షితీశుడు వెడలిపోయినాడు.

ఆనందభవనము

పదునాఱవ ప్రకరణము

సుహాసినియవివేకము

సాయంకాల మారుగంటలైనది. దిగంబరయై ఏదోపుస్తకము చదువుచు సుహాసిని స్టుడియోలో కూర్చుండినది. చిత్రికారుడు మహేంద్రనాథుడొక సుందరిచిత్రము రచించుచున్నాడు.

"చాలును. నేటికి నీపనిపూర్తయైన"దని మహేంద్రుడు పలికినాడు. ఆమెవెంటనే గదిలోనికి వెళ్ళిపోయి, చీరధరించి వచ్చినది. మహేంద్రుడిట్లనినాడు.

"నేను అప్పర్ సర్క్యులరు రోడ్డులోని "వసంత" పత్రికా కార్యాలయమునకుబోయి యటనుండి, చౌరంఘీలోని ఎల్ఫిన్స్టను సినీమాకు పోవుదును."

ఆతడు వెడలిపోయినంతనే సుహాసిని మనీపర్సునుండి చిన్నయుత్తరముతీసినది. "వెస్లీయను వీధిలోని కాళీరెస్టరెంటులో కలిసికొనగోరెదను. ఒకటి రెండు గంటలు కులాసాగా కాలక్షేపము చేయుదము.

నీమిత్రుడు

నీలచరణ ముఖర్జీ."

ఇట్లున్న యాలేఖను జదివికొని, "పోనిమ్ము. రెండుగంటలు కులాసాగాకాలక్షేపముసేయుట ఇంతేకదా" యనుకొని, సుహాసినిసుందరముగ నలంకరించుకొని బస్సునెక్కి వెస్లీయను వీధిలోని 'కాళీరెస్ట

వెంటనే బయలుదేరినది. ఈమెకును నీలచరణునకును పెక్కు దినములనుండి పరిచయము కలదు. ఇరువురు నొకసారి బస్సులో కలిసికొనినపుడాతడే పలుకరించినాడు. అప్పటినుండి యిర్వురును సుపరిచితులైనారు. తాను మనసార ప్రేమించిన మిత్రునకు తనయందు లేశమేని ప్రేమాభిమానములు లేకపోవుట తాను చెప్పినది లెక్కసేయక యపరిచితయైన నళినికొఱకు నగరమునుండి రంగూనుపోవుట యివి సుహాసిని హృదయమును కలవరపరచక పోలేదు. చిత్తము నప్పుడప్పు డావరించుకొను దుఃఖభావముల మఱచుటకే సుహాసిని యీనూత్న పరిచితుడైన నీలచరణునితో సినీమాలకు బోవుట మొదలిడినది.

సుహాసిని యచ్చటకుపోవుసరికి నీలచరణుడు వచ్చియుండెను. ఇర్వురును కాఫీత్రాగి సినీమాకుపోయిరి. తిరిగివచ్చునపుడతడామెను మరల కాఫీహొటలునకు రమ్మనెను. వారి నొకడు యితరులు తన్ను గమనించకుండ వెంబడించుచును, యదనులభించినపుడు నీలచరణుని కేవేవో సంజ్ఞలజేయుచుండెను. కడుపార తినుబండారముల నారగించినపిదప, సుహాసిని "చాలును. ఇంకనీరాత్రి భోజనమవసరములేదు." అనినది.

„ఇంకొకగంట యుందమా" యని నీలచరణుడడుగ నామె "ఇప్పటికే చాలప్రొద్దుపోయినది. ఆదివారమునాడు మరల కలిసికొంద"మనినది. అతడు సర్వరునుపిలిచి, రెండు లెమన్‌క్రిప్‌ల దెమ్మనినాడు. ఆమె „ద్వారముకడ నా పాదరక్షల విడిచి వచ్చినా"ననినది. "వానిని ధరించిరమ్ము" అని నీలచరణుడుపలుక, సుహాసినివెడలినది అట్టి యవకాశమునకే యెదురుచూచుచున్న నీలచరణుడు జేబునుండి యొకపొట్లముతీసి ఆపొడరు నాపానీయమున గలిపినాడు. సుహాసిని పాదరక్షలుదాల్చి "మఱల నీపానీయములేల? వలదు. కడుపునిండుగనున్న" దనినది. నీలచరణుడు నవ్వుచు "సుహాసినీ! ఇన్నితినగలిగిన మనకీ పానీయము లొకలెక్కా? త్రాగు" మనినాడు.

"అట్లుకోపముగ మాట్లాడకుము. నీవుచెప్పినట్లే చేయుదును. పేకాటకు పురికొల్పుటయే నాపని"

"అవును. కాని యదిజరుగ"దని మరొకక్రొత్తస్వరము వారిని హెచ్చరించినది. ఇరువురునుతిరిగిచూచినారు. చిత్రకారుడుమహేంద్రుడు. అతడు"నళినీ! తుదకు నీపేరిమబోధపడినది. పదునైదు దినములనుండి నీచర్యలను నిగూఢముగనుండి కనిపెట్టుచున్నాను. అతనిని నీయందముచే మురిపించి,నాశముచేయదలచితివా?మీసంభాషణనేనాలకించుచునే యున్నాను. నీవసిన భయపడుదు నను కొంటవి బాబోలు. పొరపాటు క్రిందటిసారి నన్ను బెదరించితివికదా!"

"అవును. ఇప్పుడును" అనినది నళిని.

"రేపు నీపద్మవ్యూహము—నీకారాగృహనివాసులగు మిత్రులువిలాసబాబు, నళినీపాదబెనర్జీ పూర్వచరిత్ర—వీనినిగూర్చి శ్రీశుడెరుగగలడు."

"అతనితోనొక్కమాట చెప్పితివా? నీకుఖైదు ప్రాప్తించినట్లు చేయుదును."

"చేయుము. నళినీ!నాతోపాటు నీవుకూడ కారాగృహమునకు రాగలవు. హత్యాపరాధమునకు శిక్షావిధి తెలియునా?

"హత్యయా? ఎవరిని?"

"అవును. ఎవరినా? అదినావిషయమైరక్షకభటులకు తెలిపినపుడు ఋజువగును. జగన్మోహనఛటర్జీ యేవిలాసబాబని పోలీసులకింకను తెలియదు—"

నళిని క్రోధోన్మాదినియైనది. అతడుశ్రీశునకు తమరహస్యముల దెలిపినచో నంతవరకు నడినద్రిశను నిరర్థకమగునని—పోలీసులతో ప్రమాదకరమైనస్థితి తటస్థమగునని నళినీ విలాసబాబులు గ్రహించినారు, నళినియిట్లనినది—

"మహేంద్రా! వినుము. ఏమైననుసరే. ముందునిన్నుకైను నందుంచగల సాక్ష్యముసాకడనున్నది. ఆసాక్ష్యమీయగల ఆకాగితము లను క్షితీశుని పెండ్లిచేసుకొనదినమున నీకిచ్చెదను. లేదానీకుగంట లో కారాగృహవాసము సంప్రాప్తమగును. ఏమిచెప్పెదవు? ఊరకుందు వాలేక—"

ఆతడు యోచింపసాగినాడు. నిజముగా నళిని క్షితీశునివివా హమాడి సుఖముగ—విశ్వాసము కలిగి—పూర్వపు దుష్టత్వమునీడి జీవించునాయని సంశయించి 'నీకుసమాధాన మిప్పుడీయలే'ననినాడు.

"అట్లయిన నాలోచించుకొనుము సిద్ధుడవై యుండుట శ్రేయస్కర ము. రమ్ము విలాసబాబూ! రమ్ము ఆతనినట్లే బాగుగా యోచించు కొననిమ్ము.

నళినీ విలాసబాబులు వెడలిపోయినారు. "చాలతెలివిగలదాన వు ఆతనిని మఱల నణచినా"వనినాడు విలాసబాబు.

ఆనందభవనము

పదునెనిమిదవ ప్రకరణము

పేకాట-వింత ఒడంబడిక

మౌల్మేనులోని యింగ్లీషుక్లబ్బులో నళినీ క్షితీశులు డాబాపై కూర్చుండి మాట్లాడుకొను చున్నారు. ఆమె తనమిత్రుని జగన్మోహన ఛటర్జీని బిలిచి, క్షితీశునితో పరిచయము కలిగించినది. మధుసూధన ముఖర్జీ వరండాలోనిలిచి, సిగరెట్ కాల్చుకొనుచున్నాడు.

"అబ్బా! డ్యాన్సు విసుగెత్తించినది. మనముకొంతసేపు పేకాడు కొందమా?" యనినది నళిని.

సరేయని క్షితీశుడనగా, నానల్వురును క్రిందనున్నగదిలో టేబిలుచుట్టును కూర్చుండి యొకగంట పేకాడినారు క్షితీశునకు సుమారునూరురూపాయలు లాభమువచ్చినది. నళినితనకడసొమ్ము లేనందున తానాడననినది క్షితీశుడిచ్చెదనన్నను, ఆమెవలదనినది. విలాసబాబు "నాకుచాలయిష్టము. భోజనానంతరము మఱలహోటలులోనాడుకొంద" మనినాడు.

నల్వురును హోటలుకుబోయి, భోజనముచేసి మఱల నారంభించినారు. పదునొకండు గంటలవరకును క్షితీశుని చేయి గెలుపులో నుండెను. అప్పటనుండియాతనికాటబడలేదు ఒంటిగంటయైనది. రెండయినది క్షితీశుడుచూచికొనినాడు. ఎనిమిదివందల రూపాయలునష్ట

పడినట్లు గ్రహించి, "అక్కా! ఇంకచాలు. నిద్రింతము. చాలపొద్దు పోయినది. మఱల కలకత్తానుండి తెప్పించుకొనవలసియున్న" దనినాడు.

ఎవరిగదులకు వారుపోయి నిద్రించినారు.

ఉదయమున క్షితీశుడు కాల్యకరణీయముల నిర్వర్తించుకొని గదిలోకూర్చుండినాడు. అతడు నళినిని కొన్నిప్రశ్నలడుగ నిశ్చయించుకొనినాడు. ఆయోచనలో నిమగ్నుడైయున్న క్షితీశుడాసమయమున నళినీ గదిలోనిదృశ్యమునుజూచినచో నెంతబాగుండును?

నళిని—శశిపాదబెనర్జీ—విలాసబాబు

ఆమె గతరాత్రి పేకాటలో గెలిచినధనము. లెక్కపెట్టినది. "ఎనిమిదినందల నలుబదిరూపాయలు గెలిచినార"మని, అయిదువందల నలుబదిరూప్యములు తానుతీసుకొని, ఆయిర్వురకుచెరినూట యేబది రూపాయల నొసంగి "విలాసబాబూ! ఆటలోనీనాగర, చాకచక్యముశ్లాఘనీయము" అని వీపుపైతట్టినది తొమ్మిదిగంటలకు క్షితీశచంద్రుడు, మధుసూధనముఖర్జీ యనుపేరుతో మెలగుచున్నశశిపాదబెనర్జీ, జగన్మోహనఘటర్జీయను నామధేయమునవహించిన విలాసబాబుకలిసి. యాగ్రామములో నెవరనో చూచుటకు వెళ్ళినారు. నళినివరండాలో కూర్చుండి కర్తవ్యమును గూర్చి, యోచించుకొనుచుండగా వెనుకనుండిఒకవ్యక్తివచ్చి "నళినీ ఎన్నాళ్ళకుచూచినానని యామెభుజముపైచేయివైచినాడు. ఆమెయులికి పడినది. వెనుతిరిగి చూచుసరికి చంద్రనాధబోసు ప్రత్యక్షమైనాడు. ఆమెమోము వెల్లదనమునొందినది. ఆమె యసహ్యముతో "ఎందులకిచ్చటికి వచ్చితివి?" వని యడిగినది.

"ఏమి? నాభార్యవుకావానీవు? మూడువత్సరములైనది నిన్ను చూచి నిన్నుగొనిపోవుటకువచ్చినాను"

"ఛీ! నేనునీభార్యనుకాను. నన్ను ఎరగాచూపి, మొందలో

యువకులను పేకాటలో మోసపుచ్చి, సొమ్ము వేలకొలదిగ నార్జించి తిపి. ఇక నేను నీతోరాను. నీహింసకు తాళజాలకనే నిన్ను విడిచితిని. నిన్ను నేను మనోవృత్తి నిమ్మనికోరలేదు. నన్ను పోషింపుమని బాధించ లేదు. అప్పుడు నీవిచ్చిన పదివేలరూపాయలతో నింతవరకు గడపినాను నీతోరాను. నీవు వెళ్ళిపొమ్ము.'

"నన్నురమ్మని నేనెప్పుటలేదు. నళినీ అప్సరసుందరివైనను, ఆమెచిత్తము కాలకూటవిషమయమని నేనెరుగనా? అయినను నాభార్యవు కావున నాతోరమ్మని — నామాటవినుమని నిర్బంధింతును. రమ్ము" అని చంద్రనాథుడామె కరమును బట్టుకొనినాడు.

"ఏమైనను నేనురాను నీభార్యనుకానందును"

"అట్లయిన రంగూనులోని హరికృష్ణభవనరహస్యమును పోలీసులకు తెలుపుదును. అదిగాక స్పెసినకనులరెస్టువారంటొకటి అమలులోనున్నది. నిన్ను రక్షకభటుల వశముచేయుచో మంచిబహుమానమువచ్చును."

"నన్ను పోలీసులవశమొనర్పతలంచినపుడు నీతోరమ్మనెదవేల"

"నాకుపనియున్నది కనుక. అయితే నీకిట నెవరున్స్నేహితులుగనున్నారు?"

"అవన్నియు నీకెందులకు?"

"ఈమధ్య శశిపాదబెనర్జీనిచూచినట్లు జ్ఞాపకమున్నది. బొంబాయినగరములోని హత్యాపరాధముతో శశిపాదబెనర్జీకి—"

"చాలు చంద్రనాథ్! నీతోప్రేమయము నాకువలదు. నాశ్రేయోభివృద్ధులగూర్చి నీవు తాపత్రయపడవలదు. మన సంబంధము వదలుకొందము నీకేమికావలెనో చెప్పుము"

"ఎంతధన మిచ్చెదవు?"

"అయిదువేలరూపాయలు—"

"చాలదు—"

"చాలనిచో పోయినీయిష్టమువచ్చినట్లు చేసికొనుము. మనవివాహము రద్దుచేయుటకై కోర్టులో పిటీషనువ్రాయుము ఆపిటీషను కోర్టువారిచే నంగీకరింపబడిననాడు నీకయిదువేలరూప్యములిచ్చెదను. అడ్వాన్సుగా నీకుప్రస్తుతము మూడువందలరూపాయలిచ్చెదను"

ఆతనిచే తన ఏర్పాటునకు సమ్మతించిన ట్లొకయుత్తరము వ్రాయించుకొని, రు 4700 లు యీయవలసినట్లు తానొక నోటువ్రాసి యిచ్చి, మూడునందలరూప్యములను చేతబెట్టి నళిని "చంద్రనాథ్! ఇకపొమ్ము. నీకుసొమ్మవసరమైనప్పుడు రంగూను 17 పగోడావీధికి టెలిగ్రామునిమ్ము పంపెదను. మనము మరల భార్యాభర్తలుగ కలిసికొనరాదు ఈలోపున కోర్టువ్యవహారము ముగించుము నాస్నేహితులు రాగలరు త్వరలోపొమ్ము"అనినది.

"త్వరలో సొమ్ముసర్దుబాటుచేయు'మని, నళిని భర్త చంద్రనాథ్ వెడలిపోయినాడు.

ఆ న ం ద భ వ న ము

ప ం ద్దొ మ్మి ద వ ప్ర క ర ణ ము.

చి త్ర కా రు ని లే ఖ.

మధ్యాహ్నము నాల్గుగంటలైయుండెను. నళిని క్షితీశులుపూ టలు నంటియున్న యుద్యానవనములో నొక చెట్టుక్రింద కూర్చుండి యున్నారు. నళిని యిట్లనినది—

"క్షితీశా! నాజీవితమింతవరకు దుఃఖమయము. నాచిత్తమున శాంతిలేదు. హృదయమున నిరంతరమా వేదనయే. ఇంతవఱకు సౌఖ్య మనున దెరుగను. ఇకనైన నాజీవితము సుఖప్రదమైయుండునో-యుండ దో గ్రహింపజాలకున్నాను."

"నేను నిన్ను వివాహముచేసికొనినను నీకు సౌఖ్యముకలుగదా? నీకు కిడరుపూరులోని ఆనందభవన మానందదాయకముగ నుండదని తలంతువా?"

"నిజముచెప్పుదునా? క్షితీశా! నాకు భయమగుచున్నది. నీవు పెండ్లి చేసికొనవేమోయని—"

"ఛీ! అట్టితలంపులు మానుము. నాకిటనుండుట కిష్టములేదు. రమ్ము. కలకత్తాకుపోయి, వివాహముచేసికొందము"

ఆమె ముఖమానంద వికసితమైనది. క్షితీశుని కరపల్లవము నా మె ముద్దిడుకొనినది. వారిచర్యల గమనించుచు. మాటలనంతసేపును వెనుకగా పొంచుండి వినుచున్న జగన్మోహనభటర్జీ ముందుకు వెళ్లి "ఓహో! మీరిటనున్నారా? ఇంతవరకు మీకొఱకే వెదకుచు, విసిగి

పోయినాను. మధుసూదనబ్రహ్మర్జీ మనకై వేచియున్నాడు. కారులో రంగూనుకు పోవుదమనుచున్నాడు" అనినాడు.

"మిత్రమా! జగన్మోహన్ సంతోషకరమగువార్త. నళిని నాకు భార్య కాబోవుచున్నది.' '

"మిమ్మభినందించుచున్నా" నని జగన్మోహని ఛటర్జీనవ్వినాడు ముగ్గురును వీధిలోనికిబోయినారు. వారు కారులో కూర్చుండి నారు. క్షితీశుడు సిగరెట్ ప్యాకెట్ కొనుటకై వెడలినాడు-నళిని ఆ యవకాశము పురస్కరించుకొని యిట్లనినది—

"నేడొక దరిద్రుడు—మీయిర్వురను యెరుగుదురతనిని-వచ్చి నన్నుచాల నిర్బంధించినాడు"

"చంద్రనాథ్ కాదుగదా?" అనినాడు విలాసబాబు.

"కొంపమునిగినది. అతడు మనల నాశముచేయగలడు? అతని కి హరికృష్ణ భవనరహస్యము—"

"అతడు ఋజువుచేయలేడు. క్షితీశుడు— చంద్రనాథ్ కలిసి కొనకుండ చూడవలెను. ప్రస్తుతమతని నోరుకట్టి పంపినాను-ఆర్టిస్టును హేంద్రుని నోరుమూయలేదా? నాభర్త—" అని నళిని పూర్తిచేయ కుండగనే, క్షితీశుడు "వచ్చినా" డనినాడు.

తమ సంభాషణమునతడు వినినాడేమోయని నళినీవిలాసబాబు లు కంగారు పడినారు. "ఉలికిపడినాను. మనము కలకత్తాకు పోవనుద్దే శించి నామని మధుసూదన బాబుతో చెప్పుచున్నా" ననినది నళిని—

ఇంతలో హోటలు నౌకరువచ్చి యొకకవరును క్షితీశున కొస గినాడు. అది మహేంద్రుడు వ్రాసినది. అందిట్లున్నది.

"డియర్ క్షితీశ్! నళినితో హాయిగ కాలము గడపుచున్నావ ని తలంతును. ఆమెనుగూర్చి నేను చెప్పినది మరువవలదు. ఇదివరలో నామెపై జెప్పినది నీకు కోపము కలిగించి యున్న చో క్షమింపగోరెద ను.

నాకొక విషయము చాలబాధాకరముగ నున్నది. మూడువారములనుండి సుహాసిని కనబడుటలేదు. పోలీసులకు రిపోర్టు చేసినాను. పత్రికలలో ప్రచురించినాను. లాభముకలుగలేదు. నగరమెల్లెడల వెదకినాను. ఆమె యెవరితోనైన పారిపోయియుండు ననుటకునీలులేదు. ప్రేమనుగూర్చి ఆమె తాపత్రయ పడుటలేదని నాకు తెలియును. ఎవరైననామె కాపదల ఘటించియుండుదురేమో. దయయుంచి, కర్తవ్యముపదేశింప గోరెదను. ఆమెనీకు కూడపరిచితకదా!

యిట్లు

మహేంద్రనాథ్.

లేఖ యతనికాశ్చర్యము కలిగించినది—

ఆనందభవనము

ఇరువదియవ ప్రకరణము

భయంకర ప్రతీకారము

"మహేంద్రా! నీవేల నట్లు మూర్తీభవించిన విషాదము వలె నున్నావు? నేడు నావివాహము జరుగుదినముగదా! నీవేల సంతోషముగ నుండవు?"

"నాముఖమెట్టి భావము ప్రకటించుచున్నదో నేనెట్లు చెప్పగలను?"

"నీకింకను నళినిపై కోపమేనా? ఆమెచేసిన అపరాధమేదో చెప్పరాదా?"

"క్షితీశా! ఈవరకే నేనుకొంత సూచించినాను. అదిగాక నీవు పిలచినందున నేనే నిటకువచ్చినాను. లేనిచో రాకపోయియుందును."

"దయయుంచి, నళిని విషయమై నాతోనికముందేమియు చెప్పవలదు."

నళిని, క్షితీశుని హృదయము నెంతగాఢముగా వశీకృతమొనరించినదో మహేంద్రునకు బోధపడినది. ఆమెను గూర్చి చెప్పబూనుట తాను త్రవ్వుకొన్న గోతిలో తానేపడుటయనికూడ యతడు గ్రహించినాడు. మహేంద్రునిముఖము విన్నదనము వహించుట గమనించి, క్షితీశుడతని చేయిపట్టుకొని, "మహేంద్రా! క్షమింపుము. నళినిపై నాకుగల గాఢానురాగ మామెకు వ్యతిరేకముగ నేమాట వినినను,

క్రోధము కలిగించును. అందులో నేడు పెండ్లిరోజుగదా! సంతోషముగ కాలము గడపుద''మనినాడు.

,,క్షితీశా! క్షమించుటకేమున్నది నీకీవివాహము తప్పక సౌఖ్య ప్రదము కాగలదని యాశింతును. నీయెడల నాకుగల భ్రాతృభావమచం చలము.''

నౌకరు జయరాం లెమొనేడ్ గ్లాసులందుంచి, యీయగా,నిద్దరును త్రాగినారు.

,,ఎవరు వచ్చినను నెలరోజులవఱకు కన్పించనని చెప్పు''మని జయరామునితో జెప్పి, క్షితీశుడు ఆ హేంద్రునితో దేవాలయమునకు బోయినాడు నళినికూడ వచ్చియున్నది. బ్రాహ్మణులంతకుముందుగనే వచ్చియున్నారు. నళినీ క్షితీశుల వివాహమునకై బ్రాహ్మణులు మంత్రముల జదువ సాగినారు.

ఒకగంటాయైనది. పదునేడేండ్ల యువతి—మాసిపోయిన చీర ధరించియున్నది—కుంతలములు సంస్కారహీనములై, జడలు గట్టి యున్నవి. నీరసముగనున్నది వచ్చి, ఆనందభవన ద్వారముకడనున్న జయరామును జూచి, ''క్షితీశచంద్రుడున్నాడా?'' యనియడిగినది.

''ఎందులకు?''

''అత్యవసరముగ మాట్లాడవలసియున్నది. అదియాతని మేలు కొఱకే''

''అమ్మాయీ! క్షితీశబాబు కలకత్తాలోని కాళికాలయమున నుండును. నేడతని వివాహముగదా!''

''వివాహమా?—నళినినే పెండ్లిచేసికొనుచున్నాడా?''

''అవును—''

''కాళికాలయమునకా? అయ్యో! ఈపాటికి వివాహమైపోయి యుండునా?'' యని వెడలిపోయినది. కాళికాలయమునుజేరి, పూజారిని

కలిసికొని, ఆయువతి "నేడిట క్షితీశచంద్రుడను జమీందారు వివాహము జరుగునా?" అని యడిగినది.

"వివాహము జరిగినది వధూవరులు మిత్రులతో పావుగంటకు పూర్వమే వెడలిపోయినారు."

"ఎచ్చటికి వెళ్ళినారు?"

"అమ్మా! ఆవిషయము వారుచెప్పకులేదు. నేనడుగనులేదు"

ఆమె—సుహాసిని. పూజారిపలుకుల నాకర్ణించి, యొకదీర్ఘ నిశ్వాసమువిడిచి, మఱల వెనుదిరిగి వెడలిపోయినది. మూడునెలలు తగిన యాహారములేక—నిద్రలేక—మెడపై బాకుపోటువలననైన పెద్దగాయముతో బాధపడి సుహాసిని కృశించిపోయి, ఆనవాలుపట్టుటకు కూడ వీలులేని స్థితిలోనున్నది.

ఆనాడు ఎంతో ప్రేమయున్నట్లు నటించిన నీలచరణునిచే నవద్వీప గ్రామము బహిఃప్రదేశమున తోటలోని బంగాళాలో స్మృతిహీనయై పడియుండిన సుహాసిని కొంతసేపటికి తెలివొంది, తనప్రక్కనొక పరిచారికనుగాంచినది. ఆమె మెడపై బాకుపోటువలన గాయమైనట్లు— దానికి బాండేజీ కట్టినట్లు గ్రహించినది. తానెచటనున్నదో యామె గ్రహింపజాలక మూడు నెలలుగడపినది. తనపైనొక స్త్రీయును పురుషుడును కాపుగానుండుట—వారు తానడిగిన ప్రశ్నలకు సమాధానము చెప్పక, నిరంతరము బంధించియుంచుట మిక్కిలి బాధాకరముగ తోచినది. ఒకనాడామె గదిలోకూర్చుండి, పరిచారికగాని, పరిచారకుడుగాని లేరనిగ్రహించి, మెల్లగాలేచినది. తనదుస్తులు చినిగిపోయియుండుటచే- నాగదిలో నొకమూలనున్న పరిచారికదుస్తులచూచినది. తలుపు పావల బంధింపబడియుండలేదు. తనయదృష్టమునకు సంతసించి, సుహాసిని, ఆ పరిచారిక చీరధరించి, ఆబంగాళానుండి యావలకువచ్చి, నడచి నవద్వీపముచేరినది. అటనుండి కలకత్తాలోని తనయింటికిపోయి, కిడరుపూరు

లోనిక్షితీశుని ఆనందభవనమునకు వెళ్ళినది. అతడు నళినిని వివాహమాడి నాడని తెలిసికొన్నది. తానటబంధితయై యున్నపుడొక నూత్న రహస్యము నెఱింగినది, కాని ఆమెవచ్చి, క్షితీశుని కలిసికొనుట కొకింత యాలస్యమైనది. దేవాలయమునకూడ నతనిని చూచునవకాశము చిక్కలేదు. పాపమామె కాశాభంగమైనది. ఆమె మానసము సహస్రభిన్నమైనది. తన జీవితలక్ష్యము తప్పిపోయినది. కాని తగినయదనుకై వేచి, భయంకర ప్రతీకారమొనరింప, సుహాసిని దృఢముగ నిశ్చయించుకొన్నది.

ఆ న ం ద భ వ న ము

ఇ రు వ ది యొ క ట న ప్ర క ర ణ ము.

స్టుడియోలో

క్షితీశచంద్రుడు ఆనందభవనమున తనగదిలో గూర్చుండి, తన సోదరునకు నళిని వ్రాసినలేఖల జదువుచు "వీనిని కాల్చివేయుదునా" యనుకొనినాడు. మఱల "వీని నుంచుటయే మంచి"దని తలంచినాడు నళిని యెవరో స్నేహితురాలిని చూడ నరిగినందున నతడొక్కడే యిం టనున్నాడు. నౌకరువచ్చి యొక యుత్తరమిచ్చినాడు. అందిట్లున్నది—

"క్షితీశబాబూ! చాల ముఖ్యమైన విషయమునుగూర్చి నీతో మాట్లాడవలసియున్నది. ఆవిషయము లేఖలో వ్రాయుట కేవలమను చితము. దయయుంచి సాధ్యమైనంత త్వరలో నన్ను కలిసికొన గోరు దును. ఈవిషయము రహస్యముగనుంచవలెను. నీభార్య నళినికైన తెలియనీయరాదు. సుహాసిని"

"ప్రియా! ఎవరో స్త్రీ నీకు లేఖవ్రాసినదే. నన్ను చూడనీయ వా?" యని యంతకుమున్నే కుర్చీవెనుకనిలిచి, ఆయుత్తరములోని యంశముల జదువుటలో విఫలమైన నళిని పలికినది.

"నళినీ! ఇది చూపరానియుత్తరము. నీకు సంబంధించిన విష యముకాదు."

ఆమెకాసమాధాన మాశాభంగము కలిగించినది. పరిచారిక యింతలో వచ్చి "భోజనము సిద్ధమైన"దనగా, నతడులేచి, నవ్వుచు నామెతో భోజనశాలకు బోయినాడు.

ఆనాడే సుహాసిని మహేంద్రనిస్టుడియోకువెళ్ళినది. "ఇన్నాళ్లు నేమైతివి?" వని, "మెడపైనాగాయమే"మని, మహేంద్రుడెన్నో విధముల ప్రశ్నించినను నామెనిజము చెప్పలేదు. ఆమె లేనందున యసంపూర్తిగనుంచిన చిత్రమునతడు మఱలనారంభించినాడు. ఆగాయ మెందులకైనదో యదిచెప్పక దాచినదని గ్రహించినాడు. మధ్యాహ్నమతడేదో పనిపై నెటకోవెల్లినాడు. ఇన్నాళ్ళును మహేంద్రుడేమి చేసినాడని యామె చిత్రములచూచినది. నళిని చిత్రమెంతో చక్కగ రచింపబడియున్నది. "వీరిద్దరకు నేదోసంబంధముండి తీరవలె"నని తలపోసినది. ఈనిగూఢరహస్యమును భేదించవలెను. నేను మననార ప్రేమించిన క్షితీశుని తానాకర్షించిన యీముష్టురాలిపై నాపగ నెన్నటికైన తీర్చుకొందు" నని పండ్లు పటపటకొరికినది. ఆమెనేత్రము లశ్రుజలమయములైనవి.

సుహాసిని యతని డ్రాయరులో నళినినిగూర్చినదేమైన లభించునేమోయని వెదకినది. అడుగున నొకవార్తాపత్రిక—చాల సంవత్సరములకు పూర్వము ప్రచురితమైనది కన్పించినది. "హరికృష్ణభవన రహస్య"మని పెద్దయక్కరములలో నొకపుటలోనున్నది. ఆవృత్తాంతము విచిత్రముగనుండి తనకనసరమైనదగుటచే, నాపత్రిక ప్రకటితమైన తేదీని—ఆవృత్తాంతమును తననోట్‌బుక్కులో వ్రాసికొనినది.

ఆ నం ద భ వ న ము

ఇ రు వ ది రెం డ వ ప్ర క ర ణ ము

వ జ్ర హా ర ము

చంద్రనాథుడు నళినికిని తనకును విడాకు (*Divora*) లిప్పించు మని కోర్టుకువ్రాసికొనిన అర్జీ విచారణకువచ్చినది. ఆమెపేరు ఉదహ రింపబడక "మిసెస్ చంద్రనాథ్" అనిమాత్రమే పేర్కొనబడినది. ఒక్కసారిమాత్రము 'నళిని ఆమెపే' రని చంద్రనాథుడే కోర్టులోచెప్పి నాడు. జడ్జి, ఆయర్జీనంగీకరించి, విడుదలకంగీకరించినాడు. నళిని పరి చారిక కోర్టులోహాజరై జరిగినదంతయుచూచినది. విచారనంతరము చంద్రనాథు డామెను బిలిచి, "నీ యజమానురాలు నళిని నాకు రు 4700 యీయవలసియున్నది. రేపే ఆసొమ్ము నీయవలెనని చెప్పుము నేను రతన్‌సర్కారువీధిలో రెండవనెంబరు సౌధముపై తనకై వేచి యుందునని చెప్పుము. రానిచో నేనే ఆనందభవనమునకు వత్తు"నని నాడు. ఆమె యతనినటకు రావలదని హెచ్చరించి వెడలిపోయినది.

మరునాటి సాయంకాలమూరుగంటలకు చంద్రనాథుడు నళిని రాకకయి తనగదిలో కనిపెట్టుకొని యున్నాడు. క్షణమొకయుగమువలె తోచినదాతనికి. నళినివచ్చినది. "అబ్బా! వీలేచిక్కినదికా" దసినది.

"నీవు చెప్పినట్లు చేసినాను. నాకీయవలసినసొమ్ము తెచ్చితివా"

"లేదు"

"మరెందులకు వచ్చితివి?"

"నేచెప్పినది వినవేల? నాభర్తనింత త్వరలోనే యడిగినచో ననుమానపడును. ఏడువందల రూపాయల దెచ్చినాను. కావలెనా? వలదా?

"ఎందుకు. ఏడువందలు, ఏడ్చుటకా? రెండువేలరూప్యములతి జరుగురుగా కావలెను."

"లేవు. వీనిని స్వీకరింతువా లేదా?"

చంద్రనాథుడు కోపాతిరేకమున నామె జేతిలోని ఏడువందల రూపాయలనోట్లను లాగికొని, "చాలవు. నీవీయగలవు. నాకుమిగిలిన ధనమిచ్చితీరవలె"ననినాడు

"సరసము బాగున్నది. లేవు. నేను మరేమియు గొనిరాలేదు."

"ఆవజ్రహారమిమ్ము తెమ్ము."

"అమ్మో! నాభర్తనన్ను బ్రతుకనిచ్చునా? పోయిదని చెప్పినచో పోలీసుకు రిపోర్టుచేయును."

"ఛీ. ఛీ. తెలివితక్కువ మాటలెందుల?" కని చంద్రనాథుడు బలిమినా హారమును దీసికొనబోయినాడు. ఆమె చేతులడ్డు పెట్టినది. లబ లబలాడినది కాని, అబలయగుట నతనికే జయము కల్గినది.

"హారమిచ్చెదవా? పోలీసురిపోర్టుచేయుదునా?" యనినళిని కోపముతో ప్రశ్నించినది.

"చేసికొనుము. మనమిర్వురము కోర్టుకు పోవుటమంచిదే."

"సరే ఈపరాభవానలము నన్ను నిరంతరముదహించును. నీకికదమ్మిడీయైన నీయను."

"ఈయనప్పుడు చూచెదను. ఆలస్యమైనదని నీకొర్త్తమగడు కోపించును. పొమ్ము."

నళిని ఆపాదమస్తకము క్రోధాగ్నిచే దహింపబడుచున్నను, అతనినేమియు చేయుజాలక విసవిస నడచిపోయినది.

ఆనందభవనము

ఇరువదిమూడవ ప్రకరణము.

చేతినుండి ఎగిరిపోయిన పిట్ట.

కిడరుపూరు ఆనందభవనములో నివసించుట నళిని కిష్టములేదు తనమిత్రులకు దూరమైతినను చింతయామెను బాధింపసాగినది అందుచే మరల రంగూనుపోయి కొలదిమాసములట గడపుదముని క్షితీశునితో చెప్పినది అతడు సమ్మతించినాడు. ఇర్వురును రంగూనుకుబోయినారు. నియోకోసులవిలాస్ హోటలు మేడపైనొక గది యద్దెకుదీసికొనినారు. పదునైదు దినములు గడచినవి ఒకనాటియుదయమున నామె మోటరులో వెళ్ళినది. క్షితీశుడొక్కడే గదిలో కూర్చుండి, యప్పుడే వచ్చిన యుత్తరముల చదువుకొనుచున్నాడు, అందులో నొకయుత్తరమున నిట్లున్నది—

"1908వ సం॥రము ఆగస్టు 10వ తేదినాటి "రంగూను టైమ్సు పత్రిక చూచినచో నీకొక వింతవార్త కన్పించును.

సుహాసిని."

"ఈమె యిదివరలో నొకసారి కలిసికొనుమని వ్రాసినపుడు నేను వెళ్ళలేదు. మరల నీలేఖ. సరే ఆపత్రికలో నేమున్నదో చూత" మని, దుస్తులధరించి, నౌకరుతో నేనరగంటలో వత్తు నని నళినితో చెప్పుమని, బయలుదేరినాడు.

క్షితీశుడు హైకన్సు పత్రికాకార్యాలయమున్న హార్బరు వీధి చేరినంతనే, ఆతనికి తెలియకుండ యొక నలుబదివర్షముల ప్రాయముగల మనుజుడొకడు క్షితీశునను సరించి పోసాగినాడు. ఆపత్రికాకార్యాలయములోనికిపోయి, గుమస్తానడిగి, ఆగస్టు 10వ తేదీ 1908 సం॥ రము నాటి పత్రిక చదువు చుండగా, నతనికి తెలియకుండవచ్చిన యతడును మరియిరువ్వురును కొంచెముదూరమునుండి చూచుచున్నారు. ఒకడు తనజేబులోని ఫొటోతీసి "అతడే. నిస్సందేహముగనతడే. ఈసారి మన ల తప్పించుకొని పోజాలడు అతనిని రెస్టు చేయుడ" మనినాడు.

ముప్పురు నతనిని సమీపించినారు. ఆపత్రికలోని హరికృష్ణభవ నరహస్యము నామూలాగ్రముగ చదువుచుండగనే క్షితీశున బుజముపై జేయివైచి, ఒకడు "అయ్యా! నళినిని పెండ్లిచేసికొన్న జమీందారు గారు మీరేనా?" అనినాడు.

"అవును. ఏమి? మీరెవ్వరో దయయుంచి చెప్పెదరా?"

"నేను డిటెక్టివు సార్జెంటును. నాపేరు విల్కిన్సు. మీపై నరెస్టువారంటున్నది దయయుంచి, పోలీసు స్టేషనుకు రండు"

క్షితీశుడాశ్చర్యముతో "ఏమి? నేనేమి యపరాధమొనర్చినా?" నని యడిగినాడు.

"వలదు. ప్రశ్నలడిగి ప్రయోజనములేదు. మర్యాదిగా స్టేషనుకువచ్చి తెలిసికొనుట యుక్తము"

క్షితీశుడు నిర్ఘాంతుడైనాడు మారుమాటాడక, ఆతడు ఆడిటెక్టివు ఆఫీసర్లు కారులోనెక్కినాడు. కారుసిటీపోలీసుస్టేషను కడనాగిన ది, చీఫ్ యిన్స్పెక్టరు కూర్చుండి, కాగితముల కట్టవిప్పి, ఫొటోగ్రాఫు చేబట్టి ముద్దాయి యాతడేయనిగ్రహించి, ప్రశ్నల వర్షము కురిపించినారు

ఆనాఁటిమధ్యాహ్నమే సార్జెంటు విల్కిన్సు నియోశోమలవిలాన్ హోటలుకువచ్చి, 213 నెం॥ గదిలోని నళిని ఉన్నదాయని యడిగినాడు.

హోటలు మేనేజరు "ఆమె 11—30 కు వచ్చి, బిల్లుయిచ్చి యీకవరు నామెభర్తకిమ్మని వెడలిపోయిన"దని, ఆకవరును సార్జెంటు కిచ్చినాడు. అందులో నామె చిరునామాయుండునని, సార్జెంటాశతో చూచినాడు! ఒకతెల్లకాగితపుముక్కయున్నది. "ఓహో! ఈమె జరిగినది గ్రహించి, తగువిధమున జాగ్రతపడిన" దనుకొనినాడు ఇంతలో తనయనుచరులుకూడ వచ్చినారు. సార్జెంటు విల్కిన్సు "పక్షి ఎగిరిపోయినది- ఈకేసు చాలనిగూఢముగనున్నది. ఆమెను చాలత్వరితముగ నరెస్టుచేయవలెను. నేనుతలచినట్లామె నళినీఅస్టైయైనచో—నాలుగైదు హత్యారహస్యములు బోధపడును. అస్టేయనుపేరుతో నిదివరకు వ్యవహరించినది. రండు. రేపటినుండి విశ్వప్రయత్నమొనరించి, ఆమెను బంధింతు" ననినాడు.

♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦

నాల్గు నెలలు గడచినవి. సార్జెంటు విల్కిన్సు విశ్వప్రయత్నములు చేసినను నళిని దొరకలేదు. ఆమె మోత్కినులో నొకహోటలులో బసచేసియుండెను. విలాసబాబు వచ్చినాడని పరిచారిక చెప్పినది. ఆమె మందహాస వికసితవదనయై, యతనిని కలిసికొన్నది. నళిని యిట్లనినది

"నేనిట మారుపేరుతో మెలగుచున్నాను. గదిదాటి యావలకు బోవుటయే లేదు నీవెప్పుడువచ్చితివి? ఏమైన విశేషములున్నవా?"

"ఓ! లేకేమి? శశిపాదబెనర్జీ అరెస్టయినాడు"

"ఏమి? ఎప్పు" డని నళిని యానందముతో ప్రశ్నించినది.

"వారముదినములక్రితము అరెస్టుచేయబడినాడు. మేమిరువ్వురము పదునైదుదినములకుపూర్వము ఇన్సెయినునగరములో కలిసికొన్నారము. అతనిని మూడవనాటికి రంగూనురమ్మనిచెప్పి, నేనుముందుగనే వచ్చినాను. అతడు రైలుదిగినంతనే రంగూనుస్టేషనులో సార్జెం

టు విల్కీసు అరెస్టుచేసినాడు”

“పోలీసులకు నీవే రిపోర్టుచేసినావా?”

“అవును”

“నేరమేమి?”

“క్షితీశునిపై నారోపింపబడిన యపరాధములో పాల్గొన్నాడని”

“శిక్ష—?”

“నేడే శశిపాదునకు 10 సం॥రములకఠినపఠికము విధించినారు. మాండలే చెరసాలకతడు గొనిపోబడును—”

“విలాసబాబూ! మనమిక హాయిగనుండవచ్చును. క్షితీసునకు పదునైదువత్సరముల కఠినశిక్ష—శశిపాదునకు వదివత్సరములు—మనము మిగిలినకార్యము పూర్తిచేసి, స్వర్గసౌఖ్యము లనుభవింతము”

నళిని యిట్లుపలికి, విలాసబాబును ముద్దుపెట్టుకొనినది. కాని తానొనర్చుచున్న యీకార్యములకు భగవానుడెట్టి కఠినశిక్షవిధించునో యను పాపభీతి కపుడపుడామెలోను గాకపోవుటలేదు.

ఆనందభవనము

ఇరువది నాల్గవ ప్రకరణము

సత్యానందస్వామి.

"సత్యానందస్వామి యెచటనున్నారు?"

"మఠములోనున్నారు. ఇప్పుడే వచ్చెదరు"

సుహాసిని కొలది దినములకుపూర్వమే రిపన్‌స్క్వేరుకడ తనతో నీలచరణుడనని చెప్పుకొనుచు, ప్రేమనటించినవానినిచూచినది. ఆమె యతనిని మెల్లగా ననుసరించినది. ఆతడు చాలవీధులగడచి, హేమంత సర్కారువీధిలోని 72వ నెంబరుసౌధములోనికిబోయి తలుపుల బంధించుకొనినాడు. గోడపై "సత్యానందస్వామి—బౌద్ధప్రచారకుడు" అని యున్నది. తరువాత నామె యింక్వాయిరీచేసి, నీలచరణుడు—సత్యానందస్వామి యొక్కరేయని గ్రహించినది.

సుహాసిని హాలులో కూర్చుండినది. స్వామి యీవలకువచ్చి, ఆమెనుజూచి నిశ్చేష్టుడై, "నీవా—నీవు వచ్చినావని తెలియదు" అనినాడు. స్వామి యిటునటు పారిపోవుటకు ఏలేమైన యున్నదేమోయని చూచినాడు. ఆమె "సత్యానందస్వామి హంతకుడని ప్రపంచమునకు తెలియదుగదా!" అనినది—

"హంతకుడనా? ఏవరిని హత్యచేసినాను?"

"స్వామీ! నేను నీకేమి యపకారము సలిపినానని. నీలచరణుడనని మారుపేరుతో లేనిప్రేమనటించి, నన్ను చంపబూనినావు?"

"సుహాసినీ! నేను నిన్ను హత్యగావింప బ్రియత్నింపలేదు"

"స్వామిజీ! అసత్యములెందులకు? నీదుష్టస్వభావము నాకుపూర్తిగా యనగతమైనది. నాప్రశ్నలకు సమత్తరము లీయనిచో నిన్ను పోలీసుల కప్పగింతును. లెమర్ క్రిష్‌లో మత్తుసుందుకలిపి, నన్ను స్మృతిహీనగా జేసిన ధన్యుడవు. నీకుసాయముచేసిన దౌర్భాగ్యుడెవరు?"

"చెప్పను——"

"ఎందులకు చెప్పవో చూచెదను. నీవిప్పుడే అరెస్టగుదువని గ్రహింపుము. కొన్నినెలలకు పూర్వము రైలుపట్టాలపై మీాచేనొకమను జుడువిడువబడి,చనిపోయినాడు. పోలీసులాచోకీతీయుచున్నారు. చెప్పుము. క్షితీశచంద్రుడెటనున్నాడు."

"నాకు తెలియ"దనినాడు సత్యానందస్వామి.

"నన్నుకూడ చంపెదవా? చంపుము. నిజముచెప్పినచో నీరహస్యముల పోలీసులకు దెల్పను."

"అట్లయినవినుము. క్షితీశుడు తన్ను వివాహాముచేసికొనుటకు నీవేమార్గమున నిరోధముగ నుంటివని— నీయెడమత్సర గ్రస్తయై యున్న నళిని——ప్రేరేపణచే నేనును-శశిపాదబెనర్జీయును, నీకానాడట్టి విపత్తు ఘటించినారము. నేనామె ముందశక్తుడను. నారహాస్యమొండామెకు తెలియును."

"నీవలెనే పాపము నుహేంద్రుడుకూడ ఆమెకుదాసుడు"

"అయ్యో! నీకన్నియు తెలియునే!

"అయితే క్షితీశుడీమధ్య నెచటనున్నాడో తెలియుటలేదు. ఆత డెటనున్నాడో చెప్పుము."

"నిజముగ నాకు తెలియదు. అతడు నళినిని వివాహమాడినపిదప నీకేల యీాయనవసరతాపత్రయము?" సుహాసిని యిట్లనినది——

"రంగూనులో నెప్పుడో హరికృష్ణ భవనమున జరిగిన హత్యా

పరాధము నేడుమఱల పోలీసుల చేతిలోనున్నది. విచారిణ మీామధ్యనే ఆరంభమైనది. నేనంతయూ పోలీసులకీవరకే చెప్పినాను. రంగూనులో పోలీసువారు నళినికొరకు వెదకుచున్నారు. నీవును తప్పించుకొని పోజాలవు.''

‹‹అట్లయిన నిది నీకుతంత్రమా? నీవేనాయంతము చూడగల దాన''వని, కోపోద్రిక్తుడై సత్యానందస్వామి సుహాసిని కంఠమును బ లముకొలది నులిమివేయసాగినాడు ఆమె సాయముకొఱకు కేకలిడినను ప్రయోజనము లేకపోయినది. సత్యానందస్వామి లోనికిబోయి, యొక చిన్న లాటీకర్రతెచ్చి సుహాసిని నెత్తిపై నొకదెబ్బకొట్టినాడు, ఆమె చైతన్యము గోల్పోయి ముద్దవలె క్రిందపడిపోయినది వెంటనే యత డుతన దుస్తులను ధనమును సూట్ కేసునందుంచి, నౌకరుతో నతిజరురు రుపనిపై పోవుచున్నాననిచెప్పి వెడలిపోయినాడు. సుహాసినికి నాలు గైదు గంటలవరకు తెలివిరాలేదు. ఆమె మెల్లగాలేచి, కర్తవ్యమాలో చించుకొనుచు వెడలిపోయినది.

సత్యానందస్వామి మఠములోని తనయుద్యోగమున కాకస్మిక ముగ రాజీనామాయిచ్చి వెడలిపోయినాడనువార్త సాయంకాలమగుసరి కెల్లెడల వ్యాపించినది.

ఆనందభవనము

ఇరువదియైదవ ప్రకరణము

నళినిపైనొకకన్ను

"మనకు అతడు మరణించినట్లు సర్టిఫికేటున్న చాలును"

"ఇదిగో ఆసర్టిఫీకేటు తెచ్చినాను"

"ఏదీ? ఎట్లు తెచ్చినావు?"

"అదృష్టమువలన బెన్నయినులో నొకబెంగాలీ హోటలులో చనిపోయినాడని, అతడెవరో తెలియుటలేదని పత్రికలందు ప్రచురింపబడినవి. వెంటనే విలాసబాబా నగరమునకుబోయి, ఆచనిపోయినది క్షితీశచంద్రుడని మున్సిపలు ఆఫీసులో చెప్పి సర్టిఫికేటు తెచ్చిపోయినాడు"

"బాగున్నది కానిమాకనుకూలముగ క్షితీశుని మరణశాసనము మలునందుంచి, ఆయాస్తికి నీవేయధికారిణివని, నిరూపించుటకునా కిచ్చెదు ప్రతిఫలమెంత?"

"పదివేలరూపాయ"లన్నది నళిని.

వకీలు కైలాసనాథముఖర్జితో నామెమాట్లాడుచున్నది కైలాసనాథముఖర్జీ యిట్లనినాడు—

"ఆచనిపోయిన క్షితీశుడు మరల వచ్చినచో మనయిందరి కొంపలు మునుగును"

"ఎందులకుభయపడవలెను పదునైదు వత్సరములుమాండలే చెఱసాలలోనుండి, క్షితీశుడు సజీవుడై రాగలుగుట కల్ల ఈవరణశా

సనము ననుసరించి జమీందారీయును, మిగిలినయాస్తి రొఖము నన్ని యు నాస్వాధీనమే యగునుగదా!"

"అవును, మహేంద్రునివలన మనకేమియు నపకారము జరుగదుగదా!"

"అతనివలన నేయపకారమును జరుగదు. అతనివలననే కాదు-సత్యానందస్వామివలన కూడజరుగదు ఆతడు దేశాంతరము వెడలిపోయినాడు బొంబాయిలో గ్రాండ్ నేషనల్ హోటలులోనుండును అచ్చటికి కొంతసొమ్ము పంపుమనినాడు."

"రేపే తగిన చర్య గైకొందు"నని వకీలు కైలాసనాధముఖర్జీ పలికినాడు నళిని యీవలకువచ్చి వెడలిపోయినది ఆమెవెనుక ముప్పది వత్సరములు ప్రాయముగల యువతియనుసరించి పోయినది నళిని వాటర్లూ వీధిలోనున్న తనయింటికి బోయినది ఆయువతి తలపంకించి వెడలి పోయినది.

ఆనందభవనము

ఇరువదియాఱవప్రకరణము.

మాండలే చెఱసాలలో

సముద్ర తరంగముల ఘోష నాలకించుచు నాలోచనామగ్నుడై యొకఖైదీ కూర్చుండినాడు. అడవిలోని వృక్షముల దినమంతయు కొట్టి, నలసట మిక్కుటముకాగా నయిదుగంటలకు గొడ్డలిని ప్రక్కనుంచియతడు—తాను నిర్దోషియయ్యు నకారణముగా పదునైదు సంవత్సరముల కఠిన కారాగారవాస శిక్షకు లోనైతినే యని విచారింపసాగినాడు. మూర్తీభవించిన నిరాశవలె కూర్చుండి హాయిగా—జమీందారువలె సుఖజీవిత పరమావధినెరుంగ వలసినతాను దినమునకు పండ్రెండు గంటలు—హంతకులతో—బందిపోటు దొంగలలో కలిసిపనిచేయ వలసిన దురవస్థకెంతయు సతిమకుందుచు, తనపూర్వకాలములో నా దురవస్థనుగూర్చియే చింతించుచుండెను. అతడు క్షితీశచంద్రుడు. ఆతని నేత్రముల యెదుట రంగూనులోని యా దృశ్యము—తన్ను రెస్టుచేయుట తానెన్నడు పేరైనవినని వానిని హత్యచేసినట్లు నేరము మోపబడుట—జడ్జి 15 సం॥ రములు కఠినశిక్ష విధించుట—తాండవించినది.

తన్ను ప్రేమించిన నళిని యేమైనదో—తనకొరకెంతగా విలపించినదో—బెంగగొనినదోయని క్షితీశుడావేదన మందినాడు. ఖైదులోనుండితానామెకు లేఖలవ్రాయుట జైలుఆజ్ఞల నుల్లంఘించుట యగును ఆమె తనకై రెండుమూడు సంవత్సరములు చూచి తానుమృతినొందితినని

యనుమానించి, యెవరినైన వివాహము చేసుకొనునేమోయనియొకసారి తలపోసినాడు. ఆమెతనయుదంతమునెఱింగి యుత్తరము వ్రాయుటకతనిచిరునామా ఆమెకెట్లుతెలియును? ఓడనుండి కయిదీలను మాండలేలో దింపునపుడు వారినెంబర్లేకాని, పేళ్ళ నధికారులు మాండలేచెఱసాలోద్యోగులకు తెలియజేయరు క్షితీశుడు 3498 నెంబరుఖైదీఅతడు నళినిని తానిక చూచుటకల్ల యనుకొనినాడు రంగూనుటైమ్సుపత్రికలలో నేమున్నదో సాంతముగ చదువనీదేయనియొకమారుతలచినాడు సుహాసిని—తన్ను త్రికరణశుద్ధిగా ప్రేమించెనని గ్రహించియు తానామెను తిరస్కరించి నళినిని వివాహమాడినందున నీకష్టములు ప్రాప్తిల్లెననియొకమారుసంశయించినాడు పాపము సుహాసిని హృదయ మెంతగా నాకులపాటు నొందెనోయని, ఆమెను పెండ్లిచేసుకొనపోతినేయని విచారించుచుండ, నొకఖయిదీవచ్చి "రమ్ము. ఎనిమిదిగంటలైనది. తుపాకీపేలినది టైముకు సరిగా వెళ్ళనిచో పెనాల్టీతెలిసెనా?" యనినాడు, మెల్లగాలేచి గొడ్డలి బుజముపైవైచుకొని క్షితీశుడు వెడలినాడు

—

ఆనందభవనము

ఇరువదియేడవ ప్రకరణము

సుహాసిని.

స్టుడియోలో కూర్చుండి, చిత్రకారుడు మహేంద్రనాథుడప్పుడే వచ్చిన 'వంగవాసి' వార్తాపత్రిక పుటల దిరుగవేయుచుండగా నొక చోట ముద్రితమైన వార్తను జూచి, నిర్విణ్ణుడైనాడు. అందిట్లున్నది.

"బెస్సెయినులో మృతినొందిన జమీందారు క్షితీశచంద్రరా యిగారిరెండు లక్షలరూపాయల ఆస్తి సీల్డాయెస్టేటు, ఆనందభవనము- అతనిభార్య నళినికి చెందినది"

"అయ్యో! ఎంతపని నళినియే యతని మృతికి తప్పక కారణ మైయుండును. ఆమె ప్రేమకుపాత్రమైన యిరువురు ముగ్గురీవరకే తమ ప్రాణముల గోల్పోయినారు. నేను—అశక్తుడను—కానిచో నీతనిమృ త్యురహస్యము భేదించియుందునుగదా. ఎంతపని జరిగిన"దని యతడు తలపోయుచుండగా సుహాసిని వచ్చినది. చిత్రకారుడిట్లనినాడు—

"సుహాసినీ! క్షితీశునిగూర్చి యిపుడే యొకచెడువార్త విని నాను."

"ఏమని?"

"అతడు చనిపోయినాడని—ఆకస్మికముగ బర్మాలోని బెస్సె యిను నగరమున—"

"ఏమీ—క్షితీశుడు—చనిపోయి నాడా" యనుచు సుహా

సిని స్మృతితప్పి క్రిందబడిపోయినది మహేంద్రుడు శైత్యోపచారముల సలుప, నామె తెలివొంది ,,నేను నక్కజాలను—ఆహాంతకి నళిని చంపి యుండును. నేనుఋజువుచేయుదును. అతని నామెహత్యగావించినది.''

,,నీవెట్లు ఋజువుచేయుదువు? నళినీఆప్తేయెవరో—రంగూను లోని హరికృష్ణభవనమున జరిగిన—''

,,సుహాసినీ! ఇవన్నియు నీకెట్లు తెలియు?''నని మహేంద్రుడడిగి నాడు. ,,ఏమియునులే''దని, యామెచెప్పుట మానినది. ఆమె ,,ఆ దుష్టురాలు నళిని—నేను ప్రేమించినవానిని మభ్యపెట్టి వివాహము చేసికొని—చంపివేసినది. పగతీర్చుకొందు''ననినది. ఆయూర్థిని నళిని వశ పరచుకొనెనని మహేంద్రుడు చెప్పినాడు నళిని రహస్యముల నామె యెరిoగినపుడు తనగుట్టుకూడ తెలిసియుండునని యాతడు భయపడి నాడు. సుహాసిని పాప మేడువసాగినది. ఆమెవిశాలనయనములుదుఃఖా శ్రుపూరితములైనవి. మహేంద్రుడామెనోదార్చి ,,అతని మృత్యురహ స్యముభేదించుటలో నీకుతప్పకతోడ్పడుదును. విచారింపకుమనినాడు. 'తలనొప్పిగానున్న'దని సుహాసిని కలతనొందిన చిత్తముతో నింటికివెడలి పోయినది.

ఆ న ం ద భ వ న ము

ఇరువది యెనిమిదవ ప్రకరణము.

న ళి ని ర హ స్య ము

అనంతమైన సముద్రములో—చిన్న నావలో మువ్వురు పయన మొనరించుచున్నారు. వారికొక్క ఓడయైనను కనబడుటలేదు. ఆహార ములేదు. నిద్రలేదు. సముద్రపు ఉప్పునీరు త్రాగినందున—నా మువ్వురి లో నొకనికి మతిచెలించినది, వాని కరచరణముల బంధించి మిగిలిన యిర్వురు శిలాప్రతిమలవలె కూర్చుండినారు. ఆమువ్వురును మాండలే చెఱసాలనుండి తప్పించుకొన్న ఖైదీలు. ఎండవేడిమి మిక్కిలితీక్షణము గానున్నది కారాగారమునుండి తప్పించుకొన్న సంతోషము వారికి లేదు. తిండికిదూరమై వారు మృతినొందుటకంటె తమకు గత్యంతరము లేదని గ్రహించినారు. పాపము! వారిచేతులకు గొలుసులు విడిపోయి యున్నవి. ధరించిన బనీన్లపై నెంబర్లున్నవి. తెడ్డునుపయోగించుట—సంభాషించుట—ఏనగరమైన చేరుదమని ఆశించుట వారికి నిష్ప్రయో జనముగ తోచెను. ప్రాణములెపుడు పోవునోయనియే వారు తలపో యుచుండిరి. ఆరుదినములకుపూర్వము జైలుఅధికారులు క్షితీశుని-మరి యిర్వురు ఖైదీలను సముద్రతీరముననున్న రాళ్ళను ఎన్నో మైళ్ళ దూర మునయున్న యొకచోటునకు గొనిపోవ నాజ్ఞాపించిరి. వారివెంట వార్డరు లేరు వారు గమ్యస్థానముచేరి, యొకనావ ఓడకప్తానుచే విడువబడి నది వారికంటబడినది, వెంటనే యానావనెక్కి తప్పించుకొని పారిపోవ

నిశ్చయించి, యామువ్వురును ముందుపయనమునర్చు నౌకలోనివారికి కానరాకుండ తిన్నగా సముద్రమధ్యమునకు తెప్పతో త్రోసికొనిపోయిరి. మూండలేవారికి దృష్టికి దూరమైనంతనే స్వేచ్ఛలభించెనను నుత్సాహమినుమడించెను వారు లేనిశక్తి తెచ్చుకొని ఆరాత్రియంతయు పయనమొనరించిరి. చల్లనిగాలి వారిశ్రమ నపనయింపసాగినది గాని ఆకలి యెట్లుతీరును? దప్పిక యెట్లుతీరును? తినుటకుగాని త్రాగుటకుగాని, యానావలో నేమియులేనందున నాఖైదీలు నిస్పృహజెంది శయనించినారు.

తెల్లవారినది. ఆకటిబాధ నోర్చుకొనజాలక—నిరాశజెంది—తనయంతము సమీపించినదని గ్రహించి క్షితీశునిప్రక్క పరుండియున్న ఖైదీ ఆయాసపడుచు „క్షితీశా'' అనినాడు.

క్షితీశు పలికిపడి, యతనివంకతిరిగి „ఏమి? నన్నెట్లెరుగుదు?'' వనినాడు.

„ఎరుగుదును. అబ్బా! జ్వరబాధ దుర్భరముగనున్నది. దాహముచే నాలుక పిడచగట్టికొనిపోవుచున్నది ఇక నేను—చచ్చిపోవుదును దారికమేమి? నన్ను గుర్తింపజాలవా?

„నీవెవరవు. చెప్పుము మిత్రుడా! దయయుంచి చెప్పుము—''

„క్షితీశా! మధుసూదనముఖర్జీయను పేరుతో నీస్నేహమొనర్చినదినేనే—నానిజనామధేయము శశిపాదబెనర్జి. నళినిని వదలి నీవు ఖైదులోనికేట్లువచ్చినావో గ్రహింపలేకపోతివా? ఇన్నాళ్ళును నిన్ను గుర్తింపనేగనైతిని. నీకీదురవస్థ యా నళినివలననే ఘటిల్లినది''

„నాభార్య నళినివలననే నాకింత దుర్దశప్రాప్తించినదా?''

„అవును. నీ నాశనమామె కోరినది. నీధనమే—నీఆస్తియే ఆమె ప్రధానలక్ష్యము అందుచేతనే వివాహము. నేనును నీ లెనే ఆ దుష్టురాలిచే విషహృదయముతో మెలగు నాసుందరాకారమునుజూచి

భ్రమపడి నాసర్వస్వము సమర్పించి, వంచింపబడితిని. నేనిక జీవించు నాశలేదుగాని—ఆమెను తగురీతిని శిక్షించియుందును. ఆమెతృష్ణకు మన యిర్వురిని బలియిచ్చినది-అబ్బా! దాహము—దాహము."

శశిపాదబెనర్జి చాలబాధపడసాగినాడు. ఆయాసమతిశయింప సాగినది అతడిట్లనినాడు—

"నీవు జీవములతో కలకత్తా చేరుదువేని ఆమెపై పగదీర్చు కొందునని శపథమొనరింపుము. చెప్పవచు—"

"అయ్యో! నళిని యపరాధముల త్వరగ చెప్పవా?"

"ప్రమాణముచేయు"మని శశిపాదబెనర్జి పలుక, క్షితీశుడట్లే యని ప్రమాణముచేసినాడు. బాధపడుచునే శశిపాదబెనర్జీ యిట్లు చెప్పినాడు—

"కొలది సంవత్సరములకు పూర్వము రంగూనులో ముగ్గురు బెంగాలీయువకులు చిత్రలేఖనము నభ్యసించుటకై కలకత్తానుండి వచ్చినారు వారుముగ్గురును, లాలాజీవీధిలో నొకమేడపై గదిలో కాపుర ముండెడివారు. శరచ్చంద్రుడు—సత్యానందుడు మహేంద్రుడు—"

"ఏమిమహేంద్రుడా?"

"అవును క్షితీశా! నీమిత్రుడైన ఆచిత్రకారుడు మహేంద్రుడే. వారు సాయంకాలము 'కాసినోడీపారిసు' నకుపోయి, యచట నృత్యగానముల నాలకించి యానందించెడివారు. ఒకనాటిరాత్రి ఆహోలు లోమహేంద్రు డొక సుందరినిచూచి ముగ్ధుడైనాడు. ఆమెను వరించు చి—చెప్పలేదు. ఆమె యంతకుముందే ఒకగజదొంగతో పరిచయము కలిగియున్నది నీకు జగన్మోహనఘటర్జీ జ్ఞప్తియందున్నాడా? ఆపేరు ధరించినది విలాసబాబు విలాసబాబుకూడ ఆమె యనుచరుడు—మిత్రు డునై యుండెను. దొంగతనము నామెకూడ వారితోకలిసి చేయును, నందువలన నార్జించిన విత్తముతో కాలము గడపుచుండెను. ఆమెయే

నళిని! ఆనళిని మూలముననే నేనిట శునకముకంటె యన్యాయమైన చావు నకు గురియైనాను. క్షితీశా! దాహము. కొంచెము జలమిమ్ము. ఇంకను చెప్పవలసి యున్నది."

ఆతడు సముద్రజలము త్రాగబోవ, క్షితీశుడు కలదని వారించినాడు. శశిపాదబెనర్జీ మరలనిట్లు చెప్పసాగినాడు—

"మహేంద్రుని తనవలలో నళిని పడవైచుకొన్నది కాని, ఆతని చిత్తమువలెనే జేబుకూడ బరువైనది కాదాయెను. ఆమె ప్రేమజాలము లోబడి తుదకు నీచాతి నీచమైన మరణమునకు గురికానున్న యాగజ దొంగయే శశిపాదబెనర్జి—"

"ఏమి? నీవా? నళిని నీప్రియురాలా?"

"అవును. వినుము. మహేంద్రుడు తనహృదయము నామె కర్పించినాడు. కొన్నాళ్ళకతడామెకు తనపైనంత ప్రేమలేదని, హారికృష్ణభవనమున నసించు విజయమోహనబోసు అను గొప్పవజ్రముల వర్తకునితో మైత్రి కలిగియున్నదనియు దెలిసికొని యామెనడిగినాడు. నళిని నిజము నంగీకరించి, తనరహస్య మొకడాతనికి తెలియుటచే తాను విధిలేక యతనికి వశమైయుండవలసినదని చెప్పి—అతని నిర్బంధపాశమునుండి తనకు విడుదల కలిగించినచో పెండ్లిచేసుకొందునని మహేంద్రుని భ్రమపెట్టినది. విజయమోహనబోసు కొలది దినముల యనంతరము తన మేడమీదనే హత్యగావింపబడినాడు. మహేంద్రుడే హంతకుడు."

"ఏమి? చిత్రకారుడు మహేంద్రుడు హంతకుడా?" యని క్షితీశుడాశ్చర్యముతో ప్రశ్నించినాడు.

"అవును. ఆవిజయమోహనుని యనుపమందనములోని విలువైన వజ్రములన్నియు నపహరింపబడినవి. నళినిని ప్రేమించినందుననే మహేంద్రుడు విజయమోహనుని హత్యగావించినాడు. నళినియుద్దేశము లాతనికి తెలియవు. అబ్బా! ఆయాసము—దాహము—"

"ఇదిగో నీయన్న సురేశుడు చనిపోయినాడనుకొంటివి—లేదు. లేదు. అతడుహత్యగావింపబడినాడు—అబ్బా! అదియొక పెద్దగాథ. అబ్బా!"

"శశిపాదా! చెప్పుము—"

"అబ్బా! ఆతని హత్యకు అ-బ్బా-న-ళి-నీ—న-ళి-నీ"

శశిపాదుని నోటమాట వెలువడలేదు. ఆతని కాళ్లేతులు చల్ల బడినవి. అతడు నిర్జీవుడై నాడు. మరొకఘడీ—మతిపోయిన యాక్తైగ్నీ న్యూమోనియాకు గురియైయుండి—మరొకగంటకు పరలోకము చేరి నాడు. ఆయిరువురి మృతకళేబరములు—ఆభీభత్సదృశ్యము క్షితీశుని కదివరకు ప్రాణములపై నున్న యాశనంతరింపజేసినది. తానుప్రేమించిన నళిని భయంకరోదంతము తలంచుకొనుచు క్షితీశుడు నావలో శయ నించినాడు.

ఆనందభవనము

ఇరువదితొమ్మిదవ ప్రకరణము.

కలకత్తాలో.

రాత్రిసమయము. వర్షమువిరళముగ కురియుచున్నను, ఈదర గాలి జివ్వునవీచుచున్నను, చేతిలో కాసైనలేక—క్షుత్పిపాసలచే పీడింపబడుచున్నను లెక్కసేయక క్షితీశచంద్రుడు కలకత్తానగరమున తనకుపరిచితములైన వీధులందు నడచిపోవుచున్నాడు. అతనివస్త్రములు చినిగి—తడిసిపోయియున్నవి.

తనతోడి ఖైదీలెల్లు మృతినొంద—శశిపాదబెనర్జీ నళినినిగూర్చి చెప్పినరహస్యములచే చిత్తమున మహాకల్లోలముదయింప—క్షితీశచంద్రుడు తనయంతము సమీపించినదని యెరింగి నావలో శయనించినాడు. నీరసమతిశయించుటచే నతడు చైతన్యముగోల్పోయినాడు. తెలివొంది చూచుసరికి తనప్రక్క నొకనౌకరునిలిచినాడు. ఓడలోప కాబినులో శయనించియున్న క్షితీశునిచూచి యానౌకరు త్రాగుటకు పాలను—తినుటకు రొట్టెలను యిచ్చినాడు. దుస్తులు మార్చబడినవి. తాను నావలో స్మృతిగోల్పోయిపడియుండ, సింగపూరునుండి మద్రాసుపోవు స్టీమరువారుచూచి, తమయోడలోనికగొనిపోయిరని తెలిసికొనినాడు. కలకత్తాహార్బరులోదిగి యతడు మెల్లగా నగరముచేరుసరికి వర్షమారంభమైనది. నళిని నివసించుగృహమునకరిగి తలుపుతట్టి ప్రశ్నింపగా

నెవరోవచ్చి "వారమునకు పూర్వము నళినియు—ఆరొకరు ఆపెభర్త కాబోలు—నిరువురుపరిచారికలు వెడలిపోయినా"రనినారు.

"అతడెవరా?" యని క్షితీశుడు సంశయించి, తిన్నగా బోయరు చిత్కారుకోడ్డులోనున్న చిత్రకారుడు మహేంద్రుని స్టుడియోకు బోయి, తలుపుతట్టినాడు. మహేంద్రుడు తలుపుతెరచి, "ఓ! క్షితీశా ఏమిది. రమ్ము" అని మేడమీదికు గొంపోయినాడు. "మహేంద్రా! నిన్ను కొన్ని ప్రశ్నలడుగదలచి వచ్చినా"నని క్షితీశుడు పలికినాడు.

"రమ్ము. కూర్చుండుము. నీవు చనిపోయినావని పత్రికలు ప్రకటించినవే. ఇన్నాళ్ళు నెటనుంటివి?"

"ఖైదులో"

"ఖైదా? నీవుచేసిననేరమేమి?"

"నేరమేమియునులేదు. నీవుకూడ సాహాయ్యమొనర్చిన యొక మహాభయంకరమైనకుట్రలోపడి యీదినమ్కు తెచ్చిపెట్టుకొన్నాను."

"నేనా—క్షితీశా! విరుద్ధముగా శంకించుచున్నావేమి!"

"మహేంద్రా! నీవునళినిని ప్రేమించలేదా? శశిపాదబెనర్జీని నీ వెరుగవా? నళినిప్రేమనాశించి, విజయమోహనబోసను వజ్రములవర్తకుని నీవు హత్యగావింపలేదా?"

"అయ్యో! నీకింతయు నెవరుచెప్పినారు!"

"శశిపాదబెనర్జీ. మహేంద్రా! మనస్నేహపాశము దృఢతరమైనది. దయయుంచి, నాప్రశ్నలకు సమాధానముచెప్పుము. నీ కేయాపదయు సంభవింపదు"

"క్షితీశా! నేనావజ్రముల వర్తకుని హత్యగావింప వలసిన పరిస్థితుల దెలుపుదును—నేను, శరచ్చంద్రుడు—సత్యానందముఖర్జీ-మువ్వరము చిత్రలేఖనము నేర్వ, రంగూను పోయినారము. ఒకనాటిరాత్రి 'కాసినో డిపారిసు' హాలులో నళినిని కలిసికొన్నాను.ఆమె యసాధారణ

సౌందర్యమును వీక్షించి, విమోహితుడనై పోయినాను. మూర్తీభవించిన ప్రేమయని భ్రాంతిచెందినాను. ఆమెను ప్రేమించినాను. ఆమె చిత్రమును ప్రప్రథమమున రచించినాను. ఆమెనొక్కక్షణము చూడనిచో తోచెడిదికాదు. నన్ను తాను ప్రేమించితినని ఆమె యొప్పుకొన్నది.

నళిని వజ్రముల వర్తకుడు విజయమోహనుని ప్రేమించెనని నిదర్శనపూర్వకముగ గ్రహించినపుడు నాచిత్తమున బాధజనించినది. ఒకటిరెండుసార్లు హోటలులో నతనిని కలిసికొనినాను. శరశ్చంద్రుడు, సత్యానందుడుకూడ నామె సౌందర్యమును ప్రశంసించెడివారు. ఆమె నొకనాడా వర్తకునిగూర్చి యడుగ తనరహస్యముల నతడెరుగుననీ— అందుచే నశక్తురాలనై యుంటినని— ఆతని బాధనుండి తనకు విముక్తి కల్గించినచో నన్ను పెండ్లి చేసికొందునని చెప్పి, నమ్మించి హత్యకుపురికొల్పినది. పదునైదు దినములు తగిన యదనుకై ప్రయత్నించినది ఒకనాటిరాత్రి—కామాంధుడనై—జీవితాంతము వరకు శాంతిలేక గడపవలసి యుండుననియూహింపక—పదిగంటలకు హరికృష్ణ భవనమున ప్రవేశించి, అటువైపు తిరిగి చదువుకొనుచున్న విజయ మోహనుని బాకుతో వీపుపై పొడిచి, వెడలి పోయినాను.

"కార్యము ముగిసినపిదప నళిని యుద్దేశము మారిపోయినది. పత్రికలన్నియు నాహత్యనుగూర్చి ప్రకటించినవని, తాను-నేను పోలీసులచే నరెస్టుచేయబడుదుమని—ఎంత బ్రతిమాలిన ను వినకయెటకో వెడలిపోయినది. నేను కలకత్తాకు వచ్చి నివసింపసాగినాను."

"ఆమెను చాలకాలమువరకు కలిసికొనలేదు. కాస్మాపాలిటన్ క్లబ్బులో మనమిర్వురముకూర్చుండి, పార్కులోనికిబోయి చూచుటయే మొదటిసారి. తనరహస్యము నీకుతెలిపినచో—నారహస్యము పోలీసులకు తెలుపుదునని కఠినముగ బెదరించుటచే నామె నీకుభార్య

గా నుండుట తగదని సుదాకమాదిరిగా చెప్పితినేగాని—నిజము చెప్ప సాహసించలేకపోయినాను''

"మన మిత్రురాలు నామెచే వంచింపబడినారము. ఆమె తగు విధమున వర్తింపగలదు. ఆమెతో నిపుడెవరున్నారు'' అని క్షితీశుడు ప్రశ్నించినాడు.

"చెప్పలేను, విలాసబాబుడియుండును. ఆమెపన్నుగడవలననే నీకు కారాగృహవాసము సంప్రాప్తమయినదని చెప్పగలను. బెర్నెయినులోనొక అనాథుకవంగయువకుడు చచ్చిపోగా—నామృతినొందినది నీవే యని నిరూపించి మునిసిపాలిటీ సర్టిఫికటు తెచ్చి, నీమరణశాసనము బుజువుపరచి, నళిని ఆనందభవనమును—రెండులక్షలరూపాయలరొక్కమును—యస్టేటును పరశరచుకొనినది''

క్షితీశుడిట్లనినాడు—"మహేంద్రా! నీవు చెప్పినపుడు విననైతిని ఇప్పుడామె మాటలసత్యము గ్రహించితిని క్షమింపుము."

"వలదు. నేను హంతకుడను—పాపిని—నీవుపరమపవిత్రుడవు. నన్ను తాకి, నీశరీరము కలుషితపరచుకొనకుము.''

"అసత్యము—మహేంద్రుడు హంతకుడు'' కాదని వెనుకనుండి యొకమనోహరమైన కంఠస్వరము వినవచ్చినది ఆమె లోనికివచ్చినది.

"రేవతీ! ఎన్నాళ్ళకు కలిసికొన్నా''మని మహేంద్రుడులేచి, ఆమెను కూర్చుండ జేసినాడు—"క్షితీశా! ఈమెతో రంగూనులోనున్నపుడు పరిచయమైనది. శరచ్చంద్రుడెట్లున్నాడు? ఇన్నాళ్లు నెచటనుంటివమ్మా.'' అని మహేంద్రుడు తిరల ప్రశ్నించినాడు—

"చాలాసాహసముల నొనరించినాను. రంగూనునుండి నాకస్మికముగ మాయమగుట చూచుచాల నాశ్చర్యము కలిగించినది విజయామోహనని హత్యతో నీకు సంబంధమున్నదని-నీవు మాయామైన పిదప నేనే గ్రహించితిని— నళినిపై పగదీర్చుకొనుటకే నేను బయలుదేరి

నాను. క్షితీశచంద్రునకుసు—నీకును నామె కావించిన యపకృతికి తగిన ప్రతీకారము చేయ సంసిద్ధులై యుంటిరేని—మీయెదుటనే మెత మరణించునట్లు చేయుదును.''

క్షితీశున కంతయు విస్మయదాయకముగనున్నది. "నళిని నీకేమి యపకార మొనర్చినదమ్మా'' యని క్షితీశుడు రేవతినుద్దేశించి, ప్రశ్నించినాడు.

"ఆమె సమక్షమున చెప్పెదను. నీభార్య నళిని—తనప్రియుడైన విలాసబాబుతో నానందభవనమున-నీధనమును నీటివలె వెచ్చించుచు—నిరంతరమధు సేవనమొనర్చుచు నానదించుచున్నది.''

"ఆతడెవ?'' రనినాడు క్షితీశుడు—

,,రంగూనులో నీతో జగన్మోహనచటర్జి యనుపేరుతో కలిసికొనినాడే అతడు. అతని నిజమైనపేరు విలాసబాబు మనము రేపు సాయంకాల మారు లేక సడుగంటలకు కిడరుపూరుపోయి, ఆనందభవనమున నామెను కలిసికొందము. అప్పుడేయామె నాటకములోని తుది యంకముయొక్క ఆరంభాంతముల చూడగలము ''

ఇట్లని రేవతి—మహేంద్రుడు తయారు చేసిన టీతాగి-నవ్వుచు వెడలిపోయినది.

,,ఈసుందరి యుదంతము మరింత నిగూఢముగనున్న''దనుకొనినాడు క్షితీశచంద్రుడు.

ఆనందభవనము

ముప్పదియవ ప్రకరణము

ఆనందభవనమున

ఆనందభవన మత్యంత మనోజ్ఞముగ నలంకరింపబడియున్నది. సూర్యాబాయి గానసభ ఏర్పాటు చేయబడినది కిడరుపూరులోని వారే గాక కలకత్తాలోని భాగ్యశాలురుకూడ యెందరో, ప్రఖ్యాతి గాంచిన సూర్యాబాయి గానము వినుటకువచ్చినారు. వారికందరకు టీపార్టీ నళినియిచ్చినది. భర్తమరణ సంజనిత దుఃఖము నింతత్వరలోనే యీామె మరచిపోయినదా యని అవచ్చినవారిలో కొందరు 'రిమార్కు' చేయకపోలేదు. తనపతివ్రతననుగూర్చి యేరికి ననుమానముకలుగ కుండుటకై నళిని విలాసబాబును దరచుగా తనకడకు రావలదని చెప్పినది. భవనమంతయు విద్యుద్దీపముల కాంతిచే ధగద్ధగాయమానముగ ప్రకాశించుచున్నది. ఆమె కొంచెము వైనుత్రాగి, చాలహుషారుగనున్నది.

నౌకరు జయరాంవచ్చి, "అమ్మా! ఎవరో తమకొరకువచ్చి, వెయిటింగు రూములోనున్నారు. చాలాజరుగురు పనట" అనినాడు. సూర్యాబాయి చక్కగాపాడుచున్నది నళిని, వచ్చినదెవరాయని వెయిటింగు రూములోనికివచ్చి, చూచినది—చిత్రకారుడు మహేంద్రనాథుడు. నళిని "ఓహో! రమ్ముమహేంద్రా!" అని ఆమె మందహాసము జేయుచు పలికినది.

"నారాకనీకు చీకాకుకలిగించి యుండదుగద!"

"అదేమిమహేంద్రా! అట్లనెదవు? నాప్రియమిత్రుడవు నీకిటనెల్ల పుడు సుస్వాగత మొసగుదునని గ్రహింపవా?"

"నళినీ! అన్నియుగ్రహించినాను. నీకొరకే హత్యచేసి, తీరని యపఖ్యాతి—నివృత్తిలేని ఆవేదన తెచ్చిపెట్టుకొన్నాను." నళిని యిట్లనినది—

"ఆగొడవయంతయు నిప్పుడెందులకు? రమ్ము-కులాసాగా కొంతసేపుగడుపుదము."

"కొంచెముసేపుతాళుము ఇరువురు పాతమిత్రులను నీకు పరిచయమొసర్ప వచ్చినా"నని మహేంద్రుడు తలుపు దగ్గరకువెళ్ళి ఏదో సంజ్ఞ చేయగా నిర్వురువచ్చినారు.

'ఆ!! రేవతీ! క్షితీశచంద్రా! ఏమి—ఏమి? ఆనందము! మిమ్ము చూచుట చాలసంతోషదాయక'మని యామె హృదయములోనిబాధ క్రోధము—దుఃఖము ఏనిటన్నిటిని యణచుకొని పలికినది. మహేంద్రుడు నళిని వెడలిపోకుండ తలుపుబంధించి, జేబులోనితాళముతీసి, బంధించుట నళిని చూడలేదు. రేవతియిట్లన్నది.

"నేనిటకు వత్తునని యూహించియుండవు ఏమందువు నళినీ! రంగూను విడిచినతరువాత నన్ను మరచియుందువా??'నళిని యిట్లన్నది

"నీవంటి యవినీతి ప్రవర్తనగల స్త్రీని నేనెందులకు జ్ఞప్తియందుంచుకొనవలెను?"

"నీప్రవర్తనము బాగున్నదా? నేనెందులకు వచ్చితినో యెరుగుదువా? చనిపోయిననీభర్తను—నీకథను నీసమక్షమున వినుటకే గొని వచ్చినాను—"

"ఏమీ? నాయింటనన్నవమానించుటకు పూనుకొన్న నిన్నేమి

చేయుదునో తెలియునా?'' యని నళిని రోషకషాయిత నేత్రయై పలికి
నది. రేవతి యిట్లనినది—

,,వినుము శశిపాదబెనర్జీ యంతయు నొప్పుకొనినాడు-నీవసత్య
మాడిన లాభములేదు. నీవే యతనిని—నీభర్తను పోలీసులకు వప్పగిం
చినావు. కానివీరిర్వురునొకేచెఱసాలలోనుందురని నీవూహింపవైతివి.'

,,నన్నిట్లు మోసగింతువని—యింతనిర్దయురాలవని యెరుగనై
తిని నళినీ'' యని క్షితీశుడు పలికినాడు.

నళిని ,,మీరందరు ఏకమైవచ్చినారు. నేను విన''నని వెడలి
పో బోయినది

,,వీలులేదు. తాళమువేసినాను. అంతయు వినితీరవలె''నని
నాడు మహేంద్రుడు— నళిని క్రోధోన్మత్తయైనది.

"వినుము'' అని రేవతి యిట్లుచెప్పసాగినది—

"కొలది వత్సరములకు పూర్వము సత్యానందుడు, శరచ్చంద్రు
డు, మహేంద్రుడు నను ముగ్గురు యువకులు రంగూనులో చిత్రలేఖన
మభ్యసింపబోయినారు నేనుకూడ వారునివసించు ప్రాంతములందే
యుండుటచే వారితోనొకింతుక పరిచయముకలిగియుంటిని. నేనపుడొక
పెద్దమనుజుని ప్రేమకుపాత్రమైతిని. అతడునన్ను వివాహముచేసికొనక
యెటకో వెడలిపోయినాడు. బాల్యముననేమాతపితలు పరమపదించిరి.
ఇకగతిలేక "రంగూను యంగ్మెన్సు మ్యూజిక్ క్లబ్బు''లో చేరి పొట్ట
పోసికొనసాగినాను. నేనపుడు తరచుగా కాసినోడిపాడిస్ హాలుకు
పోయెడిదానను. అప్పుడే నాకు నళినీఆప్టేయను నీమెతో స్నేహమైనది
ఆమె తాను శశిపాదబెనర్జీయను విఖ్యాతలమైన ఖైదీపోషణలోనుంటిననీ
చెప్పి—నాకు వాటాయిచ్చెదనని—దొంగతనముచేయుటలో సాహా
య్యము చేయుమని యడిగినది. నేనట్లే నళిని శశిపాదులకు చౌర్యన్న

త్రిలో సాయమొనరించి, రెండువేలరూపాయల భాగముతీసుకొంటిని. ఇందుల కొడబడుటకు నా దారిద్ర్యమే కారణము ''

“ఇట్లుండగా నేనును శరశ్చంద్రుడును మోహపాశబద్ధులమైతిమి. అతడునాకై చాలధనము వ్యయపరచుచుండెడివాడు. కొన్నాళ్ళకు ఆతడు నన్ను మనశ్శుద్ధిగా ప్రేమించుట లేదని—నళినితో కూడ పరిచయముకలిగి యున్నాడని తెలిసికొని యడిగితిని. ఆతడు నాయెడల తాను బద్ధానురాగుడై యుంటినని ప్రమాణముచేసినాడు ఒకనాడు శశిపాదబెనర్జీ చౌర్యముచేసి తెచ్చిన వస్తువులను నాగదియందుంచి, నేను వెడలితిని. గదితాళపుచెవి శరచ్చంద్రునికడకూడనుండుటచే నేనులేనితరి నాతడువచ్చినాగదిలో కూర్చుండెను. నేను తిరిగి రాకుండగనే పోలీసులు వచ్చి, నాగదిలోని దొంగిలింపబడిన వస్తువులనుచూచి, యాతనిపై నాయపరాధమారోపించి అరెస్టుచేసి గొంపోయిరి—”

“ఈవిషయము దానిలో శశిపాదబెనర్జీ నాతో జెప్పి, గదిదగ్గరకుపోరాదని హెచ్చరించినందున నేను వెళ్లలేకుగాని ఆతనివిచారణ జరుగునపుడు కోర్టుకు వెళ్లియుంటిని. శరశ్చంద్రునకు పదివత్సరముల కఠినకారాగారవాసశిక్ష విధింపబడినది. కలకత్తా సబ్ జయిలులో నతడు కొన్నాళ్లుంపబడి, మాండలే చెఱసాలకు పంపబడుటకు కోర్టువారుత్తరువిచ్చినారు. మాండలేకు తానుమార్చబడుటకుముందతడు నాకొరకట్టి శిక్షననుభవింపనున్నానని, నాపై తనకుగలప్రేమ మగణ్యమని, తన్ను జయిలుఅధికారుల యనుమతిగొని, కలిసికొని, పెండ్లిచేసికొనుమని యెంతో జాలికరముగ లేఖవ్రాసినాడు. తాను ఖైదులోనున్నంతకాలము నెలకైదువందలరూప్యము లిచ్చుచుండవలసినట్లు నేషనల్ బ్యాంకుకుగూడ యుత్తరమువ్రాసితినని ఆయుత్తరములో నుదహరించినాడు.

“ఆతడట్లు వ్రాసినను, నళినిపై ప్రేమగలిగియున్నాడను నిదర్శనము లభించినందున నామనస్సులో నాతనికి స్థానములేకుండెను. అయి

నను విధిలేక—శశిపాదబెనర్జీయును, నళినియును పోలీసులు తమ్మారె స్టుచేయుదురేమోయని భయపడి పలాయనమొనరించినందున బ్యాంకుకు వెళ్ళి ధనము తెచ్చుకొని, నవద్వీపమున విష్ణ్వాలయమున పెండ్లి చేసికొంటిమి, పెండ్లినాటినుండియు నేను శరచ్చంద్రుని చూడనేలేదు.

"అతడు జయిలునుండి రెండువత్సరములు గడచినపిదప పారిపోయివచ్చినాడు. నేనును, శశిపాదుడును ఒకనాటిరాత్రి దీపములులేని కారులో వెళ్ళుచుండగా నొకరక్షకభటుడు కారునాపి గంద్రగోళము చేసినాడు. శశిపాదబెనర్జీ బాకుతో నతనిని పొడిచినాడు. ఆవిషయ మితనికి తెలియును. అదిగాక విజయమోహనబోసను వజ్రములవర్తకుడు చేసినదారుణాపరాధముల నేను తెలిసికొంటిని. ఆరహస్యముల నెవరికిని దెలుపకుండుటకై యతడు నన్నుకోరినాడు. శరచ్చంద్రుడు లక్షాధికారియనియు, నాకింకను ధనమేమైన వలయునేని తానిచ్చెదననియు. నాకిష్టమైనచో తనయింటనే నేనుండవచ్చుననియు జెప్పినాడు"

"ఇకనా విజయమోహనుని విషయము నళిని మహేంద్రుని—ఆతనికి తెలియకుండ శరచ్చంద్రుని—ప్రేమించి, వారిని తనకు వశంవదులుగ జేసికొన్నది. విజయమోహనుని హత్యగావించినచో నిన్నే పెండ్లియాడుదునని శరచ్చంద్రునితోను, అతనికి తెలియకుండ నదేవిధమున మహేంద్రునితోను జెప్పి—విజయమోహనునిచంపుటకు వారివాగ్దానముల దీసికొన్నది. నాకీవిషయమిట్లు తెలిసినది. శరచ్చంద్రుడు వారము దినములకుపూర్వము బొంబాయివెళ్ళినాడు. నేను టవాయికిపోయి, రాత్రి 9-30 గంటలకు రైలునుండి రంగూనుస్టేషనులోదిగి, శరచ్చంద్రుడు వచ్చినాడేమో తెలిసికొనుటకై విజయమోహనుని సౌధముకడ బండినాపి, ప్రహరీతలుపుల దెరచుకొని లోనికివెళ్ళితిని.

"మేడమెట్లదగ్గరనున్న విద్యుద్దీపమార్పివేయబడియున్నది. పైకెక్కి, తలుపుకడవరండాలోనిలిచితిని. నాకుముందుగా నొకబీరువా

యుండుటచే నెవరికిని కానరాకుండుస్థలముననుంటిని. లోపలిగదిలో నళినీ విజయమోహానులు పోరాడుకొనుచున్నట్లుగ్రహించితిని. అత డేమిచేసినాడోగాని ఆమె అయ్యోయని కేక వేసినది. "నీవాపనిచేసితి వా లేదా?" యని యడుగుచు క్రోధోన్మత్తుడై విజయమోహాను డామె కంఠమును బట్టికొని, ముందున్న గదిలోనికివచ్చినాడు. ఇంతలో ఢాంమ్మనుశబ్దమువినిపించినది. విజయమోహానుడు "పిశాచీ! నళినీ! నన్నురివాల్వరుతోచంపివైచితివా" యనుచు క్రిందబడిపోయినాడు.

"అతనినట్లు హత్యగావించి, జేబులోనితాళపుచెవులగొని యి నుపపెట్టెందసముందెరచి, యందలివజ్రములను, ధనమునుదీసికొని, విజ యమోహానుని మృతకళేబరమును కుర్చీపయియుంచి, లాంపుదీపము సన్నముగాచేసినది. ఇంతలోనేదోతలుపుతెరచినచప్పుడుకాగా నామె లోనికిపోయి యొకతెరచాటునదాగినది. గడియారము 10 గంటలు కొట్టినది. ఆమెపేల్చిన రివాల్వరుతోటా విజయమోహానుని గుండెల జొచ్చినది, మహేంద్రుడు మెల్లగావచ్చి, యటునిటుచూచి, బాకుతో నతనివీపుపయిపొడిచి, వెనుతిరిగిచూడకుండ వెడలిపోయినాడు, నళిద యీనలకువచ్చి, ఆమృతకళేబరమునులేవనెత్తి మరలకుర్చీపై గూర్చుం డజేసినది. పదినిమిషములుగడచినపిదప, శరచ్చంద్రుడువచ్చి పెద్దబాకు తో విజయమోహానునిగుండెలపయిపొడిచినాడు. అతడును నళినియు వెడలిపోయినారు. ఆభయంకరదృశ్యమును కనులారజూచి, భీతచిత్తునై మెల్లగాక్రిందకుదిగి, యింటికివెడలిపోయితిని ఇదిగో ఈహత్యాపరాధ మునుగూర్చి రంగూనుటైమ్సుపత్రిక ప్రకటించినరిపోర్టు నేనుచెప్పినట్లే గాయములు మృతకళేబరముపైనున్నట్లున్నది"

క్షితీశుడు ఆపత్రికచదివినాడు—

"అయితేనేను హంతకుడనుకానన్నమాట" అని మహేంద్రుడు నాశ్చర్యముగ పలికినాడు.

"ఈనిగూఢరహస్యముభేదించి, నాచిత్తమునకు శాంతిగూర్చితి' వని యతడామె నభినందించినాడు.

రేవతిమరల చెప్పసాగినది—

"ఖైదునుండి తప్పించుకొన్నపిదప, శరచ్చంద్రుడు తన్ను కలకత్తాలో భవానీ పూరులోని ఆశుతోషుముఖర్జీ రోడ్డులోని 12వ నెంబరు సౌధముకడ కలిసికొనుమని నాకు లేఖవ్రాసినాడు ఆలేఖలోనే శరచ్చంద్రుడను మారుపేరుతో కొన్నికారణములవలన రంగూనులో నుండవలసివచ్చినదని, తననిజనామధేయము తెలిపినాడు—"

"అతనిపేరే"మని క్షితీశుడాత్రముతో ప్రశ్నించినాడు.

"అతడు నీయన్న సురేశచంద్రుడు—"

"నిజమా?—"

"ఇదిగో అతడు నాకువ్రాసిన యుత్తర"మని రేవతి యాలేఖ చూపినది. క్షితీశుడు తనసోదరుని దస్తూరీ గుర్తించినాడు. రేవతిమరల నిట్లు చెప్పసాగినది.

"అనిన తేదీకి చాలదినములు ముందుగనే నాభర్త సురేశచంద్రుడు కలకత్తా వచ్చినాడు. అతడు మూండలే పోవుటకుముందు నళిని విజయమోహనుని హత్యగావించినదని నేను చెప్పుటచే నతనికామెయెడ నసహ్యము జనించినది. శశిపాదబెనర్జీ విలాసబాబు, నళిని—యీముగ్గురును శరచ్చంద్రుడే సురేశచంద్రుడని గ్రహించినారు అతనికి చాల ధనము—ఆస్తి—యెస్టేటు కలదని యెరింగి, ఆతనినామె పెండ్లియాడుట యసంభవమని గ్రహించి, అతనిని చంపివేసినచో నాయాస్తికి నీవు కర్తవగుదువని—నిన్ను పెండ్లిచేసికొన్నచో నేదో నాటకమాడి-నీయాస్తిసంపాదించవచ్చునని యామె యూహించినది నీయన్న చనిపోయినచో తన రహస్యమొరులకు దెలియదని యీమెధైర్యము అందుచేతనే నళిని నీయన్న సురేశుని చంపివైచినది. అదిగాక విలాసబాబు మారుపేరు

తో యీనస్నారు చేసికొని, నాల్గునెలలైనపిదప నింకొకపేరుతో సాధనము తెప్పించుకొనినాడు. అందులకేవారు జగన్మోహనచటర్జీ అను వానిని రైలుకిర్రిదపడవైచి చంపినారు. విలాసబాబు అందులకే రంగూను పోయి యట జగన్మోహన చటర్జీయను పేరుతో మసలినాడు.

"నళినికి ఆవృద్ధజంబుకము కైలాసనాథము ఖర్జీ చాలసాయము చేసినాడు. రంగూనులో నీమెయే నీవు సురేశచంద్రుడవని— విజయు మోహనునిచంపినావని పోలీసులకా చూకీయిచ్చినది. ఆతనిఫొటో నిన్ను పోలియుండుటచే పోలీసులు నిన్నరెస్టుచేసినారు." క్షితీశుడిట్లనినాడు.

"ఆహా! ఇప్పుడంతయు బోధపడినది నాయన్న సురేశునకు నీ తోడు సంబంధముండుటచేతనే ఆనందభవనమున నీమెఫొటోయున్న, ఈమె వ్రాసిన లేఖలును కాన్పించినవి. నళినీ! నీవు మానవాకృతియున్న రక్కసివి. గోముఖవ్యాఘ్రమవు. నాఅన్నను హత్యగావించితివి. నిన్ను తాకుటవలన మహాపాతకము సంభవించును. నీమాటలింక సాగవు. నాకు నీవింకకన్పించవలదు. నీయెడ నాకెంతప్రేమయుండెడిదో నాకిప్పుడంతయసహ్యము కలిగినది. రేపటి యుదయమున పదిగంటలగుసరికి నీ విందుండి వెడలిపోవలయును, లేనిచో నేనే పోలీసు రిపోర్టుచేయుదును. నీకృతఘ్నుత వెల్లడియైనది."

"క్షితీశా! క్షితీశా! క్షమింపు" మని నళిని ప్రార్థింపుపడినది.

"క్షమింపరాని యపరాధము జేసితివి. క్షమింపను"

ఇట్లని, క్షితీశుడు ఆగదినుండి యావలకుపోయి నౌకరు జయరాముతో రహస్యముగ నేదోచెప్పి, రేవతీమహేంద్రులతో గలిసి వెడలిపోయినాడు.

ఆనందభవనము

ముప్పదియొకటవ ప్రకరణము

పరిశిష్టము.

నళినియొక్కరితయే ఆగదిలో కూర్చుండినది. ఆమెకు శోచనము నకంతములేకున్నది. గానసభముగిసి, యందరును వెడలిపోయినదికూడ ఆమెకు తెలియదు. ఇంతలో నౌకరొకడు యుత్తరమిచ్చినాడు. అందిట్లున్నది

"నళినీ! రేవతి మనవిషయమంతయు నెరింగినది. మనకు పోలీసులపాలగుటతక్క శరణ్యమేమియును లేదు. నీవుబ్యాంకులో డిపాజిట్టు చేయుమనిన పదివేలరూపాయలును దీసికొని నేను వెళ్ళిపోవుచున్నాను.

విలాస్ బాబు"

"విశ్వాసములేని శునకమా....! ప్రాణముపయితీపిచే నన్ను విడిచి, తన క్షేమమును చూచుకొనినాడు"

"నేనిటనుండి యెటకుపోవుదును! ఘాతకినన్న యపఖ్యాతి బహుళవ్యాప్తమై పోయినది. క్షితీశునకంతయు తెలిసిపోయినది. రేవతి నన్ను రక్షకభటులకప్పగించగలదు" [illegible] శోకానల మాపాదమస్తకము దహించసాగినది.

"మరణమే నాకేకగతి. నాయప[illegible] వర్ణనిష్కృతులను బ్రతికియనుభవించవలసి[illegible]లేదు. పరమాత్మా! నాకీచెడుబుద్ధులను శిశి పాడుడేల గరపవలె? నిశుద్ధ[illegible] క్షితీశునకు ద్రోహముచేసి

మహాపాతకినైతిని, నాపాపములు—సైరింపరానివి. పశ్చాత్తాపప ప్రయోజనములేదు. తప్పకచనిపోవుదును—"

నళిని యొకలేఖవ్రాసినది.

"క్షితీశా! బాంబజారునుండినడచుచుండగా, సురేశచంద్రుడు కన్పించి, పావుగంటసేపుమాట్లాడినాడు. ఇంతలో నొకబస్సురాగా, యిరువురము బస్సునెక్కినారము. మేమిర్వరమే ఆందున్నారము. అతడు విజయమోహనుని హత్యాపరాధము నాపైనారోపించి, పోలీసుల కప్పగించెదనని బెదరించినాడు. నేనుభయపడి, క్లోరోఫారమున్న జేబురుమాలు నతనికి వాసనచూపినాను. అతడుస్మృతిహీనుడైనంతనే శాపుతోపొడిచి, బస్సునడచుచుండగనే దిగిపోయినాను. నానేరములకు పరిహారములేనందున చనిపోవుచున్నాను. నళిని"

నళినిబీరువాలోని యొకచిన్నపెట్టె నీవలకుతీసి, విషమునుసూదులందునింపి మూడుచోట్ల నింజక్షను చేసికొన్నది. విషము విద్యుత్ప్రసారమువలె నామె శరీరమంతటను వ్యాపించినది. అపరిమితముగబాధపడి, నళిని "అబ్బా! కన్నులకంతయు తమోమయముగ కన్పట్టుచున్నది. ఆహా! విలాసబాబూ! రమ్ము—రమ్ము" అనుచు క్రిందబడిపోయినది.

నళిని నిర్జీవయైనది.

◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆

ఉదయమున నౌకరువచ్చి, నళిని మృతకళేబరము చూచినాడు. పంచాయతీ జరిగినది. భర్తయైన క్షితీశుడు ఆకస్మికముగా కాన్పించుటచే నది నరములన్నియు నాపివేయునట్టి 'షాక్' యిచ్చినదని జూరీ అభిప్రాయపడిరి.

క్షితీశుడు యథావిధిగ నామె ఖుంత్యక్రియల నెరవేర్చినాడు నళిని తనకు జ్ఞప్తికి రాకుండుటకై ఆమెచిత్తరువు—లేఖలు—నన్నియు భస్మీభూతమొనరించినాడు. నాల్గునెలలపాటు క్షితీశుడెవ్వరితోను

విశేషముగ ప్రసంగింపక, ఏదోవిచారభరమున కుగ్గిపోయినట్లు కాలము గడపెను. పిదప నొకనాడతడు నౌకరుజయరామును బిలిచి "నేడిటకు ముగ్గురు మిత్రులువచ్చుచున్నారు విందుచేయుద" మనినాడు. సుహాసిని, రేవతి, మహేంద్రుడు వచ్చినారు

♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦

విందారగించినపిదప క్షితీశుడు తనముగ్గురు మిత్రులతో కారునెక్కి చాలదూరము షికారువెళ్లినాడు. రేవతీమహేంద్రులు నదీతీరమున నొకచోట కూర్చుండగా, సుహాసినీ క్షితీశులు మఱికొంతదూరమునడచి వెళ్ళినారు. ఆమె తాను నిర్బంధమున నుంపబడుట—మెడపైనున్న బాకుపోటు సత్యానందస్వామినిఱిసికొనుట అంతయుచెప్పినది.

"సుహాసినీ! ఆదినుండియు నీకు నాపైప్రబలానురాగమున్నదని యెఱింగియు, నళిని విలాసవిభ్రమములకు—మూర్ఖుడనై నీసదుపదేశములు వినకపోవుటక మహేంద్రునివలెనే—నాయన్నవలెనే బాధపడితిని. కాని సత్యానందస్వామి కేల నీనళినియనిన భయము?"

"అతడుకూడ నామెనుమోహించినాడని—ఆమెను సంతృప్తపరచుటకొక్క చెక్కుఫోర్జరీచేసి పదివేలరూపాయల నిచ్చినాడని—అప్పుడైనను ఆమెయతని పాటింపక యపుడపుడు భయపెట్టి—బెదరించి చాకిరీ చేయించుకొనెడిదని రేవతిచెప్పినది."

"సుహాసినీ! నళినిమాట మరచిపోవుదము. నిన్ను ప్రేమింతును. నన్ను పరిణయమాడుదువా?"

"నిజముగా ప్రేమింతువా?"

"ఆహా!"

సుహాసిని మందహాసోదంచితాధరయై తలవంచుకొనినది.

వారుచాలసేపు ముచ్చటించుకొన్నపిదప రేవతీమహేంద్రులువచ్చినారు.

"మహేంద్రా! సుహాసిని నన్ను వివాహము చేసికొనుటకంగీకరించినది—"

"రేవతి నన్ను పెండ్లియాడుట కంగీకరించిన" దనినాడు మహేంద్రుడు—

"రేవతికి నాయాస్తిలో సగము చెందును. ఆమె నాయన్న భార్య కదా!"

నల్వురును ఆనందభవనమునకు వెళ్లిపోయినారు. మహేంద్రుడు క్షితీశునితో సిట్లనినాడు—

"క్షితీశా! సుహాసిని నిన్ను గాఢముగా ప్రేమించినది- ఎంతో బాధపడినది—ఏడ్చినది—ఆమెను వివాహమాడుట చాలసంతోషకరమైన విషయము"

క్షితీశుడు "మనసుందరము హాయిగానుంద" మనినాడు.

శుభదినమున సుహాసినీ క్షితీశులకు, రేవతీమహేంద్రులకు వివాహమైనది.

సంపూర్ణము.

